

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 3Pc/15/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6216206593
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Minárik
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2021:6216206593.28

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš sudcom JUDr. Tomášom Minárikom v spore žalobcu I. C. (C. C.), T. XX.XX.XXXX, H. I..M.. Š. X, XXX XX D. Y., zast. JUDr. Zuzana Šimová, advokátka so sídlom M. Rázusa 32, Lučenec, proti žalovanému V.. W. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, XXX XX D. Y., o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, takto

r o z h o d o l :

I. Súd v y p o r i a d a v a rozvodom zaniknuté bezpodielové spoluvlastníctvo manželov tak, že z vecí ktoré nadobudli strany sporu do bezpodielového spoluvlastníctva manželov za trvania ich manželstva, a to pod položkou

- 1) Obývací stena - Hana - hodnota 150,- Eur,
- 2) Sedačka rohová oranžovej farby (rok výroby 2012) - hodnota 300,- Eur,
- 3) Jedálenský stôl + 6 stoličiek - hodnota 120,- Eur,
- 4) Ratanový nábytok (stolík a 2 kreslá) - hodnota 60,- Eur,
- 5) Kuchynská linka - hodnota 200,- Eur,
- 6) Chladnička s mrazničkou - hodnota 100,- Eur,
- 7) Digestor biely - hodnota 10,- Eur,
- 8) Súprava antikorového riadu (6 ks) Praktik - hodnota 100,- Eur,
- 9) Súprava tanierov Vereco - hodnota 50,- Eur,
- 10) Súprava tanierov biela - hodnota 10,- Eur,
- 11) Antikorová súprava príborov - hodnota 10,- Eur,
- 12) Príborová súprava s drevenou rúčkou - hodnota 15,- Eur,
- 13) Mramorové črepníky (4 ks) - hodnota 40,- Eur,
- 14) Zrkadlo s rámom - hodnota 40,- Eur,
- 15) Lustre 2ks v jedálenskom kúte a v hale a 4 ks bodové svetlo - hodnota 120,- Eur,
- 16) Písací stôl - hodnota 50,- Eur,
- 17) Nábytková zostava Modus - hodnota 150,- Eur,
- 18) Obrazy - hodnota 100,- Eur,
- 19) Video + CD prehrávač - hodnota 20,- Eur,
- 20) Fotoaparát značky Praktik - hodnota 30,- Eur,
- 21) Spáľňová zostava Tusculum - hodnota 200,- Eur,
- 22) Sedačka šedá Fodor - hodnota 100,- Eur,
- 23) Pračka Electrolux - hodnota 50,- Eur,
- 24) Šijací stroj Singer - hodnota 50,- Eur,
- 25) Šatníková zostava skríň - hodnota 90,- Eur,
- 26) Televízor Samsung - hodnota 150,- Eur,
- 27) Televízor Sony - hodnota 60,- Eur,
- 28) Kúpeľňové zrkadlo - hodnota 40,- Eur,
- 29) Stacionárny bicykel - hodnota 20,- Eur,
- 30) Kosačka ALCO - hodnota 20,- Eur,
- 31) Čerpadlo ALCO - hodnota 20,- Eur,
- 32) Záhradný vysávač - hodnota 20,- Eur,

- 33) Vysávač izbový - hodnota 30,- Eur,
 - 34) Vítačka BOSCH - hodnota 10,- Eur,
 - 35) Záhradný nábytok - hodnota 20,- Eur,
 - 36) Záhradné lehátka 2ks - hodnota 20,- Eur,
 - 38) Záhradné pracovné náradie - hodnota 50,- Eur,
 - 39) Rádio SONY a rádiobudík Grundig - hodnota 20,- Eur,
 - 40) Postele pre deti - hodnota 30,- Eur,
 - 41) Mikrovlnka - hodnota 15,- Eur,
 - 42) Motorové vozidlo značky VW Golf (rok kúpy 2002, EČV: D.) - hodnota 2.500,- Eur,
 - 43) Motorové vozidlo značky Škoda Octavia Combi - v hodnote 8.000 Eur,
 - 44) tovar z butiku - hodnota 17.000 Eur,
 - 45) PC + internet v butiku - hodnota 35,- Eur,
 - 46) mikrovlnná rúra v butiku - hodnota 20,- Eur,
 - 47) chladnička v butiku - hodnota 65,- Eur,
 - 48) UV lampa - hodnota 10,- Eur,
 - 49) pokladňa + kasa - hodnota 40,- Eur,
 - 50) stôl k pokladni - hodnota 50,- Eur,
 - 51) manipulačný stôl - hodnota 30,- Eur,
 - 52) antikorové kovové konštrukcie - hodnota 90,- Eur,
 - 53) vešiakový stojan - hodnota 20,- Eur,
 - 54) vešiaková konštrukcia - hodnota 40,- Eur,
 - 55) regál na oblečenie (2 ks) - hodnota 75,- Eur,
 - 56) stôl kancelársky - hodnota 30,- Eur,
 - 57) vstavaná skriňa - hodnota 50,- Eur,
 - 58) skúšobná kabína - hodnota 100,- Eur,
 - 60) antikorové bodové svietidlá (2 ks) - hodnota 30,- Eur,
 - 61) veľké zrkadlá (4 ks) - hodnota 50,- Eur,
 - 62) antikorová kúpeľňová zostava - hodnota 15,- Eur,
 - 63) konferenčný stolík na kolieskach - hodnota 10,- Eur,
 - 64) koženkové kreslo Prezident - hodnota 10,- Eur,
 - 68) malotraktor AGZAT + rotavátor + pluh + vyorávač zemiakov - hodnota 0 Eur,
 - 68.1) vlečka k malotraktoru - hodnota 0 Eur,
 - 69) obrazy vyrobené žalovaným - hodnota 60,- Eur,
 - 70) veľký keramický črepník - hodnota 15 Eur,
 - 71) fén na vlasy BRAUN - hodnota 6 Eur,
 - 72) mixér - hodnota 10 Eur,
 - 73) kovové biele stoličky spolu so stolom - hodnota 10 Eur,
 - 75) hliníkový rebrík výsuvný - hodnota 20,- Eur,
 - 83) nerezový antikorový plech na pečenie - hodnota 10,- Eur,
 - 84) veľký pekáč ovál na zapiekanie - hodnota 10,- Eur,
 - 89) Figuríny vrchné aj spodné (tri kusy pánske a tri kusy dámske) - hodnota 20,- Eur,
 - 90) Figuríny len vrchné na stenu - hodnota 10,- Eur,
 - 91) Etiketovacie kliešte červené a modré - hodnota 40,- Eur,
 - 93) Nástenné hodiny - hodnota 15,- Eur,
 - 94) záhradný liatinový gril prenosný - hodnota 15,- Eur,
 - 97) Žehlička Bosch - hodnota 10,- Eur,
 - 98) Žehliaca doska Vileda - hodnota 10,- Eur,
 - 99) Písací stôl - hodnota 80,- Eur,
- finančné prostriedky na účte žalobkyne vedenom D. D.Ú. Z..G.. č: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX,
v sume 475,07 Eur,
- finančné prostriedky na účte žalovaného vedenom vo D. Z..G.. č: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX,
v sume 304,31 Eur,
- finančné prostriedky v sume 49.000 Eur
- finančné prostriedky v sume 39.000 Eur a
- nehnuteľnosti

Ad. A) vedené Okresným úradom Veľký Krtíš - katastrálny odbor pre okres, obec a k.ú. D. Y. na LV č. XXXX ako parcely reg. „X.“ č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoría o výmere 6 m² , č. XXXX ostatné plochy o výmere 62 m² , č. XXXX zastavané plochy a nádvoría o výmere 513 m² , č. XXXX/X ostatné

plochy o výmere 35 m² , č. XXXX/X trvalé trávnaté porasty o výmere 395 m² , č. XXXX/XX zastavané plochy a nádvoría o výmere 22 m² , č. XXXX/XX trvalý trávny porast o výmere 12 m² a rodinný dom so súp. č. XXX postavený na parcele č. XXXX, v hodnote 108.100 Eur,

Ad. B) vedené Okresným úradom Veľký Krtíš - katastrálny odbor pre okres, obec a k.ú. D. Y. na LV č. XXXX ako byt č. XX na prízemí bytového domu súp. č. XXX na parcele XXXX, vo vchode X, podiel priestoru na spoločných častiach a zariadeniach domu 51/1507 a na LV č. XXXX parcela reg. „C“ č. XXXX zastavané plochy a nádvoría o výmere 716 m² v pomere 25/716 k celku, v hodnote 30.000 Eur, Ad. C) vedené Okresným úradom Veľký Krtíš - katastrálny odbor pre okres, obec a k.ú. D. Y. na LV č. XXXX ako byt č. X v bytovom dome súp. č. XXX na parcele č. XXXX, vo vchode č. XX, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu XXX/XXXXX, všetko v pomere 10/12 z celku, a na LV č. XXXX parcela reg. „C“ č. XXXX zastavané plochy a nádvoría o výmere 956 m² v pomere 100/9560, v hodnote 12.500 Eur,

p r i k a z u j e do výlučného vlastníctva žalobkyne hnuiteľné veci uvedené pod položkou 27), 42), 44) - 58), 60) - 64), 68.1), 69) - 73), 83), 84), 89) - 91), finančné prostriedky na účte žalobkyne vedenom vo D. Z..G.. č: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, finančné prostriedky v sume 49.000 Eur a nehnuteľné veci pod položkou B) a C), všetko spolu v celkovej hodnote 112.496,07 Eur,

a do výlučného vlastníctva žalovaného p r i k a z u j e hnuiteľné veci vedené pod položkou 1) - 26), 28) - 36), 38) - 41), 43), 68), 75), 93), 94), 97) - 99), finančné prostriedky na účte žalovaného vedenom vo D. Z..G.. č: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, finančné prostriedky v sume 39.000 Eur a nehnuteľné veci pod položkou A), všetko spolu v celkovej hodnote 158.184,31 Eur.

II. Žalobkyňa je p o v i n n á zaplatiť žalovanému na vyrovnanie podielu žalovaného z bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu 4.148,19 Eur v mesačných splátkach po 100 Eur splatných vždy do 15. dňa v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom nadobudne právoplatnosť výrok II. tohto rozsudku s tým, že v prípade včasného nezaplatenia čo len jednej zo splátok sa stane splatným celý zostatok sumy na vyrovnanie podielu žalovaného.

III. Súd konanie o žalobe žalobkyne, ktorou sa domáhala, aby žalovaný vydal žalobkyni zlaté šperky, a to hrubá retiazka, tenšia retiazka s príveskom Kleopatry, hrubý náramok, prsteň točitý končiaci listom a dva prstene bez očka, z a s t a v u j e .

IV. Súd konanie o žalobe žalovaného, ktorou sa domáhal, aby žalobkyňa vydala žalovanému zostavu haky lešenia, z a s t a v u j e .

V. Súd konanie o žalobe žalovaného, ktorou sa domáhal aby žalobkyňa zabezpečila opravu kovových regálov alternatívne aby mu nahradila škodu spôsobenú na kovových regáloch, z a s t a v u j e .

VI. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 20 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 8. 11. 2016 sa žalobkyňa domáhala vyporiadania zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej aj „BSM“) k hnuiteľným a nehnuteľným veciam nadobudnutým za trvania manželstva medzi ňou a žalovaným z dôvodu, že po zániku manželstva rozvodom (rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš, č. k. 11P/55/2015 zo dňa 12.1.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 1. 3. 2016) nedošlo medzi nimi k vyporiadaniu dohodou. Uviedla, že do zaniknutého BSM patria nasledovné hnuiteľné veci: 1) Obývací stena - Hana, 2) Sedačka rohová oranžovej farby (rok výroby 2012), 3) Jedálenský stôl + 6 stoličiek, 4) Ratanový nábytok (stolík a 2 kreslá), 5) Kuchynská linka, 6) Chladnička s mrazničkou, 7) Digestor biely, 8) Súprava antikorového riadu (6 ks) Praktik, 9) Súprava tanierov Vereco, 10) Súprava tanierov biela, 11) Antikorová súprava príborov, 12) Príborová súprava s drevenou rúčkou, 13) mramorové črepníky (4 ks), 14) Zrkadlo s rámom, 15) Lustre 2ks v jedálenskom kúte a v hale a 4 ks bodové svetlo, 16) Písací stôl, 17) Nábytková zostava Modus, 18) Obrazy, 19) Video + CD prehrávač, 20) Fotoaparát značky Praktik, 21) Spálňová zostava Tusculum, 22) Sedačka šedá Fodor, 23) Pračka Electrolux, 24) Šijací stroj Singer, 25) Šatníková zostava skriň, 26) Televízor Samsung, 27) Televízor Sony, 28) Kúpeľňové zrkadlo, 29) Stacionárny bicykel, 30) Kosačka ALCO, 31) Čerpadlo

ALCO, 32) Záhradný vysávač, 33) Vysávač izbový, 34) Vŕtačka BOSCH, 35) Záhradný nábytok, 36) Záhradné lehátka 2ks, 37) Krištáľové sklo - poháre, 38) Záhradné pracovné náradie, 39) Rádio SONY a rádiobudík Grundig, 40) Postele pre deti, 41) Mikrovlnka, 42) Motorové vozidlo značky VW Golf (rok kúpy 2002, EČV: VK255AH), 43) Motorové vozidlo značky Škoda Octavia Combi, 44) Tovar z butiku, 45) PC + internet v butiku, 46) chladnička v butiku (od písomného podania súdu doručeného dňa 23.3.2018 na č.l. 94 spisu označená ako položka 47)) , 47) zariadenie v butiku. Do zaniknutého BSM patria aj finančné prostriedky v sume 98.000 Eur a nehnuteľnosti ad. A) vedené Okresným úradom Veľký Krtíš - katastrálny odbor pre okres a obec a k.ú. D. Y. na LV č. XXXX ako parcely reg. „C“ č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 6 m² , č. XXXX ostatné plochy o výmere 62 m² , č. XXXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 513 m² , č. XXXX/X ostatné plochy o výmere 35 m² , č. XXXX/X trvalé trávnaté porasty o výmere 395 m² , č. XXXX/XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 22 m² , č. XXXX/XX trvalý trávny porast o výmere 12 m² a rodinný dom so súp. č. XXX postavený na parcele č. XXXX (ďalej aj „Rodinný dom s pozemkami“), ad. B) vedené Okresným úradom Veľký Krtíš - katastrálny odbor pre okres a obec a k.ú. D. Y.Í. na LV č. XXXX ako nebytový priestor v bytovom dome súp. č. XXX na parcele XXXX, vo vchode X, priestor č. X, podiel nebytového priestoru na spoločných častiach a zariadeniach domu XX/XXXX a na LV č. XXXX parcela reg. „C“ č. XXXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 716 m² v pomere 25/716 k celku (ďalej aj „Butik“ alebo „Nebytový priestor“) a ad. C) vedené Okresným úradom Veľký Krtíš - katastrálny odbor pre okres a obec a k.ú. D. Y. na LV č. XXXX ako byt č. X v bytovom dome súp. č. XXX na parcele č. XXXX, vo vchode č. XX, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu XXX/XXXXX, všetko v pomere 10/12 z celku, a na LV č. XXXX parcela reg. „C“ č. XXXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 956 m² v pomere 100/9560 k celku (ďalej aj „Byt“). K položke Byt žalobkyňa osobitne uviedla, že predmetný byt manželia nadobudli do vlastníctva od jej brata Š. C. ako tzv. záloh, za to, že poskytli bratovi pôžičku, ktorá bola splatená vrátane úrokov. Spätný prevod Bytu na jej brata sa však neuskutočnil. Z uvedených dôvodov navrhuje, aby predmetný podiel na byte pripadol do jej vlastníctva s tým, že žalovaný si nebude nárokovat' na vyplatenie finančnej náhrady. Navrhla, aby súd BSM vysporiadal tak, že do výlučného vlastníctva žalovaného prikáže hnutelné veci č. 1) - 41) a 43) a Rodinný dom s pozemkami, do výlučného vlastníctva žalobkyne prikáže hnutelné veci 42), 44) - 47), Nebytový priestor a Byt, žalovaný bude povinný zaplatiť žalobkyni z dôvodu vyporiadania zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva sumu 162.732,50 Eur a nahradiť žalobkyni trovy konania. Zároveň sa podanou žalobou domáhala, aby súd žalovanému uložil povinnosť vydať jej zlaté šperky zo žltého zlata (hrubá retiazka, tenšia retiazka s prívieskom Kleopatry, hrubý náramok, prsteň točitý končiaci listom, 2 prstene bez očka), ktoré sú jej výlučným vlastníctvom.

2. Žalovaný v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 2.1.2017 (na č.l. 31 a nasl. spisu) uviedol, že do BSM nepatrí hnutelná vec pod č. 21, nakoľko táto bola kúpená z prostriedkov matky žalovaného. Ďalej uviedol, že hnutelná vec pod č. 47 zariadenie butiku sa skladá z nasledovných položiek: 48) UV lampa, 49) pokladňa + kasa, 50) stôl k pokladni, 51) manipulačný stôl, 52) antikorové kovové konštrukcie, 53) vešiakový stojan, 54) vešiaková konštrukcia, 55) regál na oblečenie (2 ks), 56) stôl kancelársky, 57) vstavaná skriňa, 58) skúšobná kabína, 59) kovové regále šedé, 60) antikórové bodové svietidlá (2 ks), 61) veľké zrkadlá (4 ks), 62) antikorová kúpeľňová zostava, 63) konferenčný stolík na kolieskach a 64) koženkové kreslo Prezident. Ďalej uviedol, že okrem už uvádzaných hnutelných vecí je potrebné vyporiadať: 65) zostava haky lešenia, 66) vlnitý plech (9 ks), 67) hladký plech (5 ks), 68) malotraktor AGZAT + rotavátor + pluh + vyorávač zemiakov + vlečka, 69) obrazy vyrobené žalovaným, 70) veľký keramický črepník, 71) fén na vlasy BRAUN, 72) mixér, 73) kovové biele stoličky spolu so stolom, 73.1) elektrický klavír s puzdrom. K nehnuteľným veciam uviedol, že súhlasí, že zo BSM všetky nehnuteľnosti patria, hoci Rodinný dom bol zakúpený výlučne z jeho finančných prostriedkov.

3. V písomnom podaní na č.l. 52 a nasl. spisu žalobkyňa o. i. uviedla, že elektrický klavír (položka 73.1)) nepatrí do BSM nakoľko bol kúpený deťom a bol im darovaný.

4. V písomnom podaní doručenom súdu dňa 12.5.2017 (na č.l. 66 a nasl. spisu) žalovaný uviedol, že súhlasí, aby nehnuteľnosti boli rozdelené medzi bývalých manželov spôsobom navrhnutým v žalobe. K rodinnému domu osobitne uviedol, že žalobkyňa pri jeho kúpe prispela len symbolicky sumou 12.000 Kčs, čo predstavuje z celkovej hodnoty len zhruba 3 %.

5. Písomným podaním súdu doručeným dňa 23.3.2018 (na č.l. 94 a nasl. spisu) žalobkyňa doplnila masu BSM o nasledovné položky: 46) mikrovlnná rúra v butiku, 74) strešná krytina (plech), 75) hliníkový rebrík výsuvný, 76) drevený rebrík (2 ks), 77) plastový sud, 78) plechový sud, 79) PVC hadice na polievanie,

80) mlynček na mäso Poker, 81) lis na ovocie, 82) posteľ biela + 12 ks vankúšov a paplóny, 83) nerezový antikorový plech na pečenie, 84) veľký pekáč ovál na zapekanie, 85) bicykle (4 ks) a 86) knihy 50 ks.

6. Podaním, doručeným súdu dňa 12.4.2018 (na č.l. 106 a nasl. spisu), žalovaný rozšíril masu BSM o: 87) Výrobky Taperware, 88) Kuchynský riad, 89) Figuríny vrchné aj spodné (tri kusy pánske a tri kusy dámske), 90) Figuríny len vrchné na stenu, 91) Etiketovacie kliešte červené a modré.

7. Písomným podaním doručeným súdu dňa 13.4.2018 (na č.l. 115 a nasl. spisu) žalovaný súdu zaslal zoznam hnutelných vecí, ktoré sú predmetom vypořádania [(položky 1 - 91, bez položky 73.1)] a masu BSM žiadal rozšíriť o finančné prostriedky na účte žalobkyne vedenom vo D. Z..G.. č: G. XXXX XXXX XXX XXX XXXX. K položke finančné prostriedky v sume 98.000 Eur uviedol, že táto do BSM nepatrí, nakoľko uvedené prostriedky boli rozdelené rovnakým dielom medzi manželov ešte počas trvania manželstva. Tieto finančné prostriedky boli tvorené jednak zo spoločne nadobudnutých finančných prostriedkov, ako aj z finančných prostriedkov, ktoré patria výlučne žalovanému, a to vo výške 23.662 EUR. Polovicu z uvedenej sumy pri delení obdržal žalovaný a druhú polovicu vo výške 11.831 EUR, nachádzajúcu sa žalobkyne, žiada žalovaný zohľadniť pri vypořádaní BSM. Pri vypořádaní BSM žalovaný žiadal zohľadniť aj finančné prostriedky vo výške 18.928 EUR (570.217 Kčs) nakoľko sa jedná o finančné prostriedky vo výlučnom vlastníctve žalovaného, ktorý ich investoval do nákupu nehnuteľností - Rodinného domu. Rovnako žalovaný navrhol zohľadniť čiastku 5.000 EUR prináležiacu žalobkyni, keď finančné prostriedky vo výške 10.000 EUR, ktoré boli zapožičané na nákup tovaru do butiku od pána R., boli vrátené veriteľovi žalovaným dňa 19. 4. 2016, t. j. po právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva. Rodinný dom s pozemkami žalovaný navrhol prikázať do svojho vlastníctva za sumu 95.000 Eur, nebytový priestor do vlastníctva žalobkyne za sumu 33.500 Eur a Byt do vlastníctva žalobkyne za sumu 12.500 Eur. Hnuteľné veci by boli rozdelené medzi strany sporu podľa ich vzájomnej dohody, s tým, že hodnota položky č. 43) je 8.000 Eur - cena podľa Bazoš.sk.

8. V písomnom podaní doručenom súdu dňa 30.4.2018 (na č.l. 124 a nasl. spisu) žalobkyňa uviedla, že pôžička vo výške 10.000 Eur nepatrí do BSM nakoľko p. R., ktorý mal uvedenú sumu požičať, žalobkyňa nepozná a nemá vedomosť ani o nejakej vymyslenej pôžičke.

9. Na pojednávaní dňa 11.10.2018 (zápisnica na č.l. 160 a nasl. spisu) žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že zariadenie butiku pod bodom 45 až 91 navrhuje nevyporiadavať, nakoľko ide o veci, ktoré slúžili k podnikaniu, teda k výkonu povolania žalobkyne, ktorá v čase ku dňu zániku BSM mala živnostenské oprávnenie. Uvedené hnutelné veci tak slúžili k výkonu povolania žalobkyne a na tento účel boli aj nadobudnuté, a teda nepatria do masy BSM. Poukázala aj na komentár Občianskeho zákonníka od Š. a kol., ktorý hovorí, že ak sú zo spoločného majetku za trvania manželstva zakupované bežné veci, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania a len jedného z manželov, a teda sú majetkom len toho jedného manžela, neznamená to, že by v každom prípade bolo nutné ich protihodnotu pri vypořádaní BSM nahradzovať. Čo sa týka finančných prostriedkov, strany sporu počas manželstva nadobudli finančnú hotovosť v celkovej výške 98 tis. Eur. Žalobkyňa nepopiera, že časť tejto sumy pochádza aj z výlučného majetku žalovaného, a to zrejme v tej výške ako aj uviedol 23.662 Eur. Nie je pravdou tá skutočnosť, že manželia si tieto peňažné prostriedky rozdelili počas manželstva, to by právne ani nebolo možné, nakoľko počas manželstva nedošlo k zrušeniu BSM ani nebolo zúžené BSM. Tieto financie boli len počas manželstva uložené na osobitných účtoch, čiže zvlášť na meno žalobkyne, zvlášť na meno žalovaného. Žalobkyňa si z tohto účtu znejúceho na jej meno vybrala finančnú hotovosť 49.000 Eur, a to okolo 04. 09. 2015, ktorú vložila do domáceho trezoru, ktorý sa nachádzal v rodinnom dome na ul. Družobnej. V čase, keď už boli medzi manželmi vzťahy narušené, tak chcela si skontrolovať tento trezor, či tá suma je tam, avšak nenašla kľúč od tohto trezoru, trezor vypáčila a zistila, že hotovosť 49.000 Eur sa v trezore nenachádzala. Túto skutočnosť, že tá finančná hotovosť zmizla, zistila približne mesiac po, teda 04. 10. 2015, čo povedala aj na polícii do zápisnice, keď jej manžel (žalovaný) nahlásil vypáčenie trezoru na polícii. Taktiež na polícii žalobkyňa odovzdala lístok, ktorý našla v trezore, na ktorom bolo dehonestujúce označenie jej osoby zo strany jej manžela (žalovaného), čo svedčí o skutočnosti, že aj žalovaný predpokladal, že si žalobkyňa ten trezor násilným spôsobom otvorí, keďže jej skryl kľúče. Je teda názoru, že finančná hotovosť 98.000 Eur patrí do BSM s tým, že pri jej vypořádaní je potrebné zohľadniť čas hodnoty patriacej výlučne žalovanému, a to v sume 23.662 Eur a zvyšnú časť je potrebné rozdeliť po polovici s tým, že žalovaný bude povinný vyplatiť žalobkyni sumu 37.169 Eur. Tvrdenia žalovaného, že na nákup tovaru v butiku boli požičané prostriedky v hodnote 10.000,-- Eur od p. R. nie sú pravdivé. Žalobkyňa totiž žiadnu zmluvu s p. R. neuzavrela, žiadne

peniaze si na nákup nepožičala, videla ho len jediný krát v živote, a ak jej manžel nejakú pôžičku uzavrel, tak to muselo byť bez jej vedomia a bez jej súhlasu, čo spôsobuje neplatnosť takejto zmluvy. Ďalej uviedla, že je potrebné, aby súd zohľadnil pri tomto tvrdení žalovaného, aj pri samotnom vyporiadaní nebytového priestoru a jeho zariadenia aj tú skutočnosť, že žalobkyňa na začiatku svojho podnikania v roku 2004 dostala finančný príspevok od ÚPSVaR a to v celkovej výške 55.537 Sk, z čoho vyplýva, že na butik neboli investované len finančné prostriedky patriace do BSM. Rodinný dom s pozemkami patrí do BSM, nakoľko ho strany sporu zakúpili počas manželstva r. 1992 ako rozostavaný dom. Manželia zakúpili tento rodinný dom zo spoločných prostriedkov, ako aj z prostriedkov patriacich do výlučného vlastníctva žalovaného a aj z majetku pochádzajúceho z výlučného vlastníctva žalobkyne. O tom predložila súdu krátkou cestou čestné prehlásenie rodičov žalobkyne, ktorí jej darovali 230 tis. korún v r. 1992 pri zakúpení tohto rodinného domu. Nebytové priestory boli zakúpené v r. 2004 za sumu 450 tis. korún približne, s tým, že žalobkyňa navrhla, aby tieto pripadli do jej vlastníctva. Pokiaľ sa jedná o byt (t. j. podiel 10/12 na uvedenom byte) navrhla, aby bol prikázaný do jej vlastníctva bez finančnej náhrady. Tento byt bol darovaný v 1/12-ine neteriam žalobkyne s tým, že došlo k chybe v písaní, keď žalobkyňa so žalovaným mali úmysel darovať byť v celosti týmto neteriam (každý teda 1/2 z bytu), avšak p. D., ktorý spisoval darovaciu zmluvu, sa pomýlil v podieloch, kde miesto prevodu po 1-ici im bol byt darovaný po 1/12-ine.

10. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu na predmetnom pojednávaní uviedol, že navrhuje vylúčiť z masy BSM nehnuteľnosť, ktorá bola kupovaná ako prvotná v r. 1992, t. j. rodinný dom s pozemkom, na ktorom stojí, nakoľko finančné prostriedky v celej výške mal k dispozícii žalovaný s tým, že pri kúpe nehnuteľností mu nebolo vysvetlené, že napriek tomu, že kupuje nehnuteľnosť z vlastných finančných prostriedkov, pokiaľ ich napíše aj na manželku, tak budú patriť do BSM. On to bral tak, že tým, že sú manželia, tak rodinný dom patrí obidvom: To znamená, že nejakým spôsobom bol uvedený do omylu. I v dohode o budúcej kúpe nehnuteľností pritom vystupuje žalovaný sám, čo tiež potvrdzuje, že samotný dom s pozemkom, na ktorom stojí, do BSM nepatrí. Preto navrhol, aby samotný dom a pozemok, na ktorom je postavený, bol vylúčený z masy BSM a v mase BSM by zostali len pozemky, ktoré boli kupované neskôr a ktoré sú vedené na rovnakom LV titulmi ostatných kúp, ktoré sú uvedené na LV. Čo sa týka nebytového priestoru, navrhol, aby súd v rámci vyporiadania BSM započítal aj nájomné týchto Nebytových priestorov, ktoré počas celej doby pripadajú len žalobkyňi. Čo sa týka bytu, tento byt je momentálne vo vlastníctve bývalých manželov v podiele 10/12-in, čo de facto nikto nerozporoval. Pokiaľ by áno, tak mal podať žalobu na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, k čomu nedošlo. To znamená, že momentálne platí právny stav, kde 10/12-in z uvedeného bytu je vo vlastníctve bývalých manželov. Vzhľadom k uvedenému navrhol aby bol predmetný byt vyporiadaný a prikázaný žalobkyňi za cenu, ktorú určí súd, alebo sa určí znaleckým posudkom. Ďalej uviedol, že s predloženým čestným prehlásením rodičov žalobkyne v žiadnom prípade nesúhlasí. Finančné prostriedky, ktoré sa v tomto prehlásení uvádzajú, rodičia žalobkyne nemali k dispozícii, pretože žalovaný má vedomosť o ich finančnej situácii a toto prehlásenie je absolútne účelové, keď berieme ohľad na vtedajšie pomery, aké boli zárobky a kde vlastne oni pracovali, nie je možné, že mali takéto finančné prostriedky. Pokiaľ ich mali, tak mali predložiť listiny, výbery z účtov alebo vkladné knižky alebo proste niečo, čo je relevantné, z toho času.

11. V reakcii na prednes právneho zástupcu žalovaného navrhol právny zástupca žalobkyne predvolať a realizovať vylúch manželov C. (rodičov žalobkyne).

12. Na pojednávaní dňa 16.10.2018 (zápisnica na č.l. 203 a nasl. spisu) žalobkyňa rozšírila masu BSM o položky č.: 45.1) HP tlačiareň, 92) letné pneumatiky na Volkswagen Golf plus disky (4 kusy), 93) Nástenné hodiny, 94) záhradný liatinový gril prenosný, 95) Kotel + kotlanka, 96) Dve masívne dubové lavice, 97) Žehlička Bosch, 98) Žehliaca doska Vileda, 99) Písací stôl a 100) rôzne hnuťelné veci nachádzajúce sa v Rodinnom dome s pozemkami. K položke 43) konštatovala, že ako uviedol žalovaný, predmetné motorové vozidlo zakúpili v roku 2012 za 12.500,- Eur. Súhlasí so zostatkovou hodnotou 8.000,- Eur tak, ako uviedol žalovaný a ako dôkaz predkladá inzerát na č.l. 215 spisu. Ďalej uviedla, že až od februára 2017 prenajíma Nebytový priestor pre poisťovňu Kooperativa, ktorá jej uhrádza nájomné v sume 500 Eur. Od októbra 2015 do februára 2017 všetky náklady spojené s týmto priestorom platila ona a žalovaný na tieto výdavky neprispel ničím. Osobitne zdôraznila, že počas manželstva jej otec predal poľnohospodársku pôdu a daroval jej sumu 16.000 Sk. Opätovne zdôraznila, že zo sumy 98.000 Eur suma 23.662 Eur nepatrí do BSM ale do výlučného vlastníctva žalovaného.

13. Na pojednávaní dňa 20.11.2018 (zápisnica na č.l. 235 a nasl. spisu) žalovaný k položke 43) uviedol: „ja mám Octáviu model II, Octavia tour, to znamená, že to je ošklbaná Octávia, ktoré vyrábali zo starých dielov pre sedliakov, ale tú, čo predložila (žalobkyňa) dôkaz, to je faceliftová Octávia a Dieselová Octávia, ktorá má omnoho vyššiu hodnotu ako moja benzínová Octávia najlacnejšia verzia 1,6 MPI, takže s tou cenou 8.000,- Eur nesúhlasím, ale aby sme sa nehádali, tak nech má hodnotu 8.000,- Eur.“

14. V písomnom podaní zo dňa 24.6.2019 (na č.l. 436 a nasl. spisu) žalovaný o. i. uviedol, že Nebytový priestor zaobstaral výlučne on, a to z veľkej miery z odchodného (ktoré mu bolo vyplatené v sume 293.861 Sk), ako aj zo svojho platu. Kúpna cena Nebytového priestoru predstavovala 400.000 Sk. Nakoľko sa na nadobudnutí predmetného Nebytového priestoru podieľal len žalovaný, navrhol, aby bola táto položka prikázaná do jeho vlastníctva.

15. Písomným podaním označeným ako „Vyporiadanie BSM - vyjadrenie k doterajším tvrdeniam žalobkyne“, ktoré bolo súdu doručené dňa 25.6.2019 (na č.l. 475 a nasl. spisu) žalovaný o. i. uviedol, že v Banskej Bystrici ako štátny zamestnanec v roku 1989 dostal jednoizbový štátny byt, ktorý po komunistickom prevrate odkúpil za 6.450 Kčs a o 5 rokov predal za 250.000 Kčs. Preto navrhol, aby súd pri vyporiadaní BSM pripočítal sumu 243.650 Kčs „k jeho dobru“. Tiež poukázal na to, že v čase uzatvorenia manželstva vlastnil aj vozidlo trabant, ktoré predal asi v roku 2000 za sumu (po prepočítaní konverzným kurzom) 398 Eur. Rovnako v tomto písomnom podaní navrhol, aby súd pri vyporiadaní BSM prihliadol na to, ako sa akým spôsobom pričínil o nadobudnutie a údržbu spoločného majetku. V tejto súvislosti poukázal na to, že on mal značný príjem, bolo mu vyplatené i odchodné, zatiaľ čo žalobkyňa bola opakovane nezamestnaná. Záverom poukázal na skutočnosť, že nakoľko chcel mať deti, ktoré sa mu so žalobkyňou nedarilo splodiť, presvedčil ju, aby súhlasila s umelým oplodnením. Celkom 3x absolvovali pokus a celkom 13 x cestovali do Košíc za I.. R.. Napriek tomu, že žalobkyňa vedela, že oplodnené embryo nikdy nebude môcť vynosiť, súhlasila s pokusmi o umelé oplodnenie, a to zo ziskuchtivosti. Celkové náklady spojené s umelým oplodnením boli vo výške 8.300 Eur a žalovaný žiadal, aby tieto náklady boli zaradené do podielu žalobkyne na mase BSM.

16. V priebehu pojednávania dňa 26.6.2019 (zápisnica na č.l. 492 a nasl. spisu) žalovaný uviedol, že pokiaľ sa jedná o sumu 98 000,- Eur, každý z manželov si polovicu z tejto sumy (t.j. sumu 49 000,- Eur) vložil na svoj účet s tým, že on a aj žalobkyňa si v septembri 2015 tú svoju čiastku zo svojho účtu vybrali. On z týchto 49 000,- Eur ešte do rozvodu manželstva 39 000,- Eur minul najmä na Loto a Euro Jackpot a sumu 10 000,- po rozvode manželstva vrátil pánovi R.. Pokiaľ sa týka o sumu 49 000,- Eur, ktorú mala žalobkyňa na svojom účte, nevie ako ona s týmito peniazmi naložila. Pokiaľ sa jedná o trezor, trestné oznámenie podával on, nakoľko keď prišiel k trezoru a chcel si vybrať forinty, zistil, že tento trezor je vylomený. Ostali v ňom forinty a chorvátske kupy s tým, že žalovaný nerozumie tomu, prečo žalobkyňa tento trezor vypáčila, nakoľko mala vedomosť o tom, kde sa kľúče od tohto trezoru nachádzajú. Zároveň uviedol, že nemal vedomosť o tom, že tam prípadne mohli byť vložené nejaké finančné prostriedky žalobkyňou. Pokiaľ sa jedná o sumu 10 000, €, tak situácia bola taká, že potom, čo žalovaný vybral z účtu sumu okolo 400 000 SK na zakúpenie butiky, tak bolo treba tento aj zariadiť lebo predtým to bolo kaderníctvo. Potreboval peniaze a tieto peniaze mu požičal bývalý spolužiak p. R. v sume 300 000,- Sk. Túto sumu mu žalovaný po rozvode manželstva vrátil. Nemá nijaký dôkaz o tom, že by táto suma bola požičaná. Má však dôkazy o tom, že bola táto suma vrátená. Toto sa zrealizovalo v Martine. Boli tam prítomní napr. p. V. G. a pán N. B.. K položke č. 43) žalovaný na tomto pojednávaní uviedol, že pred tým, ako súhlasil so žalobkyňou navrhnutou sumou 8.000 Eur, si nepreštudoval inzeráty. Až na súdnom pojednávaní žalobkyňa predložila dôkaz o Škode Octavia a o jej hodnote, ktorá je však iná ako tá, ktorá je predmetom vyporiadania BSM. On má totiž Octaviu Tour, t. j. najlacnejšiu verziu a navyše benzínovú a v tom inzeráte bola uvedená Octavia druhej alebo tretej generácie a navyše dieselová. Záverom prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedol, že cena za Trabant je vlastne zahrnutá už v tej sume vyše 23 000,- s ktorou žalobkyňa súhlasila, takže nie je potrebné osobitne sa touto sumou zaoberať.

17. Žalobkyňa na tomto pojednávaní uviedla, že čo sa týka sumy 49 000,- Eur, ktorá bola na jej termínovanom vklade, tak túto si vybrala 02.09.2015 z tohto dôvodu, že si chcela riešiť bytovú otázku nakoľko žalovaný ju niekoľko dní predtým aj s maloletými deťmi zo spoločnej domácnosti vymkol. Tieto peniaze uložila do kovovej pokladnice, ktorá sa nachádza v špajzi rodinného domu. Jedná sa o ten istý objekt, ktorý žalovaný nazýva trezor, do ktorého si on ukladal forinty, kupy a pod. Kľúče od uvedenej pokladničky (trezora) bývali odložené v špajzy na policičke. Dňa 04. alebo 05. 10.2015 žalovaný

nebol v spoločnej domácnosti, odišiel na víkend, rovnako deti neboli doma a žalobkyňa mala nejaké nutkanie, išla sa pozrieť na tieto peniaze s tým, že kľúče neboli na obvyklom mieste, nevedela ich nikde nájsť, tak vypáčila túto pokladničku. Zistila, že sa tam nenachádzajú peniaze, ktoré tam vložila. Nenachádzajú sa tam zlaté predmety, boli tam len forinty a kuny, plus ten lístok v maďarčine. Ona toto na polícii nenahlásila. Nahlásil to len žalovaný potom, keď zistil, že tá pokladnička je vypáčená. Na tomto pojednávaní tiež právna zástupkyňa žalobkyne žiadala poskytnúť lehotu na to, aby súdu predložila dôkazy ohľadne toho, že žalobkyňa potom, čo vybrala sumu 49 000,- Eur zo svojho terminovaného účtu, tieto peniaze skutočne vložila do kovovej pokladničky, z ktorej následne mali byť odcudzené.

18. Písomným podaním zo dňa 24. 7. 2019 (na č. I. 525 spisu) žalobkyňa oznámila súdu, že listinný dôkaz o tom, že vložila finančné prostriedky v hodnote 49.000 Eur do trezoru, nemá k dispozícii. O tejto skutočnosti sa zmienila len svojmu bratovi Š. C. a na polícii, keď žalovaný ohlásil vypáčenie trezoru.

19. Na pojednávaní dňa 26. 7. 2019 (zápisnica na č.l. 543 a nasl. spisu) žalobkyňa uviedla, že došlo k prehodnoteniu jej stanoviska, a teda tvrdí, že Byt do masy BSM nepatrí. Je tomu tak z dôvodu, že ani jeden z manželov sa nepodieľal na jeho nadobudnutí nakoľko hoci požičali bratovi žalobkyne sumu 150.000 Sk, ktoré on následne použil na kúpu tohto bytu, táto suma bola vlastne formou platenia leasingových splátok neskôr v plnom rozsahu vrátená. Teda tieto náklady, ktoré boli spojené s nadobudnutím tohto bytu, de facto uhradil brat žalobkyne a nie nikto z bývalých manželov. Ďalej uviedla, že sa skutočne za tento byt zaplatila suma 150.000 Sk, a to napriek tomu, že v kúpnej zmluve, ktorou sa byt nadobúdal, sa uvádza, že tá kúpna cena je len 30. 000 Sk. Na tomto trval p. Š., ktorý ten byt predával. Zrejme to bolo kvôli odvodom alebo daniam. Ďalej uviedla, že ona so žalovaným do tohto bytu nikdy nechodili a tento jednoizbový byt sa spojil s trojizbovým bytom, ktorý vlastní brat a vznikol takto štvorizbový byt. Pokiaľ sa týka splácania tej sumy 150.000 Sk, nakoniec jej brat toto splácal takým spôsobom, že im platil leasingové splátky s tým, že nakoniec došlo k tomu, že zaplatil viac ako bola tá suma 150.000 Sk., čiže vlastne zaplatil tento byt aj s úrokmi. Následne malo dôjsť k prepisu tohto bytu na netere (jeho dcéry) a tam došlo k tej písárskej chybe.

20. Žalovaný na tomto pojednávaní uviedol, že peniaze na zakúpenie tohto bytu dal on, resp. tento byt zakupovali spoločne so žalobkyňou. Podľa jeho názoru za sumu 98.000 Sk. Čo sa týka nejakej pôžičky, tak áno, žalovaný bratovi žalobkyne požičal sumu 250 tis. Sk, bolo to však až po kúpe bytu. Tento žalovanému sľúbil pôžičku vrátiť, avšak mu tieto peniaze nevracal, a to ani opakovane. Tak nakoniec presvedčil žalovaného na to, aby si kúpil auto na leasing, čo žalovaný aj urobil a brat žalobkyne vlastne splácal tieto leasingové splátky. Touto formou bola suma 250 tis. Sk splatená, hoci nebol splatený celý leasing, ale potom, keď sa mu začalo viac dariť, tak žalovanému doviezol štrk, zeminu a pod.. Žalovaný má za to, že tento dlh z titulu leasingových splátok uhradil touto formou. Žalovaný tento byt kúpil, ale spolu so žalobkyňou ho nepotrebovali. Týmto spôsobom pomáhali bratovi žalobkyne s tým, že tento nechcel, aby vedľajší byt pri jeho byte kúpili cigáni a zároveň nechcel, aby sa odsťahovala jeho manželka s deťmi. Nakoniec dali aj súhlas, aby brat žalobkyne tento jednoizbový byt spojil s trojizbovým bytom. Bolo tam vedené aj stavebné konanie, kde žalobkyňa so žalovaným boli účastníci ako vlastníci, žalovaný dokonca vypracoval aj projekt na spojenie týchto bytov. Pokiaľ vie, tak tento byt užívala manželka brata žalobkyne s deťmi, možno že aj on. Daň z nehnuteľnosti uhrádzal žalovaný a všetky ostatné náklady, ktoré s týmto vznikali, uhrádzali už osoby, ktoré v tomto byte bývali.

21. V rámci pojednávania dňa 18. 10. 2019 (zápisnica na č.l. 610 a nasl. spisu) žalobkyňa uviedla, že dňa 03.10.2019 podala trestné oznámenie o. i. aj z dôvodu, že jej boli odcudzené peniaze v hodnote 49 000,- Eur. Toto trestné oznámenie nepodávala skorej z toho titulu, že si myslela, že žalovaný sa nejakým spôsobom umúdiri a s odstupom času, keďže je jasné, že tie peniaze má on, že jej tie peniaze vráti. Nakoľko tak neučinil podal toto trestné oznámenie. Žalovaný v reakcii na uvedené tvrdenia poznamenal, že tento postup považuje za šikanóznny zo strany žalobkyne, takéto trestné oznámenie. Napr. ak sa jedná o trestný čin krádeže je potrebné ihneď zabezpečiť stopy na to, aby táto krádež mohla byť vyšetrená. Nakoľko trestné oznámenie bolo podané až teraz (viac ako 4 roky po tvrdenom zmiznutí peňazí - pozn. súdu), je toto zmarené.

22. V písomnom podaní označenom ako „Analýza príjmov žalobkyne a žalovaného ...“ (na č.l. 650 spisu) žalovaný uviedol, že do uzavretia manželstva vrátane celého roku 1989 dosiahla žalobkyňa príjmy 204.958 Kčs a žalovaný (bez zarátania daru jeho starého otca v sume 28.000 Kčs) 432.188 Kčs, teda žalobkyňa vstúpila do manželstva s nultým vkladom. Od uzavretia manželstva do kúpy

rodinného domu 1994 (pozn. súdu - správne má byť 1992) vrátane mala žalobkyňa príjmy 70.237 Kčs a žalovaný 465.773 Kčs. Od kúpy spoločného domu do začatia spoločného podnikania dosiahla žalobkyňa príjmy 1.218.548 Ks a žalovaný 2.378.823 Ks. Celkové príjmy až do začiatku spoločného podnikania bez zarátania darov pre žalovaného boli u žalobkyne 1.493.743 Sk, u žalovaného 3.276.787 Sk a so zarátaním daru v hodnote 23.000 Eur celkovo 3.969.685 Sk. Žalovaný mal teda 2,66 až 3,00 krát vyšší príjem ako žalobkyňa.

23. Na pojednávaní dňa 6. 12. 2019 (zápisnica na č.l. 733 a nasl. spisu) žalobkyňa uviedla, že žalovaný pracoval v butiku, bol napr. pri pokladni, vybavoval veci, vypomáhal jej s jej živnosťou. Vo svojej podstate prvé štyri roky bola zväčša taká situácia, že tam boli obaja väčšinu času. Potom to už bolo podľa potreby, väčšinou tam bol jeden z nich alebo tam bol druhý z nich. Pokiaľ sa jedná o nejaké oceňovanie, vybaľovanie tovaru a pod., toto tak isto robili vždy spoločne. Jeden trebárs vybaľoval, druhý dával etikety a pod.. Žalovaný na uvedenom pojednávaní uviedol, že je pravdou, že aj žalobkyňa tam pracovala, možno tak 5% a on zhruba tých 95% celkového času. Ona tam pracovala len vtedy, keď on mal nejakú prácu alebo si išiel niečo vybaviť. Pokiaľ sa týka zakupovania tovaru, toto chodili buď spolu, buď do Bratislavy alebo do Budapešti, alebo chodil on sám. Tovar sám naložil, vykladal tiež on. Občas mu pomohla žalobkyňa pri vybaľovaní tovaru.

24. K nákladom na umelé oplodnenia žalobkyňa na uvedenom pojednávaní uviedla, že odkedy sa zobrali, tak bola tam určitá honba za peniazmi, majetkom. Deti nejakým spôsobom neriešili. Potom, keď sa rozhodli toto riešiť, tak sa im nedarilo splodiť dieťa a ona nemá informáciu o tom, že by ona alebo žalovaný mali nejakú diagnózu o tom, že niektorý z nich je neplodný, alebo že ona nemôže donosiť dieťa. Myslí si, že keby dieťa nemohla donosiť, tak vôbec by jej nebol takýto zákrok odporúčaný. Nakoniec sa 2x pokúsili o umelé oplodnenie. Podľa jej názoru to bol asi rok 2003 s tým, že tieto dva pokusy neboli úspešné. A už vlastne od roku 2004 sa začala venovať živnosti. Žalovaný na tomto pojednávaní uviedol, že podľa jeho názoru žalovaná má diagnózu, pre ktorú nemôže vynosiť dieťa. Žalovaný od nej vie, že keď mala 17 rokov odpadla v Lučenci, bola hospitalizovaná a potratila. Oni sa dlhodobo snažili mať deti. Nedarilo sa im, išli k I.. Y., aby ich vyšetрил. Tento konštatoval, že žalovaný má zdravé spermie a žalobkyňa má v poriadku vajíčka, ale ukázalo sa neskôr, že ona nemôže donosiť dieťa. Oni sa totiž 3x pokúsili o umelé oplodnenie, ktoré sa realizovalo v Košiciach. Každý takýto pokus alebo zákrok stál 76 000,- Sk s tým, že vždy bol výsledok taký, že tento pokus úspešný nebol. Posledný pokus, na ktorý ju musel nahovoriť, skončil takým spôsobom, že žalobkyňa mu uviedla, že sa bola bicyklovať a že potratila. Žalovaný sa následne rozprával s I.. H., ktorý mu povedal, že on mu nemohol skôr povedať, aký je tam problém, avšak, že ona dieťa nemôže donosiť. Spočiatku to pripisoval nejakým zrastom, nakoniec sa tieto zrasty nepotvrdili, avšak žalovaný je názoru, že zo zdravotnej dokumentácie žalobkyne jednoznačne vyplynie, že táto nie je schopná dieťa donosiť. V tejto súvislosti navrhol predvolať a vypočuť I.. H..

25. Podaním doručeným súdu dňa 20.12.2019 označeným ako „Porovnanie vyjadrení so skutkovým stavom - resumé a predkladanie ďalších dôkazov“ žalovaný uviedol (č.l. 758 a nasl. spisu), že týmto podaním podáva protižalobu a navrhuje, aby súd zaviazal žalobkyňu dodatočne zaplatiť povinné odvody do Sociálnej poisťovne ako aj do zdravotnej poisťovne za riadne odrobené obdobie na V.. W. C., T. XX.XX.XXXX, H. S. XX, D. Y., a to od augusta 2004 do konca októbra 2015. V ďalšom podaní doručenom súdu dňa 21.01.2020 označeným ako „Návrh na vyporiadanie BSM po rozvoze manželstva - upresnenie vyjadrenia žalovaného zo dňa 23.03.2018“ v závere podania (č.l. 814 spisu) žalovaný opakovane uvádza, že podáva protižalobu a žiada, aby súd zaviazal žalobkyňu dodatočne zaplatiť povinné odvody do Sociálnej poisťovne ako aj do zdravotnej poisťovne za riadne odrobené obdobie za V.. W. C., T. XX.XX.XXXX, H. S. XX, D. Y. a to od augusta 2004 do konca októbra 2015. Zároveň žiada, aby súd zaviazal žalobkyňu uvedenú omeškanú platbu vykonať do 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o vyporiadaní BSM.

26. Podaním doručeným súdu dňa 20.12.2019 označeným ako „Porovnanie vyjadrení so skutkovým stavom - resumé a predkladanie ďalších dôkazov“ (č.l. 758 a nasl. spisu) žalovaný ďalej uviedol, že za spôsobenú morálnu, nemajetkovú ujmu, ktorá je omnoho väčšia, vyššia a tragickejšia, žiada od žalobkyne písomné ospravedlnenie a uhradiť symbolicky 1,00 Euro. Zároveň na pojednávaní súdu dňa 24.01.2020 na šiestej strane zápisnice (č.l. 828 spisu) žalovaný uviedol, že pokiaľ sa jedná o jeho písomné podanie, ktoré sa nachádza na č.l. 761 spisu, ktorým žiadal za spôsobenú morálnu a nemajetkovú ujmu zo strany žalobkyne písomné ospravedlnenie a uhradiť mu symbolicky 1,00 Eur,

toto on chce, aby súd prejednal. Ďalej uviedol, že pokiaľ nie je možné, aby to súd prejednal v tomto konaní, označuje toto podanie ako žalobu, ktorú žiada aby súd prejednal. Podaním doručeným súdu dňa 29.01.2020 označeným ako „Upresnenie a doplnenie podaného návrhu na vyporiadanie BSM zo dňa 18.01.2020“ na druhej strane podania (č.l. 852 spisu) žalovaný uvádza, že svoj návrh dopĺňa o bod B7 Finančné prostriedky a to tak, aby žalobkyňa za spôsobenú morálnu, nemajetkovú ujmu zaplatila žalovanému 20 300,00 Eur. Zároveň v predmetnom podaní a tiež aj v písomnom podaní súdu doručenom dňa 21.1.2020 (na č.l. 808 a nasl. spisu) žalovaný žiadal o zaplatenie polovice dane z nehnuteľnosti za Byt za obdobie r. 2016-2019, ktorú on uhradil sume 30,87 Eur. V písomnom podaní súdu doručenom dňa 29. 1. 2020 žalovaný súdu oznámil, že žalobkyňa si túto svoju povinnosť už splnila, preto na svoje požiadavke neztroval. Vzhľadom k uvedenému sa konajúci súd ďalej uvedenou požiadavkou žalovaného nezaoberal.

27. Na pojednávaní dňa 24. 1. 2020 (zápisnica na č.l. 826 a nasl. spisu) žalobkyňa uviedla, že v tomto konaní síce tvrdila, že si spomína na umelé oplodnenie realizované 2x, avšak je možné, že je pravda to, čo hovorí žalovaný, že to bolo 3x, nakoľko on má k dispozícii tú zdravotnú dokumentáciu.

28. Písomným podaním na č.l. 854 spisu, označeným ako „Doplnenie analýzy príjmov zo dňa 20. 8. 2019“ žalovaný navrhol doplniť svoje písomné podanie označené ako „Analýza príjmov žalobkyne a žalovaného ...“ (na č.l. 650 spisu) o sumu cestovného vo výške 9.100 Kčs za obdobie od augusta 1982 do októbra 1985 a tiež cestovné od októbra 1985 do apríla 1991 v sume 38.400 Kčs, ktoré čiastky neboli uvedené v jeho mzdových dokladoch, ale tvorili súčasť jeho príjmu.

29. Písomným podaním označeným ako „Použitie finančných prostriedkov po zrušení termínovaného vkladu - vyjadrenie“ na č.l. 863 spisu žalovaný uviedol, že zo sumy viac ako 49.000 EUR, ktorá bola vybratá z jeho termínovaného vkladu, sumu 38.000 Eur nepoužil len na podávanie LOTTA a Eurojackpotu, ale realizoval práce aj na a pri rodinnom dome, zakupoval potrebné veci svojim deťom, kúpil si bicykel, s deťmi pravidelne chodieval na dovolenky, do wellnesscentier a podobne. Na uvedené práce a veci vynaložil zhruba 8.000 Eur. LOTTO a Eurojackpot podával preto, že sa pokúsil vyhovieť nenásytným nárokom a vydieraniu žalobkyne, ktorá od neho žiadala viac, ako je celá hodnota masy BSM. Doplnil tiež, že je maximálne opatrný, rozvážny a zodpovedný človek a nie je a ani nikdy nebol patologickým hráčom.

30. Písomným podaním na č.l. 867 spisu žalovaný žiadal aby súd zbavil mlčanlivosti lekára I.. S. a aby si súd opätovne od menovaného lekára vyžiadal zdravotnú dokumentáciu žalobkyne.

31. V písomnom podaní na č.l. 895 žalobkyňa spochybnila, že žalovaný zo sumy 49.000 Eur použil 39.000 Eur na tipovanie pretože je evidentné, že žalovaný si peniaze šetrí a je materiálne založený. Ak by sa však tak stalo, tak určite ide o neúčelne vynaložené finančné prostriedky, ktoré musia byť zarátané na ľarchu žalovaného. Žalovaný mal dostatok času na to, aby preukázal, kde minul finančné prostriedky z termínovaného vkladu. Nezdokladoval a neuviedol za aké obdobie mal minúť vyššie uvedené finančné prostriedky. Žalovaný už na pojednávaní dňa 26.6.2019 uviedol, že zo sumy 49.000 Eur minul 39.000 Eur na tipovanie, avšak bazén, ktorý uvádza vo svojom poslednom vyjadrení, zakúpil až po rozvode manželstva. Tak isto je zrejmé, že všetky stavebné práce, ktoré opísal a všetky investície do detí, ktoré uviedol, mohli byť realizované len po rozvode manželstva, kedy už mali byť finančné prostriedky v sume 39.000 Eur podľa vyjadrení žalovaného dávno minuté. Tým žalovaný poprel dôveryhodnosť svojich tvrdení.

32. V priebehu pojednávania dňa 6.3.2020 (zápisnica na č.l. 901 a nasl. spisu) žalobkyňa pokiaľ sa jedná o sumu 98.000 Eur uviedla, že to boli spoločné peniaze. Žalovaný sledoval jednotlivé banky, kde dávajú najvhodnejšie podmienky, najlepšie úroky. Následne manželia z viacerých peňažných ústavov povyberali peniaze a sumu 98 000,- Eur rozdelili na 49 000,- Eur a 49 000,- Eur. Každý si otvoril termínovaný účet, kde takúto sumu dal, viac menej nikdy nebola nejaká dohoda o tom, čo by s nimi kto mal robiť. Nebolo to takým spôsobom, že teda každý by to mal použiť na svoje nejaké potreby, nakoľko v tom čase výraznejšie problémy v manželstve neboli. Ona peniaze vybrala zhruba rok potom, čo tam tie peniaze boli vložené, bolo to v septembri 2015. V reakcii na uvedené tvrdenia žalovaný uviedol, že situáciu s týmito peniazmi bola taká, že manželia mali peniaze v iných ústavoch. B. H. však vtedy dávala najvyšší úrok, tak sa vybrali peniaze z iných ústavov a peniaze boli rozdelené na dva účty práve z toho dôvodu, že štát ručí za vklady len do výšky 50 000,- Eur. Preto sa rozhodli vytvoriť dva účty na dve

odlišné osoby, na každú sa dala teda nejaká suma teda 49 000,- Eur s tým, že vo svojej podstate bolo to spravené tak, že keby sa jemu niečo stalo, mala žalobkyňa prístup k jeho terminovanému vkladu, keby sa jej niečo stalo, on mal prístup k jej peniazom. Čiže nebolo to také, že by si každý mohol nejakým spôsobom s týmito peniazmi robiť, čo chce, alebo že by si vtedy tie peniaze nejakým spôsobom rozdelili.

33. K otázke umelých oplodnení žalovaný na tomto pojednávaní uviedol, že už v mesiaci október 2019 predkladal súdu správy od MUDr. R., ktoré preukazujú to, že sa uskutočnili v skutočnosti tri umelé oplodnenia a nie dve. Ďalej uviedol, že má vedomosť o tom, že hoci mu žalobkyňa uviedla, že v mladosti vo veku 17 rokov jej bola vyoperovaná cysta, nešlo o cystu ale išlo o mŕtvu plod s tým, že pokiaľ MUDr. H. povedal, že z výpisu zo zdravotnej dokumentácie žalobkyne vôbec nevyplýva niečo také, ktoré by vylučovalo otehotnenie alebo nejaký pôrod, donosenie plodu, uviedol aj toľko, že mu žalobkyňa nepredložila zdravotnú dokumentáciu od pôvodného gynekológa. Preto žalovaný trval na tom, aby bola nejakým spôsobom zabezpečená kompletná zdravotná dokumentácia žalobkyne, či ona v minulosti, v mladosti, alebo kedykoľvek neprekonalala nejaké ochorenie, ktoré by vylučovalo, že môže dieťa počať prípadne porodiť. Žalovaná považovala vykonanie takéhoto dôkazu za nehospodárne a neúčelné. Vo svojej podstate žalovaný svoje tvrdenia opiera len o to, čo mu malo byť povedané nejakými ľuďmi v meste, alebo na dedine. Nepredložil žiaden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval skutočnosť, že žalobkyňa mohla vedieť o tom, že tie pokusy o otehotnenie a teda aj tie finančné prostriedky, ktoré budú vynaložené, budú vynaložené neúčelne. Osobitne uviedla, že nesúhlasí so sprístupnením svojej zdravotnej dokumentácie.

34. Na pojednávaní dňa 13.11.2020 (zápisnica na č.l. 1033 a nasl. spisu) žalobkyňa uviedla, že od 01.05.2020 býva v byte, ktorý bol pôvodne Nebytovým priestorom (položka B/) o čom predložila rozhodnutie o povolení zmeny v užívaní stavby zo dňa 01.06.2020. Štyri roky bývala v nebytovom priestore u svojho brata, ktorý on v podstate prerobil na jednoizbový byt a situácia bola taká, že brat ten nebytový priestor potreboval. Preto sa žalobkyňa v minulom roku odsťahovala a od 01.07.2019 bývala v podnájme na Nemocničnej ul.. Platila 350,- Eur mesačne nájom, s tým, že v tomto byte to nebolo ideálne už len z hľadiska toho, že tento byt plesniviel, plus tie náklady 350,- Eur boli pre ňu vysoké. Tak sa rozhodla využiť Nebytový priestor na riešenie svojej bytovej otázky. V tomto nebytovom priestore prerobenom na byt ona aj s mal. dieťaťom momentálne býva, hoci rekonštrukcia tohto bytu nie je dokončená. Napr. v bývalej kancelárii má kuchyňu, tam sa robili napr. rozvody vody, dala si priečkou predeliť jednu miestnosť, ktorá bude k dispozícii pre deti a vznikla teda aj obývačka. Nechala si dorobiť balkón a pod. Žalovaný na uvedenom pojednávaní uviedol, že samotnú prerábku tohto Nebytového priestoru na bytovú jednotku považuje za nezákonnú. Hoci je tento Nebytový priestor napísaný na žalobkyňu patrí do BSM a cieľom žalobkyne bolo umelo znížiť hodnotu tohto Nebytového priestoru touto prerábkou. Uviedol že trvá na tom, aby žalobkyňa Nebytový priestor, ktorý je momentálne bytom, dala do pôvodného stavu, a to z toho dôvodu, že tento nebytový priestor bol na byt prerobený bez jeho súhlasu. Následne žiadal, aby mu tento nebytový priestor bol prikázaný do jeho vlastníctva. K bytovej otázke žalobkyne uviedol toľko, že ona má k dispozícii 49 000,- Eur, ktoré vybrala zo svojho U. D. z B. H. a teda za túto sumu si má možnosť riešiť svoju bytovú otázku, teda môže si zakúpiť iný byt. Respektíve môže ísť bývať do bytu na D. O. (položka C/ masy BSM). On by Nebytový priestor s najväčšou pravdepodobnosťou prenajal. Ohľadne prevádzkovania butiky v Nebytovom priestore obaja zhodne uviedli, že nikdy nemali žiadnu dohodu o tom, ako by sa zisk z tohto podnikania rozdeľoval.

35. Na pojednávaní dňa 16.6.2021 (na č.l. 1133 a nasl. spisu) žalobkyňa uviedla, že v prípade, že by mala na vyrovnanie podielu z vyporiadaného BSM zaplatiť sumu okolo 4200,-Eur, túto by bola schopná splácať len v splátkach po 100 Eur mesačne, a to z toho dôvodu, že jej príjmom je minimálna mzda a potom čiastočný invalidný dôchodok vo výške 209,20,-Eur s tým, že zabezpečuje aj starostlivosť o mal. syna, s čím má tiež spojené výdavky. Žalovaný uvedenú požiadavku žalobkyne akceptoval za podmienky, že pre prípad, že by aj on bol zaviazaný zaplatiť rovnakú sumu, aby aj on bol oprávnený túto sumu splácať v rovnakých splátkach. Ďalej uviedol, že pokiaľ sa jedná o položku č. 59 kovové regále, v tejto veci podal samostatnú žalobu, ktorej predmetom je oprava tejto položky, nakoľko táto mu nebola vydaná ani kompletná, ani teda v pôvodnom stave, resp. na náhradu škody. Preto v tomto konaní netrvá, aby súd ďalej túto položku prejednal.

36. Žalobkyňa v rámci záverečnej reči prostredníctvom svojej právnej zástupkyne navrhla, aby súd na základe vzájomného súhlasu určil, že do masy BSM patria hnutelné veci pod položkami 1 - 36, 38 -43, 45 -58, 60 - 64, 68 - 73, 75, 83 - 84, 89 - 91, 93 - 94 , 97 - 99, ďalej aby prikázal do vylučného

vlastníctva žalobkyne hnuteľné veci pod č. 27, 42, 45, 46-58, 60-64, 68 - vlečka od traktora, 69- 72, 73, 83-84, 89-91 v celkovej sume 3521,-Eur s tým, že žalobkyňa bude zaviazaná na finančné vyrovnanie z dôvodu vyporiadania BSM zaplatiť žalovanému sumu 1.760,50 Eur. Ďalej, aby súd do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal hnuteľné veci pod položkami č. 1-26, 28-36, 38-41, 43, 68 malotraktor, 75, 93-94, 97-99 a to v celkovej sume 10.780,-Eur s tým, že žalovaný bude zaviazaný na finančné vyrovnanie z dôvodu vyporiadania BSM zaplatiť žalobkyni sumu 5.390,-Eur. Čo sa týka hnuteľných vecí pod položkou č. 44 - tovar butiku, túto navrhla vylúčiť z masy BSM, a to z dôvodu, že v čase zániku BSM tento tovar neexistoval, čo nepoprel ani žalovaný. Obaja účastníci však zhodne navrhli, že nevedia uviesť, kde sa tento tovar nachádza a preto takáto hnuteľná vec nemôže byť predmetom vyporiadania BSM. Po právnej stránke uvedený tovar, ak by mal patriť do masy BSM, nemôže byť jeho strata pričítateľná len na ťarchu žalobkyne, keďže išlo o spoločný majetok, s ktorým hospodárili manželia spoločne. Čo sa týka finančných prostriedkov, navrhla, aby súd určil, že do BSM patria finančné prostriedky na účte žalobkyne vo výške 475,07 Eur s tým, že bude zaviazaná na finančné vyrovnanie zaplatiť žalovanému sumu 237,53 Eur, ďalej aby súd určil, že do BSM patria finančné prostriedky na účte žalovaného vo výške 304,31 Eur, pričom z titulu vyrovnania bude zaviazaný zaplatiť žalobkyni sumu 152,15 Eur. Čo sa týka finančných prostriedkov na účte žalovaného z OTP banky v sume 49.000,-Eur, tieto by mali byť predmetom vyporiadania BSM. Čo sa týka sumy 10.000,-Eur, ktorá mala byť zo strany žalovaného vrátená pánovi R. z titulu nejakej pôžičky, túto skutočnosť nepovažuje za dokázanú, nakoľko žalobkyňa túto skutočnosť v plnom rozsahu v konaní poprela, boli tu vypočítaní svedkovia, u ktorých sa objavili mnohé rozpory vo výpovediach, ktoré sa presne špecifikované nachádzajú v záverečnom zhrnutí. Čo sa týka finančných prostriedkov vybraných z účtu žalobkyne v sume 49.000,-Eur, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že tieto finančné prostriedky ku dňu zániku BSM neexistovali, preto je názoru, že nie je možné tieto prostriedky vyporiadať, nakoľko nepatria do masy BSM, keďže v čase zániku neexistovali. Tvrdenia, ktoré žalobkyňa prezentovala, teda že mali byť k dispozícii u žalovaného, ktorý mal tieto peniaze odcudziť, žalobkyňa v konaní nepreukázala, avšak už len samotné tvrdenia žalovaného o tom, že tam vložil nejaký lístok s hanebným názvom, majú takú výpovednú hodnotu, že sa nepriamo teda priznal, že tieto kľúče od trezoru ukryl, nakoľko vedel, že žalobkyňa sa bude domáhať tej uloženej sumy 49.000,-Eur. Uvedenú skutočnosť teda nie je možné pričítať na ťarchu žalobkyne, nakoľko žalobkyňa touto sumou nedisponuje a neminula ju ani na žiadne nejaké neúčelné veci, ako to mal urobiť žalovaný. Čo sa týka nehnuteľných vecí, navrhla, aby súd určil, že nehnuteľnosti zapísané na č. LV XXXX, čiže rodinný dom na ul. S. a k nemu prislúchajúce pozemky, patria do masy BSM, nakoľko ich strany sporu zakúpili počas manželstva v roku 1992. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že tento rodinný dom a prináležiace pozemky boli zakupované zo spoločných prostriedkov ako aj z prostriedkov patriacich do výlučného vlastníctva žalovaného a z prostriedkov patriacich z výlučného vlastníctva žalobkyne. Z dokazovania jednoznačne vyplynulo, že žalobkyňa sa mala podieľať na kúpe rodinného domu sumou 12.000,-Kčs, čo žalovaný potvrdil aj na pojednávaní, aj vo svojich písomných vyjadreniach a takisto to potvrdil aj svedok I. C.. Z vykonaného dokazovania je takisto zrejmé, že väčšou sumou pred uzavretím manželstva disponoval žalovaný, avšak v konaní nie je preukázané, že by hotovosť 550.000,-Kčs, ktorou mal žalovaný disponovať pri uzavretí kúpnej zmluvy, pochádzajú len z jeho výlučného vlastníctva a takisto nie je preukázané, že by práve tieto výlučné prostriedky žalovaného boli v celom rozsahu použité do kúpy rodinného domu. Z vykonaného dokazovania teda vyplynula skutočnosť, že aj rodičia žalobkyne v čase nadobúdania predmetného domu jej darovali finančnú hotovosť 230.000,-Kčs. Tú skutočnosť, že žalobkyňa nezabezpečila účasť svojich rodičov na pojednávaní, nemožno pričítať na ťarchu, pretože žalobkyňa nezodpovedá za ich zdravotný stav, ktorý im neumožňoval sa pojednávania zúčastniť, nakoľko ide o ľudí vyššieho veku a veľmi zlého zdravotného stavu. Keďže žalovaný do súčasnej doby predmetný rodinný dom užíva aj so svojou dcérou I., navrhla, aby súd prikázal predmetný rodinný dom a jemu prislúchajúce pozemky do výlučného vlastníctva žalovaného v hodnote 108.100,-Eur, v zmysle stanovenej ceny znaleckým posudkom a zároveň aby bol zaviazaný z titulu finančného vyrovnania zaplatiť žalobkyni sumu 54.050,-Eur. Ak by súd však dospel k názoru, že na kúpu tohto rodinného domu a pozemkov vynaložil investície len žalovaný výlučne z jeho prostriedkov, poukázala na rozhodnutie NS SR vedené pod sp. zn. 3Cdo/42/2001, podľa ktorého ak je vec aj zakúpená z výlučných prostriedkov iba jedného z manželov, tak táto vec patrí do masy BSM a je potrebné ju vyporiadať. Žalovaný síce preukázal tú skutočnosť, že disponoval v čase kúpy úsporami na nejakej vkladnej knižke v SLSP, ktorú zrušil a peniaze mal vybrať v roku 1992, avšak nepreukázal v konaní kedy tento vklad bol založený a z čoho mali pochádzať úspory na tejto danej vkladnej knižke. Samotné potvrdenie z banky žalovaného o výbere peňazí z tejto vkladnej knižky nie je dôkazom preukazujúcim aj účel použitia týchto finančných prostriedkov, a teda žalovaný neunesol dôkazné bremeno o svojom tvrdení. Ak žalovaný tvrdil, že tento rodinný dom bol financovaný

len z jeho výlučných prostriedkov, ide o tzv. refundačný nárok, ktorý si mal uplatniť v konaní, čo však žalovaný neurobil. Takúto situáciu práve rieši OZ v § 150, kedy si mohol žalovaný nárokovať prostriedky, ktoré vynaložil na spoločný majetok. Určenie nerovnosti veľkosti podielu manželov po zániku BSM je odlišným právnym inštitútom než je určenie výška vnosov jedného z manželov bez určenia sumy, ktorá by mala byť nahradená zo spoločného majetku manželov. Tieto inštitúty nemožno spolu zmiešavať a ani zamieňať, o tom vlastne máme aj rozhodnutie NS ČR pod sp. zn. 22Cdo/1821/2004. V súlade s ustálenou súdnou praxou pri určení výšky vnosu jedného z manželov je však potrebné vychádzať z jeho nominálnej výšky v prepočte na euro. Čo sa týka nehnuteľností vedených na LV č. XXXX a XXXX ako nebytové priestory, teraz je to už byt, bolo preukázané, že boli zakúpené počas manželstva, teda uvedený byt podľa patrí do masy BSM a je potrebné ho vyporiadať. Z vykonaného dokazovania takisto je preukázané, že tento byt bol zafinancovaný zo spoločných prostriedkov manželov. Nesúhlasila, že by na kúpu nebytového priestoru boli použité finančné prostriedky len zo strany žalovaného a nestotožnila sa ani s jeho právnym názorom, že odchodné je výlučne majetok jedného z manželov, pretože odchodné je potrebné považovať za príjem patriaci do masy BSM. Čo sa týka prikázania tejto nehnuteľnosti navrhla, aby uvedená nehnuteľnosť bola prikázaná do výlučného vlastníctva žalobkyne, a to z dôvodov, že žalobkyňa tieto nebytové priestory už od začiatku ich nadobudnutia využívala na podnikanie, žalobkyňa počas prerušenia svojej živnosti počas obdobia 2015-2017 uhrádzala výlučne sama všetky náklady spojené s týmto priestorom a udržiavala ich. Žalobkyňa tieto priestory ďalej prenajala spoločnosti Kooperativa, nakoľko si musela pokryť nejakým spôsobom svoje životné náklady a živobytie, keďže nemala svoje vlastné bývanie vďaka žalovanému, ktorý ju z rodinného domu vyhodil. Žalobkyňa, nakoľko nevládala platiť vysoké nájomné v prenajatom byte, bola nútená týmito nepriaznivými životnými okolnosťami zmeniť účel užívania predmetnej nehnuteľnosti a teda užíva túto nehnuteľnosť už ako byt od 01. 05. 2020 aj s mal. I., ktorý jej bol zverený do osobnej starostlivosti. Žalobkyňa uvedené priestory na svoje náklady čiastočne prerobila, vložila finančné prostriedky či už vlastného kúrenia, realizovali sa rôzne rozvody vody a bolo potrebné vybudovať aj priedčky, aby vznikli samostatné izby v byte. V tejto súvislosti poukázala aj na samotné vyjadrenie žalovaného zo dňa 02. 04. 2017, kde sám opakovane navrhoval žalobkyňu, aby si poriešila bytovú otázku práve v tejto nehnuteľnosti po zmene účelu užívania, to znamená, že žalovaný nemal už od začiatku reálny záujem na tejto nehnuteľnosti. Navrhla, aby súd pri rozhodovaní zohľadnil účelné využitie tejto nehnuteľnosti a aj potreby mal. detí, nakoľko tam je podstatné, že žalobkyňa býva v tomto byte so svojím synom a pravidelne ju navštevuje aj dcéra I.. Navrhla, aby súd prikázal túto nehnuteľnosť do výlučného vlastníctva žalobkyne za sumu 30.000,- Eur s tým, že bude zaviazaná z titulu finančného vyrovnania zaplatiť žalovanému sumu 15.000,-Eur. Nehnuteľnosť zapísaná na LV č. XXXX a XXXX byt na ul. D. žiadala vylúčiť z masy BSM, nakoľko podľa jej názoru nepatrí do masy BSM, a to z dôvodov, že z výsluchov účastníkov konania, od svedka Š. C. a listinných dôkazov vyplýva, že uvedený byt bol síce formálne zakúpený do vlastníctva strán sporu, avšak skutočnými vlastníkmi tohto bytu bola rodina C.. Z predložených listín takisto vyplýva, že samotné financovanie tohto bytu financoval Š. C., hoci si uvedenú sumu na zapltenie kúpnej ceny najskôr požičal od strán sporu a následne túto sumu splácal formou leasingových splátok za motorové vozidlo Volkswagen Golf, ktoré bolo zakúpené počas manželstva. Z uvedeného je zrejmé, že strany sporu sa žiadnym spôsobom nespoluúčastovali na financovaní predmetného bytu. do užívania bytu v rodine C. nikdy nezasahovali a aj preto takýto byt nemôže patriť do masy BSM. Ďalší dôvod, prečo by uvedený byt nemal patriť do masy BSM je ten, že bola uzatvorená darovacia zmluva, na základe ktorej došlo k prevodu vlastníctva z účastníkov konania na H. a H. C.. Z dokazovania jednoznačne vyplynulo, že tento byt bol prevádzaný v celosti, čo vyplývalo z Čl. 4 darovacej zmluvy, avšak v konaní bolo preukázané, že v tejto zmluve došlo k chybe v písaní s tým, že sa prevádzala len 1/12-ina každej obdarovanej. Túto skutočnosť potvrdil aj Š. S., kde názorne pred súdom vysvetlil ako došlo k tejto písárskej chybe. Z uvedeného je zrejmé, že vôľa, resp. úmysel strán bol predmetný byt previesť darovacou zmluvou v celosti do podielového spoluvlastníctva H. a H. C. každej po 1-ici, avšak z dôvodu narušenia vzťahov už nedošlo k podpísaniu dodatku zo strany žalovaného. Čo sa týka disparity podielov v rámci vyporiadania masy BSM zo strany žalovaného je žalobkyňa názoru, že nemožno v tomto konaní uplatniť princíp disparity. Samotný Občiansky zákonník hovorí, že pri vyporiadaní BSM je potrebné vychádzať z toho, že podiely manželov sú rovné, čiže treba uplatniť princíp parity a len vo veľmi odôvodnených a výnimočných prípadoch môžu byť tieto podiely manželov na spoločnom majetku stanovené odlišným spôsobom. Pri úvahe o výške podielov sú však významné v prvom rade aj potreby mal. detí, zásluhy manželov na nadobudnutí spoločného majetku. Takisto zo súdnej praxe vyplývajú závery, že väčšie zásluhy na nadobudnutí spoločného majetku zásadne nemožno priznať iba tomu z manželov, ktorý rozmnožil spoločný majetok väčším podielom než druhý manžel. Pokiaľ sa jeden z manželov však počas manželstva riadne staral a obstarával spoločnú domácnosť, zásadne nemožno znižovať jeho rovnaký

podiel na vyporiadanom spoločnom majetku. Iba samotná skutočnosť, že jeden z manželov dosahoval počas trvania BSM hoci aj zásadne vyššie príjmy než druhý manžel, nie je dôvod na paušalizované uplatňovanie nerovnomerného určenia podielov. Výnimočné priznanie väčšieho podielu pri vyporiadaní BSM jednému z bývalých manželov nemožno teda odôvodniť len väčšími zásluhami na získanie majetku bez toho, aby bol zohľadnený prínos druhého manžela pri starostlivosti o rodinu a obstarávanie spoločnej domácnosti. Za relevantné dôvody pre odchýlenie sa takejto zásady parity podielov sa považuje napr. správanie jedného z manželov, ktorý nezodpovedne narába so spoločnými prostriedkami, že ich napr. míňa na nejaký hazard alebo spočívajúce v nejakom psychickom násilí. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že síce žalovaný zarábala vo väčšej miere počas manželstva než žalobkyňa, avšak žalobkyňa počas manželstva bola takisto zamestnaná. V dôsledku svojich zdravotných problémov neskôr poberala nemocenské dávky. Žalobkyňa podnikala viac ako 10 rokov. Bola aj poberateľkou invalidného dôchodku, nakoľko si jej zdravotný stav vyžadoval a bola v tomto pracovne obmedzená. Na základe osvojenia mal. detí sa v roku 2008 stala žalobkyňa matkou, a v tom čase detičky nemali ani len 2 roky a bolo im potrebné poskytovať neustálu starostlivosť. Žalobkyňa sa riadne starala o spoločnú domácnosť aj v období, kedy strany sporu nemali ešte osvojené mal. deti, čo vlastne žalovaný potvrdil aj v rozvodovom konaní. Žalobkyňa sa príkladne starala o domácnosť a deti a preto nie je možné vytýkať nedostatok starostlivosti o rodinu a domácnosť, nie je možné ani prihliadať na vyjadrenie žalovaného o nevhodnom správaní žalobkyne, pretože tie všetky jeho skutočnosti, ktoré tu uvádzal, do dnešného dňa nepreukázal, nakoľko neexistuje ani jedno právoplatné rozhodnutie súdu alebo iného príslušného orgánu, ktoré by takéto správanie žalobkyne potvrdzovalo. A teda nerovnomerné určenie podielov by malo byť výnimočné a odôvodnené mimoriadnymi okolnosťami, ktoré jednoznačne v tomto prípade nie sú dané.

37. V rámci záverečnej reči žalovaný na pojednávaní dňa 16.6.2021 požiadal aby mu žalobkyňa uhradila daň, ktorú on za ňu uhradil za Byt v rokoch 2000 a 2001 v celkovej sume 14,70 Eur. Ďalej uviedol, že žalobkyňa v samotnej žalobe žiadala od žalovaného 17.000,- Eur a za 17.000,- tam tovar aj bol, ale keď súd má pričleniť do jej vlastníctva tých 17.000,-, tak to už nie je pravda. Žalovaný žalobkyňu navrhol aby urobili inventúru, aby časom žalovaného nemohla napadnúť alebo žiadať, že odcudzil nejaký tovar alebo je tam nejaké manko. Toto ona ako podnikateľka mala vedieť. Inventúru nevykonala zámerne a vedome, aby následne mohla od neho žiadať, že tovar odcudzil, a to cez zatvorené dvere, od ktorých mala kľúče len ona, keď vymenila zámok ona alebo jej brat.

38. V písomnom podaní zo dňa 16. 6. 2021 označenom ako „Záverečné zhrnutie skutkovej a právnej stránky vo veci samej“ žalobkyňa poukázala na nasledovné nezrovnalosti medzi výsluchmi svedkov a žalovaného:

- Žalovaný uviedol, že požičaná suma od p. R. bola odovzdaná doma u p. R., avšak svedok R. uviedol, že si je istý, že peniaze odovzdával žalovanému v hoteli Turiec,
- Svedok B. nevedel uviesť titul požičania peňazí, ktoré sa mali vracat', avšak žalovaný uviedol, že aj svedkovia B. a G. vedeli titul vrátenia tejto sumy,
- G. B. vypovedal, že nebol pri písaní čestného prehlásenia, kedy sa mala suma 10.000 Eur vracat' p. R., avšak žalovaný uviedol, že pri spisovaní a odovzdávaní sumy 10.000 Eur boli svedkovia B. a G.,
- Svedok R. uviedol, že vedel od žalovaného, že uvedená suma mala byť použitá na zakúpenie butiku, avšak žalovaný neustále počas konania menil svoje výpovede nakoľko raz uviedol, že požičanú sumu použil na nákup zariadenia butiku, neskôr uvádzal, že bola použitá na nákup tovaru, či na rekonštrukciu butiku.

39. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, žalovaného, svedkov Š. C., Š. S., N. R., N. B., I. K., M. I., I. W. H. a I. C., čiastočnými výpismi z listu vlastníctva na č.l. 10 - 19 spisu, záznamom na č.l. 36 spisu, návrhom na uzavretie dohody o vyporiadaní BSM na č.l. 37, inzerátom zverejneným dňa 14.10.2018 (na č.l. 215 spisu), darovacou zmluvou na č.l. 247, dodatkom k darovacej zmluve na č.l. 257, výpisom z účtu na č.l. 664, zmluvami o termínovanom vklade na č.l. 58 - 59, výpismi z účtov termínovaného vkladu na č.l. 259 a 539, kúpnu zmluvou na č.l. 325 - 326 spisu, dohodou o budúcej kúpe nehnuteľnosti zo dňa 17.6.1992, potvrdeniami realitných kancelárií na č.l. 39,40 a 535, faktúrami na č.l. 336-337 a 456, čestnými prehláseniami na č.l. 112, 171 a 172, ústrižkom pre príjemcu na č.l. 202 spisu, odpočtom zrušeného vkladu na č.l. 202 a 333, podacím lístkom na č.l. 334, kúpny zmluvami na č.l. 219 a 332, výkazmi ziskov a strát subjektu I. C. za rok 2004 a 2005 na č.l. 558 a nasl. spisu,

rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 12P/53/2017-2020 zo dňa 9.11.2017, žiadosťou o rozvod, ktorá sa nachádza na č.l. 1 - 2 spisu tunajšieho súdu sp. zn. 11P/55/2015, zápisnicou z pojednávania dňa 24.11.2015 zo spisu 11P/55/2015, rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 11P/55/2015-66 zo dňa 12.1.2016 a č. k. 12P/53/2017-2020 zo dňa 9.11.2017, zápisnicou z pojednávania zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 12P/53/2017 zo dňa 27.6.2017, písomným podaním označeným ako „Vyjadrenie k súdному konaniu č.: 11P/55/2015 ako aj k návrhu, sp. č.: 7P/148/2015“ na č. l. 68 a nasl. spisu tunajšieho súdu sp. zn. 7P/148/2015, kúpnu zmluvou na č.l. 313 spisu, pokladničnými dokladmi na č.l. 421 a 422, rozhodnutím o odchodnom na č.l. 627 spisu, nájomnou zmluvou v znení jej dodatku (na č.l. 708 a 711 spisu), zápisnicou z pojednávania dňa 24.11.2015 vo veci vedenej tunajším súdom pod sp. zn. 11P/55/2015, zápisnicou z pojednávania zo dňa 18.11.2020 vo veci vedenej tunajším súdom pod sp. zn. 14P/60/2020, osobnou evidenciou žalovaného o príjmoch a výdavkoch na č.l. 893-895 spisu, potvrdeniami na č.l. 177-179, evidenčnými listami dôchodkového zabezpečenia na č.l. 181-183 a 185, potvrdením na č.l. 184, potvrdeniami na č.l. 1050 - 1051, 1057-1058 a 1062-67, osobným listom dôchodkového poistenia žalovaného na č.l. 420, potvrdením na č.l. 1047, rozhodnutím o povolenie zmeny v užívaní stavby (č.l. 1021 spisu), výpismi zo zdravotnej dokumentácie žalobkyne na č. l. 804, 881 a 888, zápisnicou o výsluchu svedka zo dňa 19.10.2015 na č. l. 33 - 36 vyšetrovacieho spisu vedeného OR PZ vo Veľkom Krtíši, č. B.-XXX/VYS-D.-XXXX a uznesením vyšetrovateľa PZ zo dňa 29.05.2016, ktoré je súčasťou totožného vyšetrovacieho spisu, pričom zistil nasledovný skutkový stav veci.

40. Strany sporu uzatvorili manželstvo dňa 2. 9. 1989 a z tohto manželstva pochádzajú dve maloleté deti, I. a I. (B. T. S. X. XX. XXXX), ktoré si strany sporu osvojili v r. 2008. Manželstvo strán sporu bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 11P/55/2015-66 zo dňa 12.1.2016, ktorým boli obe maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti žalobkyne, ktorý vo výroku o rozvode manželstva a o osobnej starostlivosti o maloleté deti nadobudol právoplatnosť dňa 1. 3. 2016. Naposledy bola mal. I. zverená rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 12P/53/2017-2020 zo dňa 9.11.2017 do osobnej starostlivosti otca (žalovaného). Každý z bývalých manželov má tak t.č. v starostlivosti jedno maloleté dieťa v rovnakom veku.

Masa BSM

41. Podľa § 143 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

42. Pri určovaní masy BSM súd postupoval podľa § 143 OZ a vychádzal tiež z ustálenej judikatúry, zmysle ktorej ak došlo k zničeniu veci po zániku BSM podiel manžela treba znížiť o hodnotu tejto veci (rozhodnutie NS ČR sp. zn. 22Cdo/3110/2010 prijaté ako R 35/2012); dôkazné bremeno zaťažuje tú stranu, ktorá tvrdí, že vec nadobudnutá počas trvania manželstva nepatrí do BSM a že vec bola nadobudnutá za trvania manželstva (rozhodnutia NS ČR sp. zn. 22Cdo/4009/2007 <<http://merit.slv.cz/22Cdo4009/2007>> a 22Cdo/2615/2004).

43. Ako už bolo uvedené vyššie, podanou žalobou žalobkyňa vymedzila predmet BSM nasledovne: 1) Obývací stena - Hana, 2) Sedačka rohová oranžovej farby (rok výroby 2012), 3) Jedálenský stôl + 6 stoličiek, 4) Ratanový nábytok (stolík a 2 kreslá), 5) Kuchynská linka, 6) Chladnička s mrazničkou, 7) Digestor biely, 8) Súprava antikorového riadu (6 ks) Praktik, 9) Súprava tanierov Vereco, 10) Súprava tanierov biela, 11) Antikorová súprava príborov, 12) Príborová súprava s drevenou rúčkou, 13) mramorové črepníky (4 ks), 14) Zrkadlo s rámom, 15) Lustre 2ks v jedálenskom kúte a v hale a 4 ks bodové svetlo, 16) Písací stôl, 17) Nábytková zostava Modus, 18) Obrazy, 19) Video + CD prehrávač, 20) Fotoaparát značky Praktik, 21) Spálňová zostava Tusculum, 22) Sedačka šedá Fodor, 23) Pračka Electrolux, 24) Šijací stroj Singer, 25) Šatníková zostava skríň, 26) Televízor Samsung, 27) Televízor Sony, 28) Kúpeľňové zrkadlo, 29) Stacionárny bicykel, 30) Kosačka ALCO, 31) Čerpadlo ALCO, 32) Záhradný vysávač, 33) Vysávač izbový, 34) Vŕtačka BOSCH, 35) Záhradný nábytok, 36) Záhradné lehátka 2ks, 37) Krištáľové sklo - poháre, 38) Záhradné pracovné náradie, 39) Rádio SONY a rádiobudík Grundig, 40) Postele pre deti, 41) Mikrovlnka, 42) Motorové vozidlo značky VW Golf (rok kúpy 2002, EČV:

VK255AH), 43) Motorové vozidlo značky Škoda Octavia Combi (rok kúpy 2012), 44) Tovar z butiku, 45) PC + internet v butiku, 46) chladnička v butiku (od písomného podania súdu doručeného dňa 23.3.2018 na č.l. 94 spisu označená ako položka 47)) , 47) zariadenie v butiku, ďalej finančné prostriedky v sume 98.000 Eur, Rodinný dom s pozemkami, Nebytový priestor a Byt. Žalovaný v písomnom vyjadrení na č.l. 31 a nasl. spisu uviedol, že hnuťelná vec pod. č. 47 zariadenie butiku sa skladá z nasledovných položiek: 48) UV lampy, 49) pokladňa + kasa, 50) stôl k pokladni, 51) manipulačný stôl, 52) antikorové kovové konštrukcie, 53) vešiakový stojan, 54) vešiaková konštrukcia, 55) regál na oblečenie (2 ks), 56) stôl kancelársky, 57) vstavaná skriňa, 58) skúšobná kabína, 59) kovové regále šedé, 60) antikorové bodové svietidlá (2 ks), 61) veľké zrkadlá (4 ks), 62) antikorová kúpeľňová zostava, 63) konferenčný stolík na kolieskach a 64) koženkové kreslo Prezident. Ďalej uviedol, že okrem už uvádzaných hnuťelných vecí je potrebné vyporiadať: 65) zostava haky lešenia, 66) vlnitý plech (9 ks), 67) hladký plech (5 ks), 68) malotraktor AGZAT + rotavátor + pluh + vyorávač zemiakov + vlečka, 69) obrazy vyrobené žalovaným, 70) veľký keramický črepník, 71) fén na vlasy BRAUN, 72) mixér, 73) kovové biele stoličky spolu so stolom a 73.1) elektrický klavír s puzdrom. Podaním na č.l. 106 a nasl. spisu žalovaný rozšíril masu BSM o 87) Výrobky Taperware, 88) Kuchynský riad, 89) Figuríny vrchné aj spodné (tri kusy pánske a tri kusy dámske), 90) Figuríny len vrchné na stenu, 91) Etiketovacie kliešte červené a modré a písomným podaním na č.l. 115 a nasl. spisu o finančné prostriedky na účte žalobkyne vedenom vo D. Z..G.. č: G. XXXX XXXX XXX XXX XXXX. Písomným podaním na č.l. 94 a nasl. spisu žalobkyňa doplnila masu BSM o nasledovné položky: 46) mikrovlnná rúra v butiku, 74) strešná krytina (plech), 75) hliníkový rebrík výsuvný, 76) drevený rebrík (2 ks), 77) plastový sud, 78) plechový sud, 79) PVC hadice na polievanie, 80) mlynček na mäso Poker, 81) lis na ovocie, 82) posteľ biela + 12 ks vankúšov a paplóny, 83) nerezový antikorový plech na pečenie, 84) veľký pekáč oválny na zapekanie, 85) bicykle (4 ks), 86) knihy 50 ks a na pojednávaní dňa 16.10.2018 (zápisnica na č.l. 203 a nasl. spisu) o položky 45.1) HP tlačiareň, 92) letné pneumatiky na Volkswagen Golf plus disky (4 kusy), 93) Nástenné hodiny, 94) záhradný liatinový gril prenosný, 95) Kotol + kotlanka, 96) Dve masívne dubové lavice, 97) Žehlička Bosch, 98) Žehliaca doska Vileda, 99) Písací stôl a 100) rôzne hnuťelné veci nachádzajúce sa v Rodinnom dome s pozemkami. Na pojednávaní dňa 18.10.2019 súd uložil právnenmu zástupcovi žalovaného predložiť výpis z účtu žalovaného, ktorý je vedený vo D. Z..G., a ktorý sa žalovaný založil v roku 2015. V nadväznosti na uvedené žalovaný súdu na č.l. 664 preložil výpis z účtu vedeného vo D. Z..G.. č: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX za obdobie od 1. 2. 2016 do 31.3.2016.

44. Podľa § 151 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

45. Súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada (ust. § 186 ods. 2 CSP).

46. Na pojednávaní dňa 11.10.2018, dňa 16.10.2018, dňa 20. 11. 2018, dňa 26.6.2019 a dňa 18.10.2019 strany zhodne uviedli (dospelí k dohode), že položky 37) Krištáľové sklo - poháre, 45.1) HP tlačiareň, 59) kovové regále šedé, 65) zostava haky lešenia, 66) vlnitý plech (9 ks), 67) hladký plech (5 ks), 74) strešná krytina (plech), 76) drevený rebrík (2 ks), 77) plastový sud, 78) plechový sud, 79) PVC hadice na polievanie, 80) mlynček na mäso Poker, 81) lis na ovocie, 82) posteľ biela + 12 ks vankúšov a paplóny, 85) bicykle (4 ks), 86) knihy 50 ks, 87) Výrobky Taperware, 88) Kuchynský riad, 92) letné pneumatiky na Volkswagen Golf plus disky (4 kusy), 95) Kotol + kotlanka, 96) Dve masívne dubové lavice a 100) rôzne hnuťelné veci nachádzajúce sa v Rodinnom dome s pozemkami, do BSM nepatria. Nakoľko súd nemal žiadne pochybnosti o pravdivosti uvedených zhodných tvrdení, ktoré boli v priebehu konania prezentované opakovane, súd pri vyporiadovaní BSM na tieto položky neprihliadal.

47. Ďalej súd pri určovaní masy BSM vyšiel zo zhodných tvrdení strán sporu prezentovaných na pojednávaníach dňa 26.6.2019, dňa 27.6.2019 a dňa 6.3.2020, že do masy BSM patria položky č. 1) - 36), 38) - 43), 44) 45), 46) - 58), 60) - 64), 68) - 73), 75), 83), 84), 89 - 91), 93), 94), 97) - 99), finančné prostriedky na účte žalobkyne vedenom vo D. Z..G.. č: G. XXXX XXXX XXX XXX XXXX a Nebytový priestor, pričom k položke 21) Spálňová zostava Tusculum a k položke 24) Šijací stroj Singer súd osobitne udáva, že hoci žalovaný spočiatku (na pojednávaní dňa 20.11.2018 - zápisnica na č.l. 235 a nasl. spisu) žiadal tieto položky z masy BSM vyňať [u položky č. 21) z dôvodu, že bola

kupovaná za peniaze od matky žalovaného, ktoré jej boli vyplatené ako odškodnenie za uväznenie jeho starého otca a u položky č. 24) z dôvodu, že bol nadobudnutý pred uzatvorením manželstva], na pojednávaní dňa 26.6.2019 súhlasil, že predmetné položky do masy BSM patria. Navyše (možno aj z dôvodu neskoršieho súhlasu so zaradím týchto položiek do masy BSM) na preukázanie skutočnosti, že položka č. 24) bola nadobudnutá pred uzatvorením manželstva nepredložil žiaden dôkaz, a na preukázanie skutočnosti, že položka č. 21) bola nadobudnutá za peňažné prostriedky jeho matky, už po pojednávaní dňa 26.6.2019 žalovaný rovnako žiadne dôkazy nepredkladal. Pokiaľ sa pritom jedná o čestné prehlásenie brata žalovaného na č.l. 112 spisu, v ktorom je okrem iného uvedené, že žalovaný (jeho brat) spolu s matkou vybavili odškodnenie od MS SR za vykonštruované väznenie starého otca, ďalej, že toto odškodnenie dostala mama a žalovanému darovala 27.000 Kčs a tiež aj, že žalovaný sa mame pochválil, že peniaze rozumne investoval a kúpil si nábytok aby mal spomienku na starého otca, predmetné čestné prehlásenie bolo jednak žalovaným predložené ešte predtým, ako dňa 26.6.2019 súhlasil, že položka č. 21) do masy BSM patrí, a navyše, ako o tom súd bude pojednávať v odseku 167 odôvodnenia tohto rozsudku, predmetný listinný dôkaz súd vyhodnotil ako nedôveryhodný. Zároveň nakoľko súd mal z výpisu z účtu žalovaného vedeného vo D. Z..G.. č: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX za obdobie od 1. 2. 2016 do 31.3.2016 jednoznačne za preukázané, že žalovaný mal ku dňu právoplatného rozvodu manželstva zriadený uvedený účet a na ňom finančné prostriedky a žiaden z účastníkov neprezentoval žiadny dôvod, pre ktorý by uvedené finančné prostriedky do masy BSM nepatrili, mal súd za to, že aj finančne prostriedky, ktoré sa na uvedenom účte ku dňu právoplatného rozvodu manželstva nachádzali, je potrebné do masy BSM zahrnúť. V tomto prípade ide o inú majetkovú hodnotu - pohľadávku voči banke, ktorá vedie účet. Aj ostatné majetkové práva popri hnuiteľných a nehnuteľných veciach sú predmetom BSM s poukazom na ustanovenie § 149 ods. 4 in fine Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého je potrebné pojem „predmet vlastníctva“ použitý v § 143 Občianskeho zákonníka vykladať širšie a zahŕňa aj použitý pojem „iné majetkové hodnoty“ uvedený v ustanovení § 149 ods. 4 in fine Občianskeho zákonníka (k tomu pozri rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/168/2005 publikované ako R 27/07 a sp. zn. 5Obdo/11/2007).

48. Na pojednávaní dňa 11.10.2018 (zápisnica na č.l. 160 a nasl. spisu) žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že zariadenie butiku pod bodom 45 až 91 navrhuje nevyporiadavať, nakoľko ide o veci, ktoré slúžili k podnikaniu, teda k výkonu povolania žalobkyne, ktorá v čase ku dňu zániku BSM mala živnostenské oprávnenie. Uvedenú argumentáciu však súd za dôvodnú nepovažoval, a to v prvom rade z dôvodu, že táto argumentácia bola „prelomená“ neskoršími zhodnými tvrdeniami strán sporu (prezentovanými na pojednávaniach dňa 26.6.2019, dňa 27.6.2019 a dňa 6.3.2020) o tom, že položky 45), 46) - 58), 60) - 64), 68) - 73), 75), 83), 84) a 89 - 91) do masy BSM patria, a že položky 45.1), 59), 65) - 67), 74), 76) - 82) a 85) - 88), hoci z iného dôvodu, do masy BSM nepatria. Ďalej je k uvedenej argumentácii potrebné uviesť, že podľa § 143 OZ predmet BSM netvorí o. i. veci, ktoré podľa svojej povahy slúžia výkonu povolania len jedného z manželov. Položky č. 65) zostava haky lešenia, 66) vlnitý plech (9 ks), 67) hladký plech (5 ks), 68) malotraktor AGZAT + rotavátor + pluh + vyorávač zemiakov + vlečka, 69) obrázky vyrobené žalovaným, 70) veľký keramický črepník, 71) fén na vlasy BRAUN, 72) mixér, 73) kovové biele stoličky spolu so stolom, 74) strešná krytina (plech), 75) hliníkový rebrík výsuvný, 76) drevený rebrík (2 ks), 77) plastový sud, 78) plechový sud, 79) PVC hadice na polievanie, 80) mlynček na mäso Poker, 81) lis na ovocie, 82) posteľ biela + 12 ks vankúšov a paplóny, 83) nerezový antikorový plech na pečenie, 84) veľký pekáč oválny na zapekanie, 85) bicykle (4 ks), 86) knihy 50 ks, 87) Výrobky Taperware, 88) Kuchynský riad, však rozhodne nie sú vecami, ktoré slúžili výkonu povolania (podnikania) žalobkyne, podnikajúcej v oblasti sprostredkovania obchodu a služieb v rozsahu voľných živností, maloobchodnej činnosti v rozsahu voľných živností, veľkoobchodnej činnosti v rozsahu voľných živností, reklamnej a propagačnej činnosti, v oblasti predaja novin, časopisov a tabakových výrobkov a záložní. Pokiaľ sa pritom jedná o ostatné položky nachádzajúce sa v predmetnom butiku alebo slúžiace na jeho prevádzkovanie, tieto vychádzajú z obsahu vyjadrení strán sporu na pojednávaní dňa 6. 12. 2019 neslúžili výkonu povolania len jedného z manželov. Na predmetnom pojednávaní sa totiž žalobkyňa vyjadrila tak, že „žalovaný pracoval v tom butiku. Bol napr. pri pokladni, vybavoval veci, vypomáhal mi s touto mojou živnosťou. Vo svojej podstate prvé štyri roky bola zväčša taká situácia, že sme tam boli obaja väčšinu času. Potom to už bolo podľa potreby, väčšinou tam bol jeden z nás alebo tam bol druhý z nás.“, a tiež, že „pokiaľ sa jedná o nejaké oceňovanie, vybaľovanie tovaru a pod. toto sme tak isto robili vždy spoločne. Jeden trebárs vybaľoval, druhý dával etikety a pod.“. Žalovaný na uvedenom pojednávaní uviedol, že „je pravdou, že aj žalobkyňa tam pracovala možno tak 5% a ja zhruba tých 95% toho času. Ona tam podľa mojich vedomostí pracovala len vtedy, keď ja som mal nejakú prácu alebo som si išiel niečo vybaviť.“ ... „Pokiaľ sa týka zakupovania tovaru, toto sme chodili buď spolu, buď do Bratislavy

alebo do Budapešti, alebo som chodil sám. Tovar som sám naložil, to som robil ja, vykladal som tiež ja. Občas mi pomohla žalobkyňa pri vybaľovaní tovaru.“. Na tomto mieste bez potreby uzatvoriť koho podiel na prevádzkovaní butiku bol väčší možno zaverovať, že predmety, ktoré tvorili zariadenie butiku alebo boli využívané na jeho prevádzku, neslúžili výkonu povolenia len jedného z manželov.

49. Pokiaľ sa jedná o položku 44/ tovar z butiku, žalobkyňa tento žiadala v podanej žalobe vyporiadať, určila jeho hodnotu na 17.000 Eur a dodala, že tento tovar jej odobral žalovaný. Žalovaný vo vyjadrení na č.l. 31 a nasl. spisu poprel, že by nejaký tovar z butiku odniesol a v písomnom vyjadrení na č.l. 66 a nasl. spisu naopak uviedol, že tovar z butiku odniesla žalobkyňa. Existenciu tohto tovaru však nepoprel. Žalobkyňa v písomnom podaní na č.l. 94 a na pojednávaní dňa 11.10.2018 opätovne existenciu tovaru z butiku potvrdila. Pri svojom výsluchu na pojednávaní dňa 16.10.2018 uviedla, že existuje tak tovar, ktorý zobral žalovaný (tam sa jednalo o pánske rifle, ale aj dámske, bundy zimné a prechodné, najmä hrubé mikiny ale aj tenké, pánske väčšinou aj dámske, mikiny na zips, s kapučnou, prípadne cez hlavu), ktorý sa naďalej u žalovaného nachádza a ktorý má podľa nej hodnotu 17.000 Eur, ako aj tovar, ktorý v butiku zostal a ktorý ona neskôr z neho odniesla (tričká, rifle, blúzky, spodné prádlo, tenšie mikiny aj pánske aj dámske), ktorý už nemá hodnotu, prípadne má hodnotu 1.000 - 2.000 Eur. Na pojednávaní dňa 26.6.2019 žalobkyňa navrhla vyporiadať len ten tovar, ktorý má hodnotu 17.000 Eur a ktorý odniesol žalovaný. Žalovaný na tomto pojednávaní opätovne poprel, že by z butiku nejaký tovar odniesol, a navyše žiadal vyporiadať aj tovar, ktorý v butiku zostal a ktorý neskôr odniesla žalobkyňa, uskladnený v šiestich alebo siedmych vreciach. Napokon strany sporu dospeli na tomto pojednávaní k dohode, aby celý tovar v butiku v hodnote 17.000 Eur, ktorý zahŕňa tak tovar, ktorý už v tomto butiku nie je, ako aj tovar, ktorý je momentálne vo vreciach, bude prikázaný do vlastníctva žalobkyne. Uvedené zhodné skutkové tvrdenia strany sporu nezmenili počas ďalších pojednávaní a ani v písomných podaniach, keď žalobkyňa sa k uvedenej položke viac nevyjadrovala a žalovaný ju napr. aj v písomnom podaní na č.l. 808 opätovne navrhol prikázať do vlastníctva žalobkyne. Až v záverečnej reči žalobkyňa túto položku navrhla z masy BSM vylúčiť s odvodnením, že v čase zániku BSM tento tovar neexistoval, a že ak by mal patriť do masy BSM, nemôže byť jeho strata prirátateľná len na ťarchu žalobkyne, keďže išlo o spoločný majetok, s ktorým hospodárili manželia spoločne. Na uvedenú zmenu skutkových tvrdení žalobkyne (ktorá v podanej žalobe i vo viacerých ďalších prednesoch, či písomných podaniach uviedla, že predmetný tovar existuje, pričom jedna jeho časť v butiku zostala, následne ju ona dala do šiestich alebo siedmych čiernych vriec, odniesla ju a má ju stále k dispozícii, zatiaľ čo druhá je u žalovaného, a v rozpore s uvedeným v záverečnej reči uviedla, že táto položka vôbec v čase zániku BSM neexistovala) však súd neprihliadal, a to s poukazom na ust. § 186 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti; na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada. Účelom uvedeného ustanovenia okrem nespornej snahy o hospodárnosť (a to časovú i ekonomickú v tom zmysle, aby sa konanie nepredlžovalo a nevynakladali sa finančné prostriedky na dokazovanie niečoho, čo ani strany sporu za sporné nepovažujú), je posilnenie procesnej zodpovednosti strán sporu a snaha viesť strany k tvrdeniu pravdivých skutočností. Ako už bolo uvedené vyššie, strany sporu sa na pojednávaní dňa 26.6.2019 dohodli, že tovar z butiku má hodnotu 17.000 Eur, že táto položka zahŕňa tak tovar, ktorý už v tomto butiku nie je, ako aj tovar, ktorý je momentálne vo vreciach, a že bude prikázaný do vlastníctva žalobkyne. Uvedenú dohodu žiadna zo strán po dobu dvoch rokov nespochybnila (na pojednávaní a ani v písomnej forme) a súd nemá ani dôvodné pochybnosti o tom, že skutková okolnosť, na základe ktorej bola táto dohoda formulovaná (t.j., že tovar z butiku v čase zániku BSM existoval), je pravdivá. Nie sú totiž správne tvrdenia žalobkyne v záverečnej reči, že tovar z butiku v čase zániku BSM neexistoval, nakoľko jednoznačne v konaní bolo preukázané, že sa vypriadava tak tovar, ktorý sa už v butiku nenachádza, ktorý pôvodne žiadala vyporiadať žalobkyňa, a ktorý podľa jej tvrdenia mal vziať žalovaný ako aj tovar v šiestich alebo siedmych čiernych vreciach, ktorý žiadal vyporiadať žalovaný a o ktorom sa strany sporu zhodli, že v uvedenom butiku zostal, neskôr ho žalobkyňa odniesla a stále ho má. Pokiaľ sa ďalej jedná o tovar, ktorý žiadala vyporiadať žalobkyňa, tu rovnako v priebehu konania strany nedospeli k dohode o tom, že tento tovar neexistuje, keď žalobkyňa opakovane (ako už bolo uvedené vyššie) jeho existenciu tvrdila s tým, že sa nachádza u žalovaného a žalovaný jeho existenciu nepopieral, len tvrdil že sa nachádza u žalobkyne. Napokon samotná žalobkyňa navrhla v žalobe vyporiadať ten tovar z butiku, ktorý zobral žalovaný. Nemala však pochybnosti o jeho existencii. Ak by totiž tieto veci neexistovali v čase zániku BSM (1..3.2016) nemohli by existovať ani v čase, keď podávala žalobu. Už samotné podanie žaloby s návrhom na vyporiadanie aj týchto vecí potom osvedčuje ich existenciu v čase zániku BSM. Za zmienku tiež stojí skutočnosť, že to bola žalobkyňa, ktorá ako podnikateľka mala po ukončení podnikania urobiť inventúru tovaru, čo podľa vlastných tvrdení neurobila

a bola to ona, ktorá zodpovedala za ochranu tovaru. Žalobkyňa v konaní navyše žiadnym spôsobom nepreukázala, že by žalovaný časť tovaru z butiku odniesol a ani len netvrdila, že by následne s týmto tovarom naložil takým spôsobom, že by už nepatril do masy BSM (že ho zničil, scudzil a podobne).

50. Pokiaľ sa jedná o položku 73.1) elektrický klavír s puzdrom, túto žiadal žalovaný vysporiadať písomným podaním doručeným súdu dňa 2.1.2017 (na č.l. 31 a nasl. spisu). V reakcii na zaradenie tejto položky do masy BSM žalobkyňa v písomnom podaní na č.l. 52 a nasl. spisu uviedla, že elektrický klavír (položka 73.1)) nepatrí do BSM nakoľko bol kúpený deťom a bol im darovaný. Podľa názoru súd žalovaný uvedenú argumentáciu žalobkyne akceptoval, keď v písomnom podaní doručeným súdu dňa 13.4.2018 (na č.l. 115 a nasl. spisu), ktorým súdu zaslal zoznam vecí, ktoré sú predmetom vyporiadania (a ani v žiadnom ďalšom podaní, v ktorom súdu špecifikoval masu BSM, napr. vyjadrenie žalovaného zo dňa 24.6.2019 na č.l. 436 a nasl. spisu a i.), položku č. 73.1) do masy BSM nezahrnul. Napokon na preukázanie tvrdenia, že uvedená položka do BSM patrí, neoznačil žiadne dôkazy. Vzhľadom k uvedenému súd položku 73.1) do masy BSM nezahrnul.

51. V podanej žalobe žalobkyňa tvrdila, že do masy BSM patrí aj Rodinný dom s pozemkami, ktorý navrhla pri vyporiadaní BSM prikázať do vlastníctva žalovaného. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe potvrdil, že Predmetný rodinný dom s pozemkami do BSM patrí. Zdôraznil však, že hoci bol tento rodinný dom zakúpený za trvania manželstva, bolo to výlučne z jeho finančných prostriedkov. V písomnom podaní doručenom súdu dňa 12.5.2017 (na č.l. 66 a nasl. spisu) žalovaný uviedol, že súhlasí, aby nehnuteľnosti boli rozdelené medzi bývalých manželov spôsobom navrhnutým v žalobe (t. j. aby bol Rodinný dom s pozemkami prikázaný do jeho výlučného vlastníctva). K rodinnému domu osobitne uviedol, že žalobkyňa pri jeho kúpe prispela len symbolicky sumou 12.000 Kčs, čo predstavuje z celkovej hodnoty len zhruba 3 %. Písomným podaním doručeným súdu dňa 13.4.2018 (na č.l. 115 a nasl. spisu) žalovaný rovnako Rodinný dom s pozemkami navrhol prikázať do svojho vlastníctva. Zdôraznil však, že do nákupu nehnuteľností v roku 1992 (pozn. v tom čase sa jednalo o pozemok parc. č. XXXX/XX zastavaná plocha o výmere 396 m² a na tejto parcele stojaci rozostavaný rodinný dom ešte bez súpisného čísla) investoval sumu 570.271 Kčs. Tieto peniaze pochádzali z vkladu v G., Z.G. vo výške 161.549 Kčs, predaja OMV Fiat Uno (výlučné vlastníctvo žalovaného) vo výške 120.688 Kčs, predaja (druhého) OMV Fiat Uno (výlučné vlastníctvo žalovaného) vo výške 288.000 Kčs. Preto žiadal tieto finančné prostriedky zohľadniť pri vyporiadaní BSM. Zároveň uviedol, že ostatné nehnuteľnosti, ktoré sú (v súčasnosti) zapísané na LV č. XXXX (pozemky okolo rodinného domu), boli zakúpené zo spoločných finančných prostriedkov.

52. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 11. 10. 2018 zotrvala na svojom názore, že Rodinný dom s pozemkami patrí do BSM. Rodinný dom strany sporu zakúpili počas manželstva r. 1992 ako rozostavaný. Pravdou je tá skutočnosť, že manželia zakúpili tento rodinný dom zo spoločných prostriedkov, ako aj z prostriedkov patriacich do výlučného vlastníctva žalovaného, ale aj z majetku pochádzajúceho z výlučného vlastníctva žalobkyne. Rodičia žalobkyne tejto darovali 230 tis. korún v r. 1992 pri zakúpení tohto rodinného domu, o čom žalobkyňa predložila ich čestné prehlásenie. Nesúhlasila s tvrdením žalovaného, že všetky prostriedky na zakúpenie rodinného domu pochádzali z výlučného majetku žalovaného, keď žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že práve tie prostriedky, ktoré v tom čase mal, boli všetky vložené na investíciu do tejto kúpy. Na totožnom pojednávaní žalovaný prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedol, že navrhuje vylúčiť z masy BSM nehnuteľnosť, ktorá bola kupovaná ako prvotná v r. 1992, a to kúpnu zmluvou zo dňa 25. 9. 1992 (pozn. v tom čase sa jednalo o pozemok parc. č. XXXX/XX zastavaná plocha o výmere 396 m² a na tejto parcele stojaci rozostavaný rodinný dom ešte bez súpisného čísla) z dôvodu, že všetky finančné prostriedky potrebné na jej nákup mal k dispozícii žalovaný. Kúpna zmluva bola uzatvorená dňa 25. 09. 1992 a on 19. 09. 1992 predal vozidlo Fiat Uno za 288.000,- SK a rovnako mal v G. Š. G. XXX.XXX,- G., ktoré tam vložil. Žalovanému pri kúpe nehnuteľností nebolo vysvetlené, že napriek tomu, že kupuje nehnuteľnosť z vlastných finančných prostriedkov, pokiaľ ich napíše aj na manželku tak budú patriť do BSM. On to bral tak, že tým, že sú manželia, tak patrí obidvom, to znamená, že nejakým spôsobom bol uvedený do omylu a svedčí o tom aj dohoda, o budúcej kúpe nehnuteľností, ktorá je podpísaná medzi predávajúcim D. G. a kupujúcim W. C. a medzi dvoma svedkami. V mase BSM by mali zostať len neskoršie nehnuteľnosti, ktoré boli kupované titulmi ostatných kúp, ktoré sú uvedené na LV č. XXXX. Ďalej nesúhlasil s predloženým Čestným prehlásením rodičov žalobkyne s ohľadom na vtedajšie pomery, na to, aké boli zárobky a kde vlastne oni pracovali, nie je možné, že mali takéto finančné prostriedky k dispozícii. Pokiaľ ich aj mali, tak mali predložiť listiny, výbery z účtov alebo vkladné knižky alebo niečo, čo je relevantné a nie ex post po viac ako 20tich rokoch predložiť nejaké prehlásenie. V reakcii na

toto vyjadrenie žalobkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne navrhla na budúce pojednávanie predvolať rodičov žalobkyne.

53. V písomnom podaní zo dňa 24.6.2019 (na č.l. 450 a nasl. spisu) žalovaný uviedol, že „pri vstupe do manželstva disponoval žalovaný s finančnými prostriedkami vo výške 695.624 Kčs, ktoré žalovaný nadobudol nasledovne:

a) tak, ako to vyplýva aj z rozpisu hrubého príjmu zo dňa 22.3.2016 vydaného B. X. H., žalovaný už v čase pred uzavretím manželstva mal vzhľadom k svojmu povolaniu vysoký plat

b) z uvedených finančných prostriedkov si zakúpil tuzexové koruny (bony) vo výške 22.000 TK, za ktoré zakúpil motorové vozidlo zn. fiat UNO 45 od N. O., ktoré následne v r. 1987 predal za 120.668 Kčs (príloha č. 25)

c) dňa 21.11. 1984 zakúpil ďalšie motorové vozidlo za 21.950 TK (bony), ktoré predal v r. 1985 p. N. R. za 125.000 Kčs.

d) Dňa 4.6.1990 zrušil svoj vklad založený v r. 1988 (finančné prostriedky vložil žalovaný na účet v roku 1988, nakoľko sa mu nepodarilo odkúpiť nehnuteľnosť v Ž.) a vybral z neho finančné prostriedky vo výške 161.549 Kčs

e) Tieto tri výbery spolu tvoria 407.217 Kčs (120.668+125.000+161.549)

f) Za uvedené finančné prostriedky si zadovážil dva osobné automobily vo výške 357.000 Kčs a zostalo mu 50.000 Kčs. Za 357.000 Kčs boli zakúpené 2 automobily o cene 59.500 Tk (tuzexové koruny), ktoré po prepočte 1 Tk=3 Kčs bola zaplatená cena 357.000 Kčs.

g) Uvedené motorové vozidlá predal, jedno v r. 1991 za 205 tis. Kčs a druhé v r. 1992 za 288 tis Kčs

h) Dňa 24.9.1992 žalovaný zrušil vklad zo dňa 24.9.1987 (5 ročná fixácia) a vybral finančné prostriedky vo výške 152.624 Kčs (príloha č. 29)

i) Sumarizácia:

Predajom 2 vozidiel zakúpených za 357.000 Kčs získal celkom 543.000 Kčs, k tomu je potrebné pripočítať 50.000 Kčs ako zostatok výberu a 152.624 Kčs, ktoré vybral dňa 24.9.1992, celkom uvedené finančné prostriedky predstavujú 695.624 Kčs. Čo sa týka kúpy nehnuteľnosti, Dohodu o budúcej kúpnej zmluve uzatváral s predávajúcim len žalovaný, a to dňa 17.6.1992. V deň podpisu kúpnej zmluvy uhradil kupiteľ (žalovaný) zálohu vo výške 55.000 Kčs. Dňa 25.9.1992 bola podpísaná kúpna zmluva a bola odkúpená nehnuteľnosť za 505.000 Kčs. Dôvod podpisu kúpnej zmluvy v daný deň bol ohraničený výberom finančných prostriedkov zo dňa 24.9.1992 vo výške 152.624 Kčs, ktoré tvorili kúpnu cenu. Na základe čestného prehlásenia zo dňa 8.10.1992, t.j. po podpise kúpnej zmluvy, kde je opätovne uvádzaný ako kupujúci žalovaný zaplatil žalovaný predávajúcemu zostatok kúpnej ceny vo výške 99.000 Kčs. Z vyššie uvedeného vyplýva, že finančné prostriedky na kúpu nehnuteľnosti boli použité z úspor žalovaného pred vstupom do manželstva a tvorili 100% kúpnej ceny za nehnuteľnosť (kúpna zmluva č. RI 589/92 zo dňa 25.9.1992 - 245/92). Ostatné nehnuteľnosti zapísané na LV XXXX boli zakúpené zo spoločných finančných prostriedkov.“

54. Na pojednávaní dňa 26.6.2019 žalobkyňa uviedla, že akceptuje, že väčšinu finančných prostriedkov použitých na kúpu rodinného domu v r. 1992 mal žalovaný, neakceptuje však, že výlučne z jeho prostriedkov pred uzavretím manželstva bol tento dom kupovaný. Podľa jej názoru bola situácia taká, že mala nejakú sumu 12 000,- až 14 000,- Kčs spred manželstva, ktorá sa použila, plus jej rodičia jej dali sumu 230 000,- Kčs. Zvyšok mal žalovaný zo svojich výlučných prostriedkov, resp. zvyšok bol zmesou peňazí žalovaného, ktoré mal pred manželstvom a nejakých spoločných peňazí. Na uvedenom pojednávaní strany sporu dospeli k dohode o tom, že celková kúpna cena za rozostavaný rodinný dom a pozemok, na ktorom stál, ktorá bola uhradená na základe kúpnej zmluvy zo dňa 25. 9. 1992, bola 505.000 Kčs s tým, že dohoda o budúcej kúpnej zmluve, ktorá sa nachádza v spise a kde je uvedené, že bola uhradená suma 55.000 Kčs ako aj čestné prehlásenie na č.l. 224 spisu, z ktorého vyplýva, že sa žalovaný zaväzuje zaplatiť sumu 99.000 Kčs, to bola len forma úhrady dohodnutej kúpnej ceny 505.000 Kčs. Ďalej zhodne uviedli, že pokiaľ sa jedná o ďalšie pozemky k rodinnému domu, ktoré boli dokupované neskôr, tieto už zakupovali zo spoločného majetku. Žalovaný na uvedenom pojednávaní doplnil, že pokiaľ sa jedná o tú sumu 12 000,- Kčs, ktorú pôvodne uviedol, že žalobkyňa ňou na kúpu domu prispela, to myslel takým spôsobom, že jej bola vyplatená poistka v sume 12 500,- Kčs. Táto suma sa však nepoužila za nákup toho rodinného domu, ale na to, že sa zakúpilo zariadenie ešte do bytu do Banskej Bystrice. Celý ten dom v roku 1992 s tým pozemkom, na ktorom stál, kupoval výlučne žalovaný zo svojich finančných prostriedkov.

55. Na pojednávanie dňa 26. 7. 2019 súd predvolal rodičov žalobkyne, ktorí písomným podaním, doručeným súdu dňa 25.7.2019, ospravedlnili svoju neúčast' na pojednávaní s odôvodnením, že obaja sú vo vysokom veku a ich zdravotný stav im nedovoľuje dostaviť sa a na tomto pojednávaní vypovedať.

56. Na pojednávaní dňa 26. 7. 2019 žalobkyňa uviedla, že pokiaľ sa jedná o zdravotný stav jej rodičov, ktorí mali svedčiť, tak matka má problémy hlavne s chrbticou a bedrovými kĺbmi, navštevuje obvodnú lekárku v Modrom Kameni, ortopéda v Poprade, navštevuje neurológa v Lučenci. Otec je na tom tiež zdravotne zle, ledva chodí a navštevuje obvodnú lekárku v Želovciach. Vo svojej podstate veľmi zle na nich vplývalo najmä to, že sa museli dostaviť na výsluch na polícii, boli tam vypovedať dvakrát, zhruba pred dvoma rokmi, toto veľmi ťažko znášali. Peniaze na zakúpenie rozostavaného rodinného domu v r. 1992 pozostávajú zo sumy 12.000 Kč, ktorú mala ona k dispozícii, zo sumy 230.000 Kčs, ktorú jej dali jej rodičia a potom to bola suma zvyšná 263.000 Kčs, ktorá bola zmesou spoločných peňazí a peňazí žalovaného, s tým, že žalobkyňa sa presne nevie vyjadriť aká časť tejto sumy pozostávala z výlučných peňazí žalovaného. Čo sa týka tých spoločných peňazí, tak jednak to boli peniaze z titulu predaja dvoch áut Fiat Uno bielej farby, tieto zakupovali niekde medzi rokom 1990 a 1992 zo spoločných peňazí, následne zakrátko tieto autá veľmi výhodne predali. Zároveň bol manželovi pridelený služobný byt už počas manželstva, podľa nej niekde okolo roku 1990. Tento byt následne odkúpili, začali ho prenajímať a predali ho až potom, ako zakúpili nehnuteľnosť - rodinný dom vo Veľkom Krtíši.

57. Žalovaný na tomto pojednávaní uviedol, že v roku 1984 za 21.950 Bonov, teda približne 110.000 Kčs, kúpil Fiat Uno bordovej farby. Toto auto užíval zhruba asi pol roka a potom ho predal za sumu 125.000 Kčs. Tak isto v roku 1986 kúpil podobný Fiat Uno bordový za 100.000 Kčs, ktorý predal za 120.000 Kčs 29. 03. 1987. Medzičasom zarábala a do okamihu uzavretia manželstva zarobil zhruba sumu 400.000 Kčs s tým, že to, čo mu ostalo z tejto sumy aj spolu so ziskom z predaja motorových vozidiel, vložil do sporiteľne. On v tomto období nemal nejaké vysoké výdavky, nakoľko býval s rodičmi. Pokiaľ sa jedná o služobný byt, tento dostal v roku 1990, bol mu pridelený s tým, že sumu 12.500 Kčs, ktoré dostala žalobkyňa, použili na zariadenie tohto bytu. Odkupovali ho asi v roku 1995, asi za sumu okolo 8.000 Sk a zhruba za dva roky ho predali za sumu približne 260.000 Sk. Dňa 05. 06. 1990 zakúpil bony, a to 2 x 59.500 Bonov, čo stálo 357.000 korún, za tieto Bony boli kúpené dve autá Fiat Uno s tým, že tieto finančné prostriedky, boli tie finančné prostriedky, ktoré mal nasporené, teda z toho, čo zarobil a z predaja tých predchádzajúcich vozidiel. Prvé vozidlo Fiat Uno bolo následne predané za sumu 205.000 korún, druhé za sumu 288.000 korún a tak isto v roku 1992 si vybral aj sumu 152.624, ktorú si vložil na účet v roku 1988, čiže pred uzavretím manželstva. Tieto finančné prostriedky boli použité na zakúpenie toho rodinného domu. Ďalej uviedol, že pokiaľ sa jedná o jeho písomné vyjadrenie zo dňa 12. 04. 2018 (na č. l. 119 spisu), kde uvádzal sumu 570.217 Kčs, toto v tom čase myslel takým spôsobom, že mal takú sumu k dispozícii, a to z titulu z vkladu zo Slovenskej sporiteľne, z predaja prvého motorového vozidla Fiat Uno a z predaja druhého motorového vozidla. Nemyslel to tak, že by tá nehnuteľnosť mala stáť 570.217 Kčs.

58. Na pojednávaní dňa 18. 10. 2019 žalovaný uviedol, že druhé (bordové) vozidlo Fiat Uno kupoval o farára O., s tým, že do spisu predložil ako doklad faktúru od spoločnosti TUZEX, že farár O. toto vozidlo zakúpil. On ho od tohto farára odkúpil za 100 000 Kčs a následne ho v roku 1987 predal za sumu 120 688, Kčs v Prahe. Potom, čo sa obidve vozidlá FIAT Uno predali, jedno za zhruba 120 000,- Kčs, druhé za 125 000 Kčs, tak tieto peniaze si nevložil na nejaký účet v nejakej sporiteľni alebo tak, ale tieto mal odložené u rodičov v Kiarove. A pokiaľ sa jedná o to, že si dňa 04.06.1990 vybral sumu 161 549,- Sk zo svojej vkladnej knižky, tak táto bola tvorená vlastne úsporami, nakoľko mal vysoký príjem pred uzavretím manželstva, bol veliteľ roty. Dostával napr. aj štvrtročné prémie a pod.

59. Žalobkyňa na tomto pojednávaní uviedla, že vie, že pri uzavretí manželstva mal manžel iba vozidlo Trabant a pamätá si aj to, že sa kupovali dva biele Fiaty počas trvania manželstva niekde okolo roku 1990 alebo 1991 s tým, že sa nevedela vyjadriť k tomu z akých peňazí alebo odkiaľ boli vybraté peniaze, alebo kde boli tie peniaze na tieto motorové vozidlá. Tak isto si dobre pamätá, že tie vozidlá boli predané, ale nepamätá si komu presne a za koľko boli tieto vozidlá predané. Ohľadne financovania domu si spomína toľko, že jedno vozidlo bolo predané tesne pred nadobudnutím tejto nehnuteľnosti a pamätá si aj to, že rodičia, ako už uvádzala, jej dali tú sumu tých 230 000,- Kčs. Osobitne tiež uviedla, že pred manželstvom na vkladnú knižku, z ktorej boli následne vybraná nejaká suma vyše 160 000,- Sk, neprispela.

60. V písomnom podaní zo dňa 20.12.2019 žalovaný o. i. uviedol, že „bratovi sa zarylo do pamäte, že v kuchyni na kuchynský stôl som vyložil 550.000, Kčs pred mojimi rodičmi ako aj pred švagrinou a vtedy vznikla dilema čo s peniazmi. Bolo to začiatkom roka 1989, ešte predtým ako som uzavrel sobáš so žalobkyňou. Mama mi poradila, aby som všetko nedržal doma, aby som peniaze rozložil. Právom mi môžete položiť otázku, prečo zrazu 550.000 Kčs, keď predtým ste tvrdili, že ste chceli kúpiť rodinný dom a mali ste len 389.000 Kčs a zvyšok, tých 50.000 Kčs pán farár Vám nechcel požičať. Nuž auto zn. Fiat Uno , kupované od farára O. som vtedy ešte pred obzretím rodinného domu rodiny I. som nepredal a ani som nechcel predať kvôli kúpe rodinného domu a vznikli aj iné dôvody, ktoré som už vysvetľoval prečo nedošlo ku kúpe. Predaj auta sa uskutočnil až 27.04.1987 za 120.668. Kčs čo spolu s mojou doterajšou úsporou 389.000 Kčs a následne s ďalšou úsporou z môjho platu od predaja toho druhého Una od farára do začiatku roka 1989 tvorilo spolu tých 550.000 Kčs / 385.000 s predajom prvého FIATA Uno+120.668 Kčs + ďalšie úspory od roku 1987 tvorilo tých 550.000 Kčs/, kým ku nám nebola dovezená a predstavená práve v tom období začiatkom roka 1989 žalobkyňa, ktorej som prezradil, že chcem kúpiť rodinný dom a že disponujem s dostatočným množstvom finančných prostriedkov na kúpu rodinného domu. Podľa rady matky som následne v roku 1989 160.000 Kčs vložil na vkladnú knižku - vid. už predložený dôkaz, 150.344,40 Kčs som vložil do G. G. zase na účet a zvyšok, za predaj dvoch Fiat Uno som mal schované doma . Medzi tým som z úspor krátku dobu po predaji druhého FIATA Uno som kupoval ešte Trabant combi za 34.000 Kčs.“ ... Ďalej uviedol, že „ Z mojich úspor koncom roka 1989 som následne vykonal na vtedajšiu dobu komplet rekonštrukciu jednoizbového bytu v H.. H. na ulici B. X, žalobkyňa doložila svoje 12.000 Kčs / nie som si istý, či to bolo za zrušenie jej životnej poisťky alebo za zrušenie životnej poisťky jej matky to by mala dokazovať žalobkyňa, ale to bol jediný jej vklad do masy BSM/. Aj keď žalobkyňa to nevie dokázať ja to potvrdím, že to tak bolo. Ani som túto čiastku pravdupovediac nechcel vtedy prijať od žalobkyne, pretože som vedel, že nemajú úspory a táto čiastka pochádzala na rýchlo zrušenej životnej poisťky aby sa nehovorilo, že prišla s holou riťou, že žalobkyňa po sobáši neprispela s ničím.“

61. Na pojednávaní dňa 6.3.2020 žalovaný uviedol, že navrhuje, aby súd v konaní vypočul p. D., nakoľko žalovaný sa až z telefonátu, ktorý mali na Silvestra, teda až potom, čo súd určil lehotu koncentračnú na predloženie ďalších skutkových tvrdení a doplnenie dokazovania, sa dozvedel, že on vie svojou svedeckou výpoveďou preukázať, že žalobkyňa, sumu 12 000,- Kčs nepoužila do rodinného domu, ale na kúpu farebného televízora, nakoľko tento farebný televízor, ktorý sa kúpil, bol bez ovládača. Strany sporu následne tento farebný televízor predávali práve tomuto pánovi D. za uvedenú sumu.

62. Z kúpnej zmluvy na č.l. 325 - 326 spisu súd zistil, že uvedenou kúpnu zmluvou, uzatvorenou dňa 25. 9. 1992 p. V.. D. G. a p. N. G. ako predávajúci odpredávajú nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX v k. ú. D. Y. ako parc. č. XXXX/XX zastavaná plocha o výmere 396 m² a rozostavaný rodinný dom bez popisného čísla, stojaci na uvedenom pozemku , do bezpodielového spoluvlastníctva žalovaného a žalobkyne, a to za vzájomne dohodnutú kúpnu cenu 505.000 Kčs. V čl. VII uvedenej zmluvy je tiež výslovne uvedené, že na základe tejto zmluvy, po jej registrácii na Štátnom notárstve vo Veľkom Krčíši, vyhotoví Stredisko geodézie vo Veľkom Krčíši tento zápis do SK: LV: Z. V.. W. C., T. XX.X.XXXX Z. I. I. C. v celosti v BSM

63. V dohode o budúcej kúpe nehnuteľnosti zo dňa 17.6.1992 (na č.l. 328 spisu) je uvedené: „Dňa 17. 6. 1992 sme dojednali kúpu rodinného domu pána V.. D. G. Z. I. N., ktorý sa nachádza vo D. Y., O.. S. Č.. XX, parcela č. XXXX/XX a parcela č. XXXX/X, ktorá do tohto času nie je vysporiadaná (prepísaná na predávajúceho). Po vysporiadaní tejto záležitosti predávajúci a kupujúci V.. W. C.Ö. Z. I. I. sa dostavia na štátne notárstvo za účelom prepisu nehnuteľnosti.“

64. Pri úvahe o tom, či nehnuteľnosti, ktoré boli nadobudnuté na základe kúpnej zmluvy zo dňa 25. 9. 1992 (t. j. parc. č. XXXX/XX zastavaná plocha o výmere 396 m² a rozostavaný rodinný dom bez popisného čísla, stojaci na uvedenom pozemku) tvoria alebo netvoria masu BSM (keď ostatné nehnuteľnosti na LV č. 1169 obaja manželia zhodne označili za masu BSM a tiež zhodne uviedli, že tieto nehnuteľnosti nadobudli počas manželstva a za spoločne nadobudnuté prostriedky) súd vychádzal z ustálenej judikatúry, v zmysle ktorej aj v prípade, ak je vec zakúpená z výlučných prostriedkov iba jedného z manželov, avšak kupujúcimi sú obaja manželia, ktorí pri uzavretí zmluvy prejavujú vôľu nadobudnúť kupovanú vec do svojho BSM, takto nadobudnuté vec bude patriť do BSM (k uvedenému pozri rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/42/2011, sp. zn. 5Cdo/99/2011, či Rc 49/2001). Z vyššie citovanej judikatúry vyplýva, že za predpokladu, že určitá vec bola nadobúdaná počas trvania BSM, je potrebné primárne vychádzať z prejavenej vôle manželov. Ak je vôľa manželov taká, že vec

bude patriť do ich BSM je irelevantné, že jej kúpa bola napr. financovaná len z prostriedkov jedného z manželov nadobudnutých pred uzatvorením manželstva (čo by v prípade neexistujúceho prejavu vôle vec do BSM nadobudnúť znamenalo, že táto vec patrí do výlučného vlastníctva toho z manželov), prípadne, že táto vec bola financovaná tak z výlučného majetku jedného z manželov ako aj z výlučného majetku druhého manžela (čo by pri neexistencii iného prejavu vôle znamenalo, že vec by patrila do podielového spoluvlastníctva manželov) a podobne. Za existencie prejavu vôle, že vec bude do BSM patriť, je možné skutočnosť, že táto vec bol napr. nadobudnutá úplne alebo z časti z výlučného majetku jedného z manželov riešiť podľa § 150 veta druhá OZ, v zmysle ktorého ustanovenia každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok (k uvedenému pozri ods. 132 a nasl. odôvodnenia tohto rozhodnutia).

65. Ako už bolo uvedené vyššie, v kúpnej zmluve uzatvorenej dňa 25. 9. 1992 sú ako kupujúci uvedení obaja manželia, obaja manželia uvedenú kúpnu zmluvu podpísali, v jej čl. II je vyslovene uvedené, že nehnuteľnosti nadobúdajú obaja manželia do ich bezpodielového spoluvlastníctva, čo je potvrdené aj čl. VII tejto zmluvy, kde je uvedené, že po registrácii tejto zmluvy na štátnom notárstve vyhotoví príslušné stredisko geodézie zápis vlastníckeho práva v prospech „V. W. C., T. XX.X.XXXX Z. I. I. C. v celosti v BSM“. Z textu uvedenej zmluvy teda nemožno nadobudnúť žiadne pochybnosti o tom, že by ktorýkoľvek z manželov mal záujem na to, aby táto nehnuteľnosť patrila do výlučného vlastníctva jedného z manželov (to by potom neboli jej účastníkmi obaja manželia a na viacerých miestach by výslovne neodkazovali na nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti do BSM), prípadne do ich podielového spoluvlastníctva (na toto opäť chýba akýkoľvek odkaz v zmluve a nikto z bývalých manželov takýto úmysel netvrdil ani v priebehu konania) a opak nemožno vyvodiť ani z dohody o budúcej kúpe nehnuteľnosti zo dňa 17.6.1992, hoci je pravdou to, čo udáva žalovaný, že v uvedenej zmluve je žalobkyňa označená ako svedok. V predmetnej zmluve je totiž jednoznačne použité slovné spojenie „sme dojednali kúpu rodinného domu pána V. D. G. Z. I. N.“, kde je použité množné číslo osôb, ktoré kúpu dojednali, v ďalšej časti tejto zmluvy je výslovne uvedené, že za účelom prepisu nehnuteľnosti sa na štátne notárstvo dostaví nie len žalovaný ale aj manželka I. a napokon i manželka p. V. G. (ako predávajúceho), je tiež na uvedenej zmluve podpísaná „len“ ako svedkyňa, hoci z textu uvedenej zmluvy je zrejmé, že nehnuteľnosť za kupuje nie len od p. G., ale aj od jeho manželky. Vzhľadom k uvedenému len zo samotnej skutočnosti, že na tejto dohode o budúcej kúpe nehnuteľnosti je žalobkyňa podpísaná na mieste označenom ako svedok, nemožno vyvodiť, že by úmysel strán sporu bol v tom, že nehnuteľnosť bude nadobudnutá výlučne žalovaným. O správnosti uvedeného pritom svedčí aj obsah návrhu na rozvod manželstva, o ktorom bolo pojednávané v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 11P/55/2015 (č. I. 998 -999 spisu), v rámci ktorého žalovaný (tam v pozícii navrhovateľa) sám uviedol, že rodinný dom vo D. Y. zakúpili (so žalobkyňou) spoločne, či jeho návrh na uzavretie dohody o vyporiadaní BSM na čl. 37 spisu, v ktorom sám Rodinný dom s pozemkami za súčasť masy BSM označil. Vzhľadom k uvedenému dospel súd k názoru, že Rodinný dom s pozemkami patrí do masy BSM. Uvedené platí tým skôr, že ako už o tom bude bližšie pojednávané v ods.161 a nasl. odôvodnenia tohto rozhodnutia, v konaní nebolo preukázané ani to, že by peňažné prostriedky použité na nadobudnutie parc. č. XXXX/XX zastavaná plocha o výmere 396 m² a rozostavaný rodinný dom bez popisného čísla, stojaci na uvedenom pozemku, v celkovej sume 505.000 Kčs (16.762,93 Eur) pochádzali z výlučného majetku žalovaného, keď bolo preukázané len to, že žalovaný z vlastných finančných prostriedkov prispel na zakúpenie motorových vozidiel, ktoré tvorili masu BSM, a zisk z predaja ktorých bol použitý na zakúpenie Rodinného domu s pozemkami, sumou 282.217 Kčs (t. j. 9.367,89 Eur).

66. Pokiaľ sa jedná o položku C/ Byt je potrebné konštatovať, že súd pri rozhodovaní o vyporiadaní BSM zisťuje o.i. masu BSM, t. j. súbor vecí, ktoré do BSM patria. Pri tomto zisťovaní pritom môže dôjsť i k záveru, že určitá vec, ktorú niektorý z bývalých manželov navrhol do masy BSM zahrnúť, do tejto masy nepatrí, napr. z dôvodu, že patrí do výlučného vlastníctva len jedného z manželov, prípadne, do podielového spoluvlastníctva manželov, alebo že nepatrí do masy BSM pretože v čase zániku BSM už táto vec neexistovala a podobne. V rozhodnutí, ktorým súd BSM vyporiadava však súd nemôže určiť, že vec, ktorú jeden z manželov navrhol zahrnúť do masy BSM, do masy BSM nepatrí z dôvodu, že táto vec patrí nejakej tretej osobe, a to z dôvodu, že rozhodnutie o vyporiadaní BSM sa nedotýka právneho postavenia tretích osôb, ale len právneho postavenia strán tohto sporu, ktorými sú však len bývalí manželia. V tejto súvislosti súd len v krátkosti poukazuje na znenie ust. § 228 CSP, z ktorého vyplýva, že výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku a že výrok právoplatného rozsudku

o určení vecného práva k nehnuteľnosti alebo o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti je záväzný aj pre osobu, ktorej sa týka návrh na povolenie vkladu vecného práva k nehnuteľnosti, ak bol návrh podaný v čase, keď v katastri nehnuteľností bola zapísaná poznámka o súdnom konaní, čo však nie je prejedávaný prípad. Rovnako súd analogicky poukazuje aj na ustálenú judikatúru k otázke vyporiadania pohľadávok (k uvedenému pozri napr. R 46/1966), v zmysle ktorej pri vyporiadaní BSM nemožno ponechať stranou ani pohľadávky a dlhy, ktoré vznikli za trvania BSM; vyporiadanie sa však týka iba vzťahu medzi manželmi a nijak nezasahuje do práv a povinností tretích osôb. Možno teda ustáliť, že v rozhodnutí, ktorým súd vyporiadava BSM, súd nemôže napr. určiť, že nejaká nehnuteľnosť, ktorá je v katastri nehnuteľností zapísaná v prospech bývalých manželov, patrí tretej osobe, ktorá ani nie je stranou tohto sporu, nemôže takýto rozsudok zaslať katastrálnemu odboru príslušného okresného úradu na záznam zmeny vlastníckeho práva v prospech takejto tretej osoby, a rovnako nemôže uvedenú nehnuteľnosť z tohto dôvodu nevyporiadať a evidenčne (v katastri nehnuteľností) ju ponechať v režime BSM. Tak isto súd v konaní o vyporiadanie BSM nemôže na návrh niektorého z manželov napr. určiť, že nejaká nehnuteľná vec, ktorá je v katastri nehnuteľností evidovaná prospech tretej osoby, patrí do BSM a následne túto vysporiadať formou prikázania do vlastníctva jednému z manželov. Takémuto postupu opätovne bráni skutočnosť, že uvedená tretia osoba nie je stranou sporu o vyporiadanie BSM a že rozsudok o vyporiadaní BSM je (okrem výnimiek, ktoré však na prejedávaný spor nedopadajú) záväzný len pre strany sporu. Obdobne uvedené platí aj pre vyporiadanie pohľadávky, keď súd v konaní o vyporiadanie BSM nemôže určiť, že pohľadávku, z ktorej sú zviazaní obaja manželia má veriteľovi po vyporiadaní BSM uhradiť len jeden z manželov, či napríklad, že takúto pohľadávku nie je povinný uhradiť žiadny z nich nakoľko je premlčaná, a podobne. Vzhľadom k uvedenému súd dospel k záveru, že nakoľko je v katastri nehnuteľností uvedený Byt zapísaný v prospech strán sporu (výpis z listu vlastníctva na č.l. 10 spisu) patrí do BSM, keď k vykonanému dokazovaniu len v krátkosti dodáva nasledovné.

67. Ak by aj boli jednoznačne preukázané tvrdenia žalobkyne o tom, že peniaze na zakúpenie uvedeného bytu požičala ona so žalovaným jej bratovi Š. C., ktorý následne kúpnu cenu uhradil, byt bol napísaný na strany sporu, s tým, že po tom, čo brat žalobkyne požičanú sumu stranám sporu vrátil, mal byť uvedený byt prepísaný na brata žalobkyne, žiadna zo strán ani len netvrdila, že by sa následne uvedený prevod na brata žalobkyne realizoval (naopak sama žalobkyňa v podanej žalobe uviedla, že k prevodu na brata nedošlo, o čom svedčí aj to, že na aktuálnom liste vlastníctva, na ktorom je predmetný byt zapísaný, nie je evidované vlastnícke právo brata žalobkyne) a pokiaľ ide o prevod Bytu na netere žalobkyne (C. H. Z. C. H.), v konaní nebolo jednoznačne preukázané, že k prevodu tohto bytu v celosti na tieto osoby došlo. Hoci totiž žalobkyňa v konaní tvrdila, že úmyslom strán sporu bolo previesť celý tento byt týmito neterami (každej teda 1/2 z bytu), avšak p. Š. S., ktorý spisoval darovaciu zmluvu, sa pomýlil v podieloch, kde miesto prevodu po 1-ici im bol byt darovaný po 1/12-ine, čo vyplynulo aj zo svedeckej výpovede p. Š. C. a p. Š. S. (ktorý doplnil, že zmluvu vypracoval v programe MS Word s tým, že následne ju prevádzal do formátu PDF a nevyšmol si, že sa pri tomto prevode zmenil pomer z 1 na každú z neterí žalobkyne na 1/12 pre každú z nich), s čím žalovaný nesúhlasil (tvrdil, že úmyslom strán sporu bolo previesť na každú z neterí žalobkyne len podiel 1/12 tak, ako sa aj nakoniec urobilo), nebolo preukázané, že len v dôsledku technickej chyby u p. S. bol v zmluve uvedený nesprávny prevádzaný podiel. Ani z kamerového záznamu vzhľadnutého na pojednávaní a ani z pokusu o prekonvertovanie dokumentu vytvoreného v programe MS Word do programu s príponou pdf. totiž nevyplynulo, že by po prekonvertovaní súboru zo znaku 1/2, či 1 mohol vzniknúť znak 1/12. Záverom k uvedenému je potrebné uviesť, že aj sama žalobkyňa uvedený byt za súčasť masy BSM označila nie len v podanej žalobe, ale napr. aj v písomnom podaní na č.l. 52 a nasl. spisu, v písomnom podaní na č.l. 94 a nasl. spisu, či na pojednávaní dňa 11.10.2018 a až od pojednávania dňa 26. 7. 2019 (zápisnica na č.l. 543 a nasl. spisu) zmenila svoj názor tak, že tento byt do masy BSM nepatrí.

68. V podanej žalobe žalobkyňa navrhovala vyporiadať aj sumu 98.000 Eur, ktorá mala predstavovať finančné úspory ku dňu zániku BSM. Žalovaný v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 2.1.2017 (na č.l. 31 a nasl. spisu) poprel, že by manželia pri zániku BSM mali finančné prostriedky v uvedenej sume. V písomnom podaní na č.l. 115 a nasl. spisu žalovaný zopakoval, že táto položka do BSM nepatrí, nakoľko uvedené prostriedky boli rozdelené rovnakým dielom medzi manželov ešte počas trvania manželstva. Tieto finančné prostriedky boli tvorené jednak zo spoločne nadobudnutých finančných prostriedkov, ako aj z finančných prostriedkov, ktoré patria výlučne žalovanému, a to vo výške 23.662 EUR. Polovicu z uvedenej sumy pri delení obdržal žalovaný a druhú polovicu vo výške 11.831 EUR, nachádzajúcu sa žalobkyne, žiada žalovaný zohľadniť pri vyporiadaní BSM.

69. Na pojednávaní dňa 11.10.2018 (zápisnica na č.l. 160 a nasl. spisu) žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že strany sporu počas manželstva nadobudli finančnú hotovosť v celkovej výške 98 tis. Eur. Žalobkyňa nepopiera, že časť tejto sumy pochádza aj z výlučného majetku žalovaného, a to zrejme v tej výške ako aj uviedol 23.662 Eur. Nie je pravdou tá skutočnosť, že manželia si tieto peňažné prostriedky rozdelili počas manželstva, to by právne ani nebolo možné, nakoľko počas manželstva nedošlo k zrušeniu BSM ani nebolo zúžené BSM. Tieto financie boli len počas manželstva uložené na osobitných účtoch, čiže zvlášť na meno žalobkyne, zvlášť na meno žalovaného. Žalobkyňa si z tohto účtu znejúceho na jej meno vybrala finančnú hotovosť 49.000 Eur, a to okolo 04. 09. 2015, ktorú vložila do domáceho trezoru, ktorý sa nachádzal v rodinnom dome na ul. S.. V čase, keď už boli medzi manželmi vzťahy narušené, tak chcela si skontrolovať tento trezor, či tá suma je tam, avšak nenašla kľúč od tohto trezoru, trezor vypáčila a zistila, že hotovosť 49.000 Eur sa v trezore nenachádzala. Túto skutočnosť, že tá finančná hotovosť zmizla, zistila približne mesiac po, teda 04. 10. 2015, čo povedala aj na polícii do zápisnice, keď jej manžel (žalovaný) nahlásil vypáčenie trezoru na polícii. Taktiež na polícii žalobkyňa odovzdala lístok, ktorý našla v trezore, na ktorom bolo dehonestujúce označenie jej osoby zo strany jej manžela (žalovaného), čo svedčí o skutočnosti, že aj žalovaný predpokladal, že si žalobkyňa ten trezor násilným spôsobom otvorí, keďže jej skryl kľúče. Je teda názoru, že finančná hotovosť 98.000 Eur patrí do BSM s tým, že pri jej vyporiadaní je potrebné zohľadniť čas hodnoty patriacej výlučne žalovanému, a to v sume 23.662 Eur a zvyšnú časť je potrebné rozdeliť po polovici s tým, že žalovaný bude povinný vyplatiť žalobkyni sumu 37.169 Eur.

70. V priebehu pojednávania dňa 26.6.2019 (zápisnica na č.l. 492 a nasl. spisu) žalovaný potvrdil, že pokiaľ sa jedná o sumu 98 000,- Eur, každý z manželov si polovicu z tejto sumy (t.j. sumu 49 000,- Eur) vložil na svoj účet s tým, že on a aj žalobkyňa si v septembri 2015 tú svoju časťku zo svojho účtu vybrali. Doplnil, že on z týchto 49 000,- Eur ešte do rozvodu manželstva 39 000,- Eur minul najmä na Loto a Euro Jackpot a sumu 10 000,- po rozvode manželstva vrátil pánovi R.. Pokiaľ sa týka o sumu 49 000,- Eur, ktorú mala žalobkyňa na svojom účte, nevie ako ona s týmito peniazmi naložila. Pokiaľ sa jedná o trezor, trestné oznámenie podával on, nakoľko keď prišiel k trezoru a chcel si vybrať forinty, zistil, že tento trezor je vylomený. Ostali v ňom forinty a chorvátske kupy s tým, že žalovaný nerozumie tomu, prečo žalobkyňa tento trezor vypáčila, nakoľko mala vedomosť o tom, kde sa kľúče od tohto trezoru nachádzajú. Zároveň uviedol, že nemal vedomosť o tom, že tam prípadne mohli byť vložené nejaké finančné prostriedky žalobkyňou. Žalobkyňa na tomto pojednávaní uviedla, že čo sa týka sumy 49 000,-, ktorá bola na jej termínovanom vklade, tak túto si vybrala 02.09.2015 z tohto dôvodu, že si chcela riešiť bytovú otázku nakoľko žalovaný ju niekoľko dní predtým aj s maloletými deťmi zo spoločnej domácnosti vymkol. Tieto peniaze uložila do kovovej pokladnice, ktorá sa nachádza v špajzi rodinného domu. Jedná sa o ten istý objekt, ktorý žalovaný nazýva trezor, do ktorého si on ukladal forinty, kupy a pod. Kľúče od uvedenej pokladničky (trezoru) bývali odložené v špajzy na poličke. Dňa 04. alebo 05. 10.2015 žalovaný nebol v spoločnej domácnosti, odišiel na víkend, rovnako deti neboli doma a žalobkyňa mala nejaké nutkanie, išla sa pozrieť na tieto peniaze s tým, že kľúče neboli na obvyklom mieste, nevedela ich nikde nájsť, tak vypáčila túto pokladničku. Zistila, že sa tam nenachádzajú peniaze, ktoré tam vložila. Nenachádzajú sa tam zlaté predmety, boli tam len forinty a kupy, plus lístok v maďarčine s dehonestujúcim označením. Ona toto na polícii nenahlásila. Nahlásil to len žalovaný potom, keď zistil, že tá pokladnička je vypáčená. Na tomto pojednávaní tiež právna zástupkyňa žalobkyne žiadala poskytnúť lehotu na to, aby súdu predložila dôkazy ohľadne toho, že žalobkyňa potom, čo vybrala sumu 49 000,- zo svojho terminovaného účtu, túto skutočne vložila do kovovej pokladničky, z ktorej následne mali byť odcudzené.

71. Písomným podaním zo dňa 24. 7. 2019 (na č. l. 525 spisu) žalobkyňa oznámila súdu, že listinný dôkaz o tom, že vložila finančné prostriedky v hodnote 49.000 Eur do trezoru nemá k dispozícii. O tejto skutočnosti sa zmienila len svojmu bratovi Š. C. a na polícii, keď žalovaný ohlásil vypáčenie trezoru.

72. V rámci pojednávania dňa 18. 10. 2019 (zápisnica na č.l. 610 a nasl. spisu) žalobkyňa uviedla, že dňa 03.10.2019 podala trestné oznámenie o. i. aj z dôvodu, že jej boli odcudzené peniaze v hodnote 49 000,- Eur. Toto trestné oznámenie nepodávala skorej z toho titulu, že si myslela, že žalovaný sa nejakým spôsobom umúdiri a s odstupom času, keďže je jasné, že tie peniaze má on, že jej tie peniaze vráti. Nakoľko tak neučinil podala toto trestné oznámenie. Žalovaný v reakcii na uvedené tvrdenia poznamenal, že tento postup považuje za šikanóznny zo strany žalobkyne, takéto trestné oznámenie. Napr. ak sa jedná o trestný čin krádeže je potrebné ihneď zabezpečiť stopy na to, aby táto krádež mohla byť vyšetrená. Nakoľko trestné oznámenie bolo podané až teraz (viac ako 4 roky po tvrdenom zmiznutí peňazí - pozn. súdu), je toto zmarené.

73. Písomným podaním označeným ako „Použitie finančných prostriedkov po zrušení termínovaného vkladu - vyjadrenie“ na č.l. 863 spisu žalovaný uviedol, že zo sumy viac ako 49.000 EUR, ktorá bola vybratá z jeho termínovaného vkladu, sumu 38.000 Eur nepoužil len na podávanie LOTTA a Eurojackpotu, ale realizoval práce aj na a pri rodinnom dome, zakupoval potrebné veci svojim deťom, kúpil si bicykel, s deťmi pravidelne chodieval na dovolenky, do wellnesscentier a podobne. Na uvedené práce a veci vynaložil zhruba 8.000 Eur. LOTTO a Eurojackpot podával preto, že sa pokúsil vyhovieť nenásytným nárokom a vydieraniu žalobkyne, ktorá od neho žiadala viac, ako je celá hodnota masy BSM. Doplnil tiež, že je maximálne opatrný, rozvážny a zodpovedný človek a nie je a ani nikdy nebol patologickým hráčom.

74. V písomnom podaní na č.l. 895 žalobkyňa spochybnila, že žalovaný zo sumy 49.000 Eur použil 39.000 Eur na tipovanie pretože je evidentné, že žalovaný si peniaze šetrí a je materiálne založený. Ak by sa však tak stalo, tak určite ide o neúčelne vynaložené finančné prostriedky, ktoré musia byť zarátané na ľarchu žalovaného. Žalovaný mal dostatok času na to, aby preukázal, kde minul finančné prostriedky z termínovaného vkladu. Nezdokladoval a neuviedol za aké obdobie mal minúť vyššie uvedené finančné prostriedky. Žalovaný už na pojednávaní dňa 26.6.2019 uviedol, že zo sumy 49.000 Eur minul 39.000 Eur na tipovanie, avšak bazén, ktorý uvádza vo svojom poslednom vyjadrení, zakúpil až po rozvoze manželstva. Tak isto je zrejmé, že všetky stavebné práce, ktoré opísal a všetky investície do detí, ktoré uviedol, mohli byť realizované len po rozvoze manželstva, kedy už mali byť finančné prostriedky v sume 39.000 Eur podľa vyjadrení žalovaného dávno minuté. Tým žalovaný poprel dôveryhodnosť svojich tvrdení.

75. V priebehu pojednávania dňa 6.3.2020 (zápisnica na č.l. 901 a nasl. spisu) žalobkyňa pokiaľ sa jedná o sumu 98.000 Eur uviedla, že to boli spoločné peniaze. Žalovaný sledoval jednotlivé banky, kde dávajú najvhodnejšie podmienky, najlepšie úroky. Následne manželia z viacerých peňažných ústavov povyberali peniaze a sumu 98 000,- Eur sme rozdelili na 49 000,- Eur a 49 000,- Eur. Každý si otvoril termínovaný účet, kde takúto sumu dal, viac menej nikdy nebola nejaká dohoda o tom, čo by s nimi kto mal robiť. Nebolo to takým spôsobom, že teda každý by to mal použiť na svoje nejaké potreby, nakoľko v tom čase problémy v manželstve nejaké výraznejšie neboli. Ona peniaze vybrala zhruba rok potom, čo tam tie peniaze boli vložené, bolo to v septembri 2015. V reakcii na uvedené tvrdenia žalovaný uviedol, že situáciu s týmito peniazmi bola taká, že manželia mali peniaze v iných ústavoch. B. H. však vtedy dávala najvyšší úrok, tak sa vybrali peniaze z iných ústavov a peniaze boli rozdelené na dva účty práve z toho dôvodu, že štát ručí za vklady len do výšky 50 000,- Eur. Preto sa rozhodli vytvoriť dva účty na dve odlišné osoby, na každú sa dala teda nejaká suma teda 49 000,- Eur s tým, že vo svojej podstate bolo to spravené tak, že keby sa jemu niečo stalo, mala žalobkyňa prístup k jeho termínovanému vkladu, keby sa jej niečo stalo, on mal prístup k jej peniazom. Čiže nebolo to také, že by si každý mohol nejakým spôsobom s týmito peniazmi robiť čo chce, alebo že by si vtedy tie peniaze nejakým spôsobom rozdelili.

76. Zmluvami o termínovanom vklade na č.l. 58 - 59, výpismi z účtov termínovaného vkladu na č.l. 259 a 539 spisu, zápisnicou o výsluchu svedka zo dňa 19.10.2015 na č. l. 33 - 36 vyšetrovacieho spisu vedeného OR PZ vo Veľkom Krtíši, č. ORP-244/VYS-VK-2015 a uznesením vyšetrovateľa PZ zo dňa 29.05.2016, ktoré je súčasťou totožného vyšetrovacieho spisu, súd zistil, že dňa 5.9.2014 obe strany sporu uzatvorili zmluvy o termínovanom vklade, v zmysle ktorých sa každý z nich zaviazal na termínovaný vklad vložiť sumu 49.000 Eur. Obe strany sporu si zo svojho termínovaného vkladu vybrali celú vloženú sumu aj s úrokmi (dokopy 49.392,13 Eur každý) dňa 2.9.2015. Žalobkyňa pri výsluchu pred orgánom činným v trestnom konaní uviedla nasledovné „S manželom som v rozvodovom konaní a nakoľko som mala účet vedený v B. H., kde bola hotovosť vo výške 49.000 Eur a chcela som použiť predmetné peniaze na kúpu bytu pre mňa a moje dve deti, tak som dňa 4.9.2015 vybrala z tohto termínovaného vkladu celú hotovosť a dala som tieto naše spoločné peniaze do nášho spoločného trezoru, ktorý sa nachádza v našom rodinnom dome v miestnosti špajza, ktorá sa nachádza v suteréne nášho rodinného domu. V tomto trezore sme mali uložené naše spoločné zlato, ale predovšetkým tam boli retiazky, prstene, prívesok Kleopatra, ktoré patrili mne a tieto predmety sa v trezore ešte dňa 4.9.2015 nachádzali. Potom prvý októbrový víkend 2015, v čase, keď bol manžel v Čechách na stretnutí z vysokej školy, som sa rozhodla trezor otvoriť. Nakoľko som nevedela, kde sa kľúče od trezoru nachádzajú, a tieto neboli na obvyklom mieste, išla som do zadnej časti nášho domu, kde máme záhradný domček, stadiaľ som zobrala náradie, a to šraubovák, kladivo a náradie, ktoré vyzerá ako dláto, a s týmito náradím som šla do trezoru a vypáčila som dvierka na trezore. Potom som z trezoru

zobrala náušnice, ktoré zvykne nosiť dcéra, prsteň s modrým očkom a drobné zlomkové zlato, ktoré som odniesla k mojim rodičom. Okrem týchto spomínaných vecí sa v trezore nachádzal aj 1 ks papiera, na ktorom mi môj manžel zanechal odkaz. Bolo tam napísané po maďarsky „ty špina!“ A z tohto dôvodu si ja myslím, že môj manžel predpokladal, že si trezor otvorím. V trezore po tom, ako som vybrala tieto vyššie uvedené veci, ostali len krabičky od zlata, pričom ďalej k veci uvádzam, že ja som manžela neinformovala o tom, že som trezor vypáčila, nemala som potrebu mu to spomínať, nakoľko sa nám momentálne zle komunikuje a celá komunikácia jej skôr sústredená na deti. Asi pred dvoma týždňami sa ma môj manžel opýtal, či neviem, kto vylomil trezor. Vtedy som mu povedala, že som ho vypáčila ja.“ Z uznesenie vyšetrovateľa PZ zo dňa 29.05.2016 vyplynulo, že trestné konanie o skutku vymedzenom tak, že neznámy páchatel v období od septembra 2015 do 11.10.2015 vošiel do vnútorných priestorov rodinného domu na S. O., kde z kovovej pokladnice odcudzil nezistené množstvo šperkov zo žltého kovu a tým mal spôsobiť škodu vo výške 2.000 Eur je zastavené nakoľko skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. V trestnom konaní bolo preukázané, že predmetnú pokladničku otvorila žalobkyňa. V predmetnom uznesení nie je zmienka o finančných prostriedkoch, ktoré sa podľa žalobkyne mali v uvedenej pokladničke (trezore) nachádzať.

77. Z vykonaného dokazovania a zo zhodných tvrdení strán sporu jednoznačne vyplynulo, že strany sporu si každý na svoj termínovaný účet vložili na základe zmluvy o termínovanom vklade zo dňa 5.9.2014 sumu po 49.000 Eur, t. j. celkovo 98.000 Eur. Zo zhodných tvrdení strán ďalej vyplýva, že uvedené peňažné prostriedky boli tvorené spoločnými úsporami manželov a bola v nich zahrnutá aj suma 23.662 EUR patriaca výlučne žalovanému, ktorá je na čl. 118 spisu špecifikovaná nasledovne:

- úspory vo výške 10.000 Eur z predaja rodinného domu po smrti matky žalovaného
- zostatok úspor po smrti matky žalovaného v sume 950 EUR
- dar od matky žalovaného v sume 5.000 Eur
- polovica nájmu z nájmu pozemkov matky od r. 1993 do r. 2015 v sume 2.850 Eur (po 150 Eur ročne od 1993 do 2001 a po 250 Eur ročne od 2002 do 2011)
- nájom pôdy žalovaného od r. 2012 do r. 2015 v sume 2.960 Eur (4 roky x 740 Eur)
- prenájom zdedenej pôdy od r. 2002 v sume 504 Eur (56 Eur x 9 rokov) a
- predaj motorového vozidla trabant v sume 12.000 Sk (398 EUR).

Súd pritom nemal žiadne pochybnosti o pravdivosti zhodných tvrdení strán sporu o tom, že žalovaný mimo režimu masy BSM nadobudol finančné prostriedky vo vyššie uvedenej sume 23.662 Eur z vyššie popísaných titulov, ktoré tvoria časť sumy 98.000 Eur inak predstavujúcej spoločné úspory manželov. Z dôvodu, že strany sporu sa v priebehu konania zhodli, že uvedená suma bola rozdelená na 2x49.000 Eur a vložená na účet každého z manželov len z dôvodu, že štát ručí za vklady fyzických osôb len do sumy 50.000 Eur a že nešlo o rozdelenie spoločných peňazí, súd dospel k záveru, že do masy BSM patrila aj suma 98.000 Eur (z ktorej po 49.000 Eur si každá zo strán sporu vložila na svoj termínovaný účet dňa 5.9.2014), s tým, že skutočnosť, že z tejto sumy 23.662 Eur tvorí výlučný majetok žalovaného, súd zohľadňoval v rámci investícií do spoločného majetku (ods. 137 odôvodnenia tohto rozhodnutia).

78. Ďalej bolo v konaní jednoznačne preukázané, že dňa 2.9.2015 si každý z manželov sumu 49.000 Eur spolu aj s úrokmi (v sume 392,13 Eur) z termínovaného vkladu vybral, t. j. že celkovo bola vybraná suma 98.784,26 Eur. Žalobkyňa v podanej žalobe do masy BSM označila a z tohto dôvodu žiadala vypridať len sumu 98.000 Eur. Preto súd v súlade s judikatúrou (napr. rozhodnutia NS ČR sp. zn. 22Cdo/999/2006 zo dňa 09. 11. 2006 a sp. zn. 22Cdo/1112/2006 zo dňa 23. 05. 2007), z ktorej vyplýva, že v konaní o vyporiadanie BSM súd vyporiada len tie veci patriace do BSM, ktoré manželia (strany) urobili predmetom konania, v rámci určovania masy BSM uvažoval len o vyporiadaní sumy 98.000 Eur.

79. Pokiaľ sa jedná o ďalší osud sumy 98.000 Eur, žalobkyňa v konaní tvrdila, že ona si sumu 49.000 Eur vložila do trezoru v spoločnej nehnuteľnosti, skadiaľ tieto peniaze odcudzil žalovaný, čo žalovaný poprel. Žalovaný na pojednávaní dňa 26.6.2019 uviedol, že on zo sumy 49.000 Eur, ktorú si vybral zo svojho termínovaného vkladu, ešte do rozvodu manželstva 39 000,- Eur minul najmä na Loto a Euro Jackpot a sumu 10 000,- po rozvode manželstva vrátil pánovi R.. Písomným podaním označeným ako „Použitie finančných prostriedkov po zrušení termínovaného vkladu - vyjadrenie“ na čl. 863 spisu žalovaný uviedol, že zo sumy viac ako 49.000 EUR, ktorá bola vybratá z jeho termínovaného vkladu, sumu 38.000 Eur (správne má byť „39.000 Eur“ - poznámka súdu) nepoužil len na podávanie LOTTa a Eurojackpotu, ale realizoval práce aj na a pri rodinnom dome, zakupoval potrebné veci svojim deťom, kúpil si bicykel, s deťmi pravidelne chodieval na dovolenky, do wellnesscentier a podobne. Na uvedené

práce a veci vynaložil zhruba 8.000 Eur. LOTTO a Eurojackpot podával preto, že sa pokúsil vyhovieť nenásytným nárokom a vydieraniu žalobkyne, ktorá od neho žiadala viac, ako je celá hodnota masy BSM. Doplnil tiež, že je maximálne opatrný, rozvážny a zodpovedný človek a nie je a ani nikdy nebol patologickým hráčom.

80. Vychádzajúc z dostupnej judikatúry (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo/122/2006, či rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo/4021/2010) platí, že ak vybral jeden z manželov za trvania manželstva peňažné prostriedky z účtu, ktoré boli predmetom BSM, nesie dôkazné bremeno v tom, že ich použil v súlade s § 144 a nasl. OZ (t. j. hlavne na bežnú spotrebu alebo na náklady spojené s užívaním a udržovaním majetku v BSM). Výber peňažných prostriedkov z účtu nemôže byť neplatným právnym úkonom, a to ani v prípade, že sa vymyká obvyklej správe spoločného majetku manželov. Ak však presahuje následné nakladanie s vybranými prostriedkami rámec obvyklej správy spoločného majetku, potom k nemu nemožno prihliadať, a tieto prostriedky je potrebné zaradiť do spoločného imania a vysporiadať.

81. Žalovaný v priebehu konania tvrdil, že zo sumy 49.000 Eur sumu 10.000 Eur vrátil po rozvode manželstva p. R. (ktorú skutočnosť mal súd za preukázanú, ako o tom bude pojednávať v ods. 83 a nasl. odôvodnenia tohto rozhodnutia). Pokiaľ sa jedná o zvyšok z uvedenej peňažnej sumy, t.j. o sumu 39.000 Eur, k jej využitiu najskôr uviedol, že ju použil na tipovanie, neskôr písomným podaním upresnil svoje vyjadrenie tak, že z uvedenej sumy minul 8.000 Eur na práce na a pri rodinnom dome, na nákup potrebných vecí svojim deťom, na kúpu bicykla, s deťmi pravidelne chodieval na dovolenky, do wellnesscentier a podobne. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalovaný minimálne sumu 31.000 Eur minul na tipovanie, a teda rozhodne nie na obvyklú správu majetku v BSM, či na bežnú spotrebu, a pokiaľ by súd aj (navzdory tvrdeniam žalobkyne) uveril tomu, že zvyšné peňažné prostriedky v sume 8.000 Eur minul na práce na a pri rodinnom dome, na nákup potrebných vecí svojim deťom, na kúpu bicykla, s deťmi pravidelne chodieval na dovolenky, do wellnesscentier a podobne, bol to žalovaný, ktorého zaťažovala povinnosť tieto svoje tvrdenia preukázať. Žalovaný však nie len, že svoje tvrdenia nepodložil žiadnymi dôkazmi, ale ani presne nešpecifikoval, akú sumu z už uvedenej sumy 8.000 Eur minul napr. na práce okolo domu, na kúpu bicykla a podobne. Navyše pokiaľ vo svojom písomnom podaní tvrdil o.i., že táto suma je tvorená aj jeho výdavkami na každoročnú letnú dovolenku, opomína, že k výberu finančných prostriedkov pristúpil dňa 2.9.2015 a k zániku BSM došlo dňa 1.3.2016 (t. j. po necelých šiestich mesiacoch od výberu) preto je absolútne nelogické, aby sa na sume 8.000 Eur podieľali náklady na viaceré (každoročné) letné dovolenky s deťmi. Preto súd pri vyporiadaní BSM vychádzal zo skutočnosti, že do masy BSM patrí suma 39.000 Eur, pri ktorej žalovaný niesol dôkazné bremeno v tom, že ju použil v súlade s § 144 a nasl. OZ (t. j. hlavne na bežnú spotrebu alebo na náklady spojené s užívaním a udržovaním majetku v BSM), ktoré dôkazné bremeno neunesol a nakoľko jeho nakladanie s uvedenými prostriedkami prekračovalo rámec obvyklej správy spoločného majetku, súd k nemu neprihliadal, tieto prostriedky zaradil do masy BSM a vysporiadal. Inak je tomu však v prípade sumy 10.000 Eur, ktorá predstavovala zvyšok výberu z termínovaného vkladu žalovaného, ktorú žalovaný preukázateľne použil na úhradu spoločnej pôžičky manželov (ako o tom bude pojednávať v ods. 83 a nasl. odôvodnenia tohto rozhodnutia). V takomto prípade žalovaný preukázal, že uvedená suma bola použitá na úhradu pôžičky, z ktorej peňažné prostriedky boli použité na získanie spoločných vecí manželov. Uvedené finančné prostriedky tak v dobe vyporiadania BSM neexistovali, čo je podľa ustálenej judikatúry jeden z predpokladov na to, aby ich súd mohol vyporiadať (k uvedenému pozri napr. rozhodnutie NS ČR sp. zn. 22Cdo/3110/2010 prijaté ako R 35/2012) a neexistovala ani vyššie uvádzaná výnimka z tejto zásady, v zmysle ktorej ak presahuje následné nakladanie s vybranými prostriedkami rámec obvyklej správy spoločného majetku, potom k nemu nemožno prihliadať, a tieto prostriedky je potrebné zaradiť do spoločného imania a vysporiadať. Preto súd sumu 10.000 Eur do masy BSM nezaradil.

82. Pokiaľ sa jedná o žalovanú, táto rovnako nepreukázala, že po tom, čo sumu 49.000 Eur vybrala zo svojho termínovaného účtu, túto použila na bežnú spotrebu alebo na náklady spojené s užívaním a udržovaním majetku v BSM. Pokiaľ tvrdila, že uvedenú sumu vložila do trezoru v spoločnej domácnosti, skadiaľ mal tieto peňažné prostriedky odcudziť žalovaný, nepreukázala ani len skutočnosť, že tieto peňažné prostriedky do tohto trezoru vložila. Následne celkom logicky nemohla preukázať ani skutočnosť, že tieto peňažné prostriedky z trezoru vybral žalovaný a vloženie uvedených peňazí do trezoru, či ich odcudzenie žalovaným, či akoukoľvek inou osobou, nebolo zistené ani v trestnom konaní vedenom OR PZ vo Veľkom Krťiši pod ČVS: ORP-244/VYS-VK-2015. Navyše úplne nelogický sa zdá

byť postup žalobkyne v tom, že pokiaľ skutočne peniaze do tohto trezoru vložila a pokiaľ skutočne po jeho vylomení zistila, že peniaze v tomto trezore nie sú, z akého dôvodu nepodala trestné oznámenie? Ďalej po tom, čo zistila, že trestné oznámenie podal žalovaný (nie pre krádež finančných prostriedkov, o ktorom on podľa vlastných tvrdení vedomosť nemal, ale pre to, že niekto vypáčil trezor a ukradol šperky v hodnote 2.000 Eur) a v tomto konaní bola aj vypočúvaná, prečo netrvala na tom, aby sa v uvedenom konaní skúmalo (aj) odcudzenie finančných prostriedkov v sume 49.000 Eur? Napokon účelový sa javí byť postoj žalobkyne aj v tom, že trestné oznámenie napokon podala, avšak až po tom, čo jej súd v rámci predbežného právneho názoru uviedol, že dôkazné bremeno na preukázanie vloženia finančných prostriedkov do trezoru a ich odcudzenie je na nej a tiež, že súd považuje za nelogické, že trestné oznámenie nepodala. Následne podané trestné oznámenie bolo podané po viac ako 4 rokoch po tom, čo ku krádeži peňazí malo dôjsť a žalobkyňa v písomnom podaní na č.l. 1079 ani len nevedela uviesť, s akým výsledkom trestné konanie skončilo. Napokon zo zápisnice z pojednávania zo dňa 18.11.2020 vo veci vedenej tunajším súdom pod sp. zn. 14P/60/2020 vyplynulo, že predmetné trestné konanie bolo ukončené so záverom, že sa nepodarilo zistiť páchatela a nebolo preukázané, že sa stal skutok (odcudzenie finančných prostriedkov žalovaným). Vzhľadom k uvedenému mal súd za to, že do masy BSM patrí aj suma 49.000 Eur, ktorú žalobkyňa vybrala zo svojho termínovaného vkladu.

83. Písomným podaním doručeným súdu dňa 13.4.2018 (na č.l. 115 a nasl. spisu) žalovaný žiadal pri vyporiadaní zohľadniť čiastku 10.000 EUR, keď finančné prostriedky v tejto výške, ktoré boli zapožičané na nákup tovaru do butiku od pána R., boli vrátené veriteľovi žalovaným dňa 19. 4. 2016, t. j. po právoplatnosti rozsudku o rozvoде manželstva. V písomnom podaní doručenom súdu dňa 30.4.2018 (na č.l. 124 a nasl. spisu) žalobkyňa uviedla, že pôžička vo výške 10.000 Eur nepatrí do BSM nakoľko p. R., ktorý mal uvedenú sumu požičať, žalobkyňa nepozná a nemá vedomosť ani o nejakej vymyslenej pôžičke.

84. Na pojednávaní dňa 11.10.2018 (zápisnica na č.l. 160 a nasl. spisu) žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že tvrdenia žalovaného, že na nákup tovaru v butiku boli požičané prostriedky v hodnote 10.000,- Eur od p. R. nie sú pravdivé. Žalobkyňa totiž žiadnu zmluvu s p. R. neuzavrela, žiadne peniaze si na nákup nepožičala, videla ho len jediný krát v živote, a ak jej manžel nejakú pôžičku uzavrel, tak to muselo byť bez jej vedomia a bez jej súhlasu, čo spôsobuje neplatnosť takejto zmluvy.

85. V priebehu pojednávania dňa 26.6.2019 (zápisnica na č.l. 492 a nasl. spisu) žalovaný uviedol, že potom, čo vybral z účtu sumu okolo 400 000 SK na zakúpenie butiku, tak bolo treba tento aj zariadiť lebo predtým to bolo kaderníctvo. Potreboval peniaze a tieto peniaze mu požičal bývalý spolužiak p. R. v sume 300 000,- Sk. Túto sumu mu žalovaný po rozvoде manželstva vrátil, a to zo zostatku zo sumy 49.000 Eur, ktorú si v septembri 2015 vybral zo svojho termínovaného vkladu. Nemá nijaký dôkaz o tom, že by táto suma bola požičaná. Má však dôkazy o tom, že bola táto suma vrátená. Toto sa zrealizovalo v I.. Boli tam prítomní napr. p. V. G. a pán N. B..

86. Na pojednávaní dňa 26.7.2019 žalovaný doplnil, že predmetný bytový priestor sa nekupoval pôvodne za účelom butiku a strany sporu ho chceli prenajímať, resp. chceli mať z toho kaderníctvo ako bolo predtým. Nezohnali však kaderničky. Čo sa týka prenájmu, mali aj dohodu s pani z Banskej Bystrice, ktorá chcela tieto priestory od nich prenajímať, avšak táto následne od zmluvy odstúpila. Až na podnet p. Y. si strany sporu následne otvorili butik. Žalobkyňa v reakcii na uvedený prednes žalovaného uviedla, že môže potvrdiť, že pôvodne chceli, aby tam pokračovalo kaderníctvo, avšak s tými kaderničkami sa nedohodli a áno, rozprávalo sa aj o tom, že by tento priestor mal ísť do nájmu, ale nejaká veľká snaha tieto priestory prenajať tam nebola, hoci si pamätá ten prípad, ktorý uvádzal žalovaný, s tou pani z Banskej Bystrice. Následne sa strany sporu rozhodli, že bude z tohto nebytového priestoru butik.

87. V ďalšom priebehu konania žalobkyňa uviedla, že nepovažuje za pravdepodobné, že na zakúpenie tovaru v butiku mala byť požičaná suma 10.000 Eur od p. R.. Ona totiž dostala príspevok od ÚPSVaR (v sume 55.000 Sk) na začiatok podnikania. Nepotrebovali teda požičať žiadne peniaze. Vôbec nevie o tom, že by si nejaké peniaze požičali a hlavne je pre ňu nelogické, že by si požičali peniaze v roku 2004 a tieto by vracali až v roku 2016 - po 12 rokoch. V reakcii na uvedené tvrdenie žalobkyne žalovaný uviedol, že suma 55.000 Sk od ÚPSVaR bola použitá na počítač a na zariadenie butiku, ale na tovar peniaze nemali. Potrebovali teda nejakú investíciu a tú získali od p. R.. Žalovaný išiel do I. a tam mu p. R. u neho doma odovzdal v hotovosti tie peniaze s tým, že nikto pri tomto prítomný nebol. Z finančných

prostriedkov od ÚPSVaR nemohli kupovať tovar, iba vlastne zariadenie a teda preto takúto pôžičku vlastne realizovali. Tieto peniaze vracali po dlhšej dobe, to žalovaný uznáva. Išlo o to, že on spolu s p. R. boli spoločne absolventi vysokej vojenskej školy a vždy to bolo o tom, že kto mohol, ten pomohol a tento pán mal finančné prostriedky k dispozícii a preto im ich vtedy požičal. Je pravdou, že asi 2x bol u nich a pýtal tieto finančné prostriedky späť. Žalovaný mu však vždy povedal, že potom a nakoniec, keď boli na stretávke v I. a p. R. ho opätovne vyzval na to, aby mu tie peniaze vrátil, tak to žalovaný za krátku dobu aj urobil. Peniaze vracal v reštaurácii K., D. I., je to reštaurácia, ktorá patrí p. R. s tým, že boli pri tom prítomní dvaja svedkovia, p. G. a p. B. V nadväznosti na uvedené tvrdenia žalobkyňa potvrdila, že príspevok z ÚPSVaR nebol použitý na tovar, ani byť nemohol.

XX. V. N. R. pri svojom výsluchu uviedol, že žalovaný je jeho bývalým spolužiakom a žalobkyňu videl asi 1x, keď boli vo D. Y.. Potvrdil, že žalovanému požičal sumu 300 000,- Sk. Často si telefonovali a on v rozhodnom čase, bolo to asi v lete 2004, zarábala okolo 100 000,- Sk mesačne, preto táto suma pre neho nebola nejakým spôsobom problematická. Tieto finančné prostriedky žalovanému odovzdával v Hoteli U., s tým, že pri tomto nebol prítomný nikto. Nevedel, či žalobkyňa vedela o tejto pôžičke. Pokiaľ sa jedná o to, načo boli požičané tieto finančné prostriedky, svedok od žalovaného mal vedomosť o tom, že kúpili nejaký nebytový priestor a na toto boli minulé peniaze, ktoré oni mali k dispozícii, s tým, že pôvodne chceli, alebo žalovaný chcel, tento priestor prenajať. Nakoniec to asi nevyšlo, ale rozhodli sa, že bude zriadený butik, v ktorom bude pracovať žalovaná. Predpokladal, že za účelom realizácie tohto butiku si žalovaný tie peniaze požičal. Pokiaľ sa jedná o okolnosti vrátenia týchto finančných prostriedkov, tak na stretávke v I. v septembri 2015 sa svedok žalovaného spýtal, že či už má finančné prostriedky k dispozícii, nakoľko sa nedohodli na žiadnom špecifickom dátume, kedy by mal peniaze vrátiť. Na toto mal svedok pocit, že sa žalovaný trochu urazil. Následne niekedy po Veľkej noci nasledujúceho roku, čiže v roku 2016, podľa svedka to bolo také dva týždne po, mu žalovaný tieto peniaze vrátil, a to v kaviarni, v ktorej bol svedok v tom čase prevádzkarom, volala sa K.. V súčasnosti však už sa volá táto kaviareň inak. Pri odovzdávaní peňazí boli prítomní aj ďalší spolužiaci p. B. a p. G..

89. Svedok N. B. k predmetnej veci uviedol toľko, že v roku 2015 (vie úplne presne špecifikovať, že to bolo dňa 03.10.2015, nakoľko ten večer mu zomrela matka), sa organizovalo stretnutie absolventov vysokej školy. Toto stretnutie sa organizovalo u p. R. v jeho podniku K., ktorý on v tom čase vlastnil a stalo sa to, že svedok spolu aj s p. G., p. R. aj spolu so žalovaným v kuchynke chystali veci na toto posedenie. Vtedy p. R. prehodil niečo také vo vzťahu k žalovanému, že kedy mu vráti tie peniaze, ktoré si od neho požičal. Svedok nevedel presne, o čo sa v tom čase jedná, ani to nejako neriešil, lebo sa ho to žiadnym spôsobom netýkalo. Mal však pocit, že žalovaný sa cítil aj dosť zahanbene, ale vo svojej podstate nepovedal na to nič. Zhruba o pol roka, niekedy na jar, ho p. R. zavolať, že do I. príde žalovaný a stretli sa. Opätovne v tom istom podniku s tým, že svedok videl, že žalovaný odovzdal p. R. obálku, v ktorej boli peniaze. Následne sa obidvaja zdvihli, odišli do kancelárie s tým, že si to idú prepočítať. Svedok dodnes nevie, čo bolo titulom vrátenia tejto sumy. Následne v rámci debaty bolo povedané, že sa jednalo o sumu 10 000,- Eur. Keď sa vrátili z tej kancelárie, tak p. R. prišiel s tým balíkom peňazí, on je taký srandista, zamával s tým balíkom peňazí a povedal „mám peniaze, môžeme ísť piť“.

90. Z výkazov ziskov a strát subjektu I. C. za rok 2004 a 2005 (na č.l. 558 a nasl. spisu) súd zistil, že uvedený subjekt vykázal za r. 2004 náklady vynaložené na obstaranie predaného tovaru 174.000 Sk a výsledok hospodárenia mínus 22.000 Sk a za rok 2005 náklady vynaložené na obstaranie predaného tovaru 249.000 Sk a výsledok hospodárenia (plus) 42.000 Sk.

91. Podľa názoru súdu tak žalovaný nie len svojim výsluchom, ale aj výsluchom p. R. a p. Ondrička preukázal skutočnosť, že v roku 2004 požičal sumu 300.000 Sk, keď žalovaný zhodne so svedkom R. popísali, že ho žalovaný kontaktoval, že potrebuje peniaze, že sa stretli v I. a že mu svedok uvedenú sumu tohto dňa odovzdal bez prítomnosti ďalších svedkov. Hoci žalovaný vo svojich prednesoch spočiatku tvrdil, že peniaze mu p. R. odovzdal u neho doma, zatiaľ čo p. R. uviedol, že to bolo v Hoteli U., uvedené nejasnosti žalovaný presvedčivo vysvetlil, keď uviedol, že sa s p. R. stretli v uvedenom hoteli, že z tohto hotela potom išli na návštevu k p. R. a že si žalovaný už presne nepamätá, či mu boli peniaze odovzdané v hoteli alebo u svedka, predpokladá však, že to bolo skôr u svedka nakoľko je žalovaný skôr opatrný. Existenciu pôžičky v sume 300.000 Sk (10.000 Eur) nepriamo potvrdzuje aj p. B., ktorý bol prítomný pri vracaní uvedenej sumy, hoci nevedel uviesť, z akého titulu žalovaný túto sumu vracal. V zhode so žalovaným a v zhode s p. R. však popísal to, že p. R. pripomenul žalovanému vrátenie uvedenej sumy na stretávke v I. v septembri 2015 a že následne k vráteniu peňazí došlo na jar

r. 2016. Existencii uvedenej pôžičky nepriamo nasvedčuje aj skutočnosť, že (ako sa už uvádza v ďalších častiach odôvodnenia tohto rozhodnutia), v konaní bolo preukázané, že stany sporu na zakúpenie nebytového priestoru minuli 400.000 Sk a že zo zhodných tvrdení strán sporu vyplynulo, že pôvodne v tomto nebytovom priestore najskôr chceli mať kaderníctvo, neskôr ho prenajať, z čoho ani jedno nevyšlo. Tiež medzi stranami nebolo sporné, že po zakúpení nebytového priestoru vynaložili finančné prostriedky na jeho rekonštrukciu. Je teda pravdepodobné, že strany sporu pôvodne neočakávali, že po zakúpení nebytových priestorov bude potrebné vynaložiť viac finančných prostriedkov, a to na tovar, nakoľko sa následne rozhodli zriadiť butik. Navyše, ako už bolo uvedené, v súvislosti so zriadením butiku museli nebytové priestory i zrekonštruovať. Príspevok od UPSVaR podľa zhodných tvrdení strán sporu nemohol byť a ani nebol použitý na nákup tovaru. Napokon z výkazov ziskov a strát vyplýva, že do nákupu tovaru v r. 2004 strany sporu investovali 174.000 Sk a v r. 2005 249.000 Sk, s tým, že výsledok podnikania za rok 2004 bol záporný, t. j. z tohto podnikania v tom čase nebol vytvorený zisk, ktorý by bolo možné na nakúpenie ďalšieho tovaru použiť. Vzhľadom k uvedenému mal súd za preukázané, že žalovaný skutočne v lete 2004 požičal od p. R. sumu 300.000 Sk a túto následne po rozvoze manželstva (už ako sumu 10.000 Eur) vrátil p. R..

92. Pokiaľ sa jedná o charakter tejto pôžičky, t. j. či sa jednalo o spoločnú pôžičku oboch manželov (t. j. o zmluvu o pôžičke uzavrel žalovaný so súhlasom manželky-žalobkyne) alebo o pôžičku výlučne žalovaného, ktorú však použil na nákup spoločných vecí (tovaru), súdu sa logickejšia javí skutočnosť, že sa jedná o spoločnú pôžičku manželov a to už len s ohľadom na skutočnosť, že bola použitá na zakúpenie tovaru na spoločné podnikanie oboch manželov a že žalobkyňa sa minimálne musela zaujímať o tú skutočnosť, skadiaľ žalovaný peňažné prostriedky v sume 300.000 Sk na nákup uvedeného tovaru zohnal. Nad rámec uvedeného súd uvádza, že aj v prípade, ak by v prejednávanej veci šlo len o pôžičku žalovaného, z ktorej peňažné prostriedky však použil na nákup spoločných vecí, bolo by potrebné vychádzať z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 88/2010, v zmysle ktorého platí, že pokiaľ vznikol za trvania manželstva dlh, z ktorého bol zaviazaný len jeden z manželov, ktorý napríklad uzavrel vo vlastnom mene zmluvu o pôžičke, a pokiaľ boli takto získané peniaze použité na zakúpenie určitej veci (bola za ne získaná určitá majetková hodnota), patrí aj táto hodnota - za splnenia ostatných podmienok uvedených v § 143 Občianskeho zákonníka - do BSM. Na záväzok toho manžela, ktorý peniaze takto obstaral, je povinný ich vrátiť a ktorý peniaze v skutočnosti zo svojho vynaložil na spoločný majetok, sa prihliadne pri vypořádání BSM (k uvedenému pozri aj R 57/1979, ale tiež napríklad Bičovský J., Bezpodílové spoluvlastníctví manželů, Linde Praha, 1994, str. 181).

93. Z všetkého už vyššie uvedeného vyplýva, že súd do masy BSM zahrnul položky vymenované v ods. 1 odôvodnenia tohto rozhodnutia a hodnotu masy BSM určil na 270.680,38 Eur, ako o tom bude pojednávať v nasledovných odsekoch odôvodnenia tohto rozhodnutia.

Hodnota masy BSM a spôsob jej vypořádania

94. Podľa § 150 OZ pri vypořádání sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

95. Pri určovaní hodnoty vecí, ktoré patria do BSM a pri riešení otázky, ktoré veci ktorému z bývalých manželov do vlastníctva prikázať súd vychádzal (okrem už vyššie citovaného zákonného ustanovenia) aj z ustálenej judikatúry, z ktorej vyplývajú nasledovné závery. Pri stanovení ceny vychádza zo stavu veci v dobe zániku BSM, ale z jej ceny v dobe vykonania vypořádania (rozhodnutia NS SR sp. zn. 1MCdo/12/2011, 2Cdo/37/2011 a 3Cdo/174/2012) a ak jeden z bývalých manželov nakladal s vecou v rozpore so zákonom, nemožno k jeho protiprávnemu úkonu prihliadnuť a vec je treba zahrnúť do vypořádania a prikázať mu ju (R 42/1972, s. 136 ods. 3 a rozhodnutie NS SR sp. zn. 2MCdo/5/2008). Z judikatúry ďalej vyplývajú ďalšie zásady, z ktorých súd pri vypořádání vychádzal, a to účelné využitie vecí, prikázanie vecí tomu z manželov, ktorý ich mal naposledy v užívaní a u ktorého došlo k ich amortizácii a zásada, že veci zo zaniknutého BSM sa majú rozdeliť tak, aby suma, ktorú je jeden z manželov povinný zaplatiť druhému na vyrovnanie podielu, bola čo najmenšia (rozhodnutia NS ČR sp.

zn. 22Cdo/264/2011, 22Cdo/980/2003 a 22Cdo/1280/2011). Z dôvodu potreby riešenia bytovej otázky súd pri pripradávaní nehnuteľností osobitne prihliadal aj na záujmy maloletých detí.

96. V priebehu pojednávania dňa 16.10.2018, dňa 20.11.2018, dňa 26.6.2019, dňa 26.7.2019 a dňa 6.3.2020, strany dospeli k dohode o nasledovných hodnotách jednotlivých položiek a o nasledovných osobách, do ktorých vlastníctva majú byť tieto položky prikázané: 1) Obývacia stena Hana - hodnota 150,- Eur, prikázať žalovanému, 2) Sedačka rohová oranžovej farby (rok výroby 2012) - hodnota 300,- Eur, prikázať žalovanému, 3) Jedálenský stôl + 6 stoličiek - hodnota 120,- Eur, prikázať žalovanému, 4) Ratanový nábytok (stolík a 2 kreslá) - hodnota 60,- Eur, prikázať žalovanému, 5) Kuchynská linka - hodnota 200,- Eur, prikázať žalovanému, 6) Chladnička s mrazničkou - hodnota 100,- Eur, prikázať žalovanému, 7) Digestor biely - hodnota 10,- Eur, prikázať žalovanému, 8) Súprava antikorového riadu (6 ks) Praktik - hodnota 100,- Eur, prikázať žalovanému, 9) Súprava tanierov Vereco - hodnota 50,- Eur, prikázať žalovanému, 10) Súprava tanierov biela - hodnota 10,- Eur, prikázať žalovanému, 11) Antikorová súprava príborov - hodnota 10,- Eur, prikázať žalovanému, 12) Príborová súprava s drevenou rúčkou - 15,- Eur, prikázať žalovanému, 13) Mramorové črepníky (4 ks) - hodnota 40,- Eur, prikázať žalovanému, 14) Zrkadlo s rámom - hodnota 40,- Eur, prikázať žalovanému, 15) Lustre 2ks v jedálenskom kúte a v hale a 4 ks bodové svetlo - hodnota 120,- Eur, prikázať žalovanému, 16) Písací stôl - hodnota 50,- Eur, prikázať žalovanému, 17) Nábytková zostava Modus - hodnota 150,- Eur, prikázať žalovanému, 18) Obrazy - hodnota 100,- Eur, prikázať žalovanému, 19) Video + CD prehrávač - hodnota 20,- Eur, prikázať žalovanému, 20) Fotoaparát značky Praktik - hodnota 30,- Eur, prikázať žalovanému, 21) Spálňová zostava Tusculum - hodnota 200,- Eur, prikázať žalovanému, 22) Sedačka šedá Fodor - hodnota 100,- Eur, prikázať žalovanému, 23) Pračka Electrolux - hodnota 50,- Eur, prikázať žalovanému, 24) Šijací stroj Singer - hodnota 50,- Eur, prikázať žalovanému, 25) Šatníková zostava skriň - hodnota 90,- Eur, prikázať žalovanému, 26) Televízor Samsung - hodnota 150,- Eur, prikázať žalovanému, 27) Televízor Sony - hodnota 60,- Eur, prikázať žalobkyni, 28) Kúpeľňové zrkadlo - hodnota 40,- Eur, prikázať žalovanému, 29) Stacionárny bicykel - hodnota 20,- Eur, prikázať žalovanému, 30) Kosačka ALCO - hodnota 20,- Eur, prikázať žalovanému, 31) Čerpadlo ALCO - hodnota 20,- Eur, prikázať žalovanému, 32) Záhradný vysávač - hodnota 20,- Eur, prikázať žalovanému, 33) Vysávač izbový - hodnota 30,- Eur, prikázať žalovanému, 34) Vŕtačka BOSCH - hodnota 10,- Eur, prikázať žalovanému, 35) Záhradný nábytok - hodnota 20,- Eur, prikázať žalovanému, 36) Záhradné lehátka 2ks - hodnota 20,- Eur, prikázať žalovanému, 38) Záhradné pracovné náradie - hodnota 50,- Eur, prikázať žalovanému, 39) Rádio SONY a rádiobudík Grundig - hodnota 20,- Eur, prikázať žalovanému, 40) Postele pre deti - hodnota 30,- Eur, prikázať žalovanému, 41) Mikrovlnka - hodnota 15,- Eur, prikázať žalovanému, 42) Motorové vozidlo značky VW Golf (rok kúpy 2002, EČV: VK255AH) - hodnota 2.500,- Eur, prikázať do vlastníctva žalobkyni, 43) Motorové vozidlo značky Škoda Octavia Combi (rok kúpy 2012) - v hodnote 8.000 Eur, prikázať žalovanému, 44) tovar z butiku - hodnota 17.000 Eur, prikázať žalobkyni, 45) PC + internet v butiku - hodnota 35,- Eur, prikázať žalobkyni, 46) mikrovlnná rúra v butiku - hodnota 20,- Eur, prikázať žalobkyni, 47) chladnička v butiku - hodnota 65,- Eur, prikázať žalobkyni, 48) UV lampa - hodnota 10,- Eur, prikázať žalobkyni, 49) pokladňa + kasa - hodnota 40,- Eur, prikázať žalobkyni, 50) stôl k pokladni - hodnota 50,- Eur, prikázať žalobkyni, 51) manipulačný stôl - hodnota 30,- Eur, prikázať žalobkyni, 52) antikorové kovové konštrukcie - hodnota 90,- Eur, prikázať žalobkyni, 53) vešiakový stojan - hodnota 20,- Eur, prikázať žalobkyni, 54) vešiaková konštrukcia - hodnota 40,- Eur, prikázať žalobkyni, 55) regál na oblečenie (2 ks) - hodnota 75,- Eur, prikázať žalobkyni, 56) stôl kancelársky - hodnota 30,- Eur, prikázať žalobkyni, 57) vstavaná skriňa - hodnota 50,- Eur, prikázať žalobkyni, 58) skúšobná kabína - hodnota 100,- Eur, prikázať žalobkyni, 60) antikórové bodové svietidlá (2 ks) - hodnota 30,- Eur, prikázať žalobkyni, 61) veľké zrkadlá - hodnota 50,- Eur, prikázať žalobkyni, 62) antikorová kúpeľňová zostava - hodnota 15,- Eur, prikázať žalobkyni, 63) konferenčný stolík na kolieskach - hodnota 10,- Eur, prikázať žalobkyni, 64) koženkové kreslo Prezident - hodnota 10,- Eur, prikázať žalobkyni, 68) malotraktor AGZAT + rotavátor + pluh + vyorávač zemiakov - hodnota 0 Eur, prikázať žalovanému; vlečka k malotraktoru v hodnote 0 Eur, prikázať žalovanej (ako položka 68.1), 69) obrazy vyrobené žalovaným - hodnota 60,- Eur, prikázať žalobkyni, 70) veľký keramický črepník - hodnota 15 Eur, prikázať žalobkyni, 71) fén na vlasy BRAUN - hodnota 6 Eur, prikázať žalobkyni, 72) mixér - hodnota 10 Eur, prikázať žalobkyni, 73) kovové biele stoličky spolu so stolom - hodnota 10 Eur, prikázať žalobkyni (pri tejto položke súd vychádzal z posledne formulovanej dohody strán sporu zo dňa 6.3.2020), 75) hliníkový rebrík výsuvný - hodnota 20,- Eur, prikázať žalovanému, 83) nerezový antikorový plech na pečenie - hodnota 10,- Eur, prikázať žalobkyni, 84) veľký pekáč ovál na zapekanie - hodnota 10,- Eur, prikázať žalobkyni, 89) Figúriny vrchné aj spodné (tri kusy pánske a tri kusy dámske) - hodnota 20,- Eur, prikázať žalobkyni, 90) Figúriny len vrchné na stenu - hodnota 10,- Eur, prikázať žalobkyni, 91)

Etiketovacie kliešte červené a modré - hodnota 40,- Eur, prikázať žalobkyni, 93) Nástenné hodiny - hodnota 15,- Eur, prikázať žalovanému, 94) záhradný liatinový gril prenosný - hodnota 15,- Eur, prikázať žalovanému, 97) Žehlička Bosch - hodnota 10,- Eur, prikázať žalovanému, 98) Žehliaca doska Vileda - hodnota 10,- Eur, prikázať žalovanému, 99) Písací stôl - hodnota 80,- Eur, prikázať žalovanému, A) Rodinný dom s pozemkami - hodnota 108.100 Eur, prikázať žalovanému. Súd pritom nemal žiadne pochybnosti o pravdivosti uvedených zhodných skutkových tvrdení, ktoré zároveň podľa názoru súdu v zásade zodpovedajú aj veku vyporiadávaných vecí, ich stavu, miere opotrebovania a skutočnosti, ktorý z bývalých manželov aj v súčasnosti tieto veci pre svoje potreby využíva. Preto súd uvedené veci vo vyššie uvedených hodnotách do vlastníctva jednotlivých manželov podľa ich dohody prikázal, a to bez uloženia povinnosti ktorémukoľvek z nich veci protistrane vydať. Všetky z vyššie uvedených položiek sa totiž nachádzajú v držbe toho z bývalých manželov, do ktorého vlastníctva sa prikazujú, s výnimkou položiek 83) a 84), ktoré sa síce nachádzajú u žalovaného, avšak žalobkyňa na pojednávaní dňa 6.3.2020 vyslovene uviedla, že ich vydať nežiada. Pokiaľ sa jedná o položku 44/, tu súd bližšie odkazuje na bod. 49 odôvodnenia tohto rozhodnutia a zdôrazňuje, že žalobkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala, že by časť tovaru z butiku odniesol žalovaný.

97. Ďalej súd osobitne uvádza, že v prípade položky 33) Vysávač izbový a 42) Motorové vozidlo značky VW Golf (rok kúpy 2002, EČV: D.) neprihliadal na zmenu skutkových tvrdení žalovaného obsiahnutých v písomnom podaní zo dňa 18. 1. 2020 (č.l. 808 a nasl. spisu) a zo dňa 28.1.2020 (na č.l. 851 a nasl. spisu), v zmysle ktorých je hodnota položky 33) 20 Eur (miesto skôr dohodnutej sumy 30 Eur) a položky 42) 3.000 Eur (miesto už dohodnutej sumy 2.500 Eur). Ako už totiž bolo uvedené vyššie, súd nemal žiadne pochybnosti o pravdivosti zhodných tvrdeniach strán sporu o hodnote týchto vecí 30 resp. 2.500 Eur, a tieto pochybnosti nevznikli ani po tom, čo žalovaný v už vyššie citovaných písomných podaniach uvedené hodnoty pozmenil. Žalovaný totiž žiadnym spôsobom nevysvetlil (v týchto podaniach a ani na nasledujúcich pojednávaniach) zmenu týchto svojich skutkových tvrdení a na preukázanie skutočnosti, že všeobecná hodnota týchto položiek je iná, ako tá, na ktorej sa so žalobkyňou pôvodne dohodol, neoznačil ani žiaden dôkaz.

98. Pokiaľ sa jedná o položku č. 43) Motorové vozidlo značky Škoda Octavia Combi (rok kúpy 2012) žalobkyňa v podanej žalobe odhadla jej všeobecnú hodnotu na sumu 10.000 Eur. Žalovaný písomným podaním doručeným súdu dňa 13.4.2018 (na č.l. 115 a nasl. spisu) uviedol, že hodnota položky č. 43) je 8.000 Eur s dôvetkom, že auto bolo dvakrát havarované, čo podstatne znižuje cenu vozidla a že suma 8.000 Eur je „cena podľa Bazoš.sk“. Na pojednávaní dňa 16. 10. 2018 žalobkyňa uviedla, že ako uviedol žalovaný, predmetné motorové vozidlo zakúpili v roku 2012 za 12.500,- Eur. Súhlasí so zostatkovou hodnotou 8.000,- Eur tak, ako uviedol žalovaný. Na preukázanie hodnoty vozidla predložila inzerát zverejnený dňa 14.10.2018 (na č.l. 215 spisu), ktorého predmetom je predaj motorového vozidla Škoda Octavia Combi II facelift 2.0 TDI, r. v. 2012/2013, 103 kW, 161000 najazdených km, za sumu 9.800 Eur. Na pojednávaní dňa 20.11.2018 žalovaný uviedol: „ja mám Octáviu model II, Octavia tour, to znamená, že to je ošklbaná Octávia, ktoré vyrábali zo starých dielov pre sedliakov, ale tú, čo predložila (žalobkyňa) dôkaz, to je faceliftová Octávia a Dieselová Octávia, ktorá má omnoho vyššiu hodnotu ako moja benzínová Octávia najlacnejšia verzia 1,6 MPI, takže s tou cenou 8.000,- Eur nesúhlasím, ale aby sme sa nehádali, tak nech má hodnotu 8.000,- Eur.“ V prejedávanom prípade tak možno konštatovať, že žalovaný nesúhlasil s predstavou žalobkyne o hodnote predmetného motorového vozidla 10.000 Eur a sám v písomnom podaní navrhol hodnotu tohto vozidla na 8.000 Eur aj s odkazom na internetový portál inzercie. Na nasledujúcom pojednávaní žalobkyňa súhlasila so žalobcom navrhnutou sumou 8.000 Eur a preložila aj dôkaz podaného inzerátu, v ktorom sa Škoda Octavia Combi II facelift 2.0 TDI, r. v. 2012/2013 predáva za sumu 9.800 Eur. Na ďalšom pojednávaní žalovaný spochybnil žalobkyňou predložený inzerát nakoľko vozidlo pod položkou 43) má nižšiu hodnotu, ako vozidlo, ktoré je uvedené v inzeráte, a to z dôvodu inej motorizácie, či vyhotovenia. Nakoniec ale súhlasil s hodnotou 8.000 Eur. Na pojednávaní dňa 26.6.2019 však uviedol, že pred tým, ako súhlasil so žalobkyňou navrhnutou sumou 8.000 Eur, si nepreštudoval inzeráty. Až na súdnom pojednávaní žalobkyňa predložila dôkaz o škode Octavia a o jej hodnote, ktorá je však iná ako tá, ktorá je predmetom vyporiadania BSM. On má totiž Octaviu Tour, t. j.. najlacnejšiu verziu a navyše benzínovú a v tom inzeráte bola uvedená Octavia druhej alebo tretej generácie a navyše dieselová. Na uvedenú zmenu skutkových tvrdení žalovaného však súd neprihliadal, a to s poukazom na ust. § 186 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti; na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada. Účelom uvedeného ustanovenia okrem nespornej snahy o hospodárnosť (a to časovú i ekonomickú v tom zmysle, aby sa konanie nepredlžovalo a nevynakladali sa

finančné prostriedky na dokazovanie niečoho, čo ani strany sporu za sporné nepovažujú), je posilnenie procesnej zodpovednosti strán sporu a snaha viesť strany k tvrdeniu pravdivých skutočností. Súd pritom v prejedávanej veci považoval za podstatné, že nie je pravdou, že žalovaný na pojednávaní dňa 20.11.2018 „súhlasil so žalobkyňou navrhnutou sumou 8.000 Eur“, keď, ako už bolo uvedené vyššie, bol to práve žalovaný, ktorý písomným podaním doručeným súdu dňa 13.4.2018 (na č.l. 115 a nasl. spisu) uviedol, že hodnota položky č. 43) je 8.000 Eur s dovetkom, že auto bolo dvakrát havarované, čo podstatne znižuje cenu vozidla a že suma 8.000 Eur je „cena podľa Bazoš.sk“. Bola to teda v skutočnosti žalobkyňa, ktorá súhlasila so žalovaným navrhnutou sumou 8.000 Eur. Ďalej sa javia byť nedôvodné tvrdenia žalovaného, že žalovaný „si nepreštudoval inzeráty“, keď to bol práve on, ktorý v predmetnom písomnom podaní uviedol, že hodnota 8.000 Eur predstavuje „cenu podľa Bazoš.sk“. Napokon aj na pojednávaní dňa 20.11.2018, na ktorom žalovaný so sumou 8.000 Eur súhlasil, skonštatoval, že žalobkyňou predložený inzerát pojednáva o inom type motorového vozidla, a že vozidlo pod položkou 43) je horšieho prevedenia. Napriek tomu nakoniec súhlasil s hodnotou 8.000 Eur. Vzhľadom k uvedenému súd nemal žiadnej pochybnosti o pravdivosti zhodných skutkových tvrdení o tom, že hodnota uvedeného vozidla je 8.000 Eur, čo nie je ani v logickom rozpore s predloženým inzerátom žalobkyne, kde tam uvedené motorové vozidlo (podľa tvrdenia žalovaného) v lepšom vyhotovení, je ponúkané za sumu 9.800 Eur (t. j. o 1.800 Eur viac). Žalovaný teda už v čase, keď so sumou 8.000 Eur súhlasil, vedel o tom, že žalobkyňou preložený inzerát pojednáva (podľa jeho názoru) o vozidle v lepšom vyhotovení, vychádzal z vlastného ohodnotenia vozidla pod položkou 43) prezentovanom písomným podaním doručeným súdu dňa 13.4.2018, ktoré podľa vlastných tvrdení v tomto podaní odvodzoval od zverejnenej inzercie. Podľa názoru súdu teda v prípade neskoršej argumentácie žalovaného o nižšej hodnote tohto vozidla nejde o celkom výnimočne prípustnú zmenu skutkových tvrdení reagujúcu napr. na zmenu všeobecnej hodnoty veci v čase (ktorú by z prípade konania vo vyporiadanie BSM trvajúceho dlhý čas bolo možné pripustiť, ak by zmena hodnoty veci v čase zohľadňujúca vývoj na trhu bola preukázaná), ale o ničím neodôvodnenú zmenu, odkazujúcu len na skutočnosti, ktoré žalovanému preukázateľne boli známe už v čase, keď zhodné skutkové tvrdenia predniesol. Vzhľadom na uvedené potom súd na takúto zmenu skutkových tvrdení žalovaného neprihliadal a vychádzal z hodnoty položky 43) 8.000 Eur.

99. Pokiaľ sa jedná o finančné prostriedky na účte žalobkyne vedenom vo D. Z..G.. č: G. XXXX XXXX XXX XXX XXXX, súd z výpisu z uvedeného účtu (na č.l. 603 - 607 spisu) zistil, že ku dňu 29.02.2016 bola na tomto účte suma 518,65 Eur a dňa 01.03.2016 bola zúčtovaná transakcia vo výške 43,58 Eur, teda konečný zostatok toho účtu ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov tvorí suma 475,07 Eur. Uvedené finančné prostriedky je potrebné prikázať do vlastníctva žalobkyne. Z výpisu z účtu žalovaného vedenom vo D. Z..G.. č: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX za obdobie od 1.2.2016 do 31.3.2016 (na č.l. 664 spisu) súd zistil, že na tomto účte sa ku dňu nadobudnutia právoplatnosti rozvodu manželstva strán sporu nachádzala suma 304,31 Eur, ktorú je z tohto dôvodu potrebné prikázať do vlastníctva žalovanému.

100. Finančné prostriedky v sume 49.000 Eur, ktoré žalobkyňa dňa 2.9.2015 vybrala zo svojho termínovaného účtu, a ktoré z tohto dôvodu boli naposledy v jej dispozícii súd prikázal do jej vlastníctva (k uvedenému pozri bližšie ods. 75 a nasl. odôvodnenia tohto rozhodnutia). Obdobne súd postupoval aj vo vzťahu k finančným prostriedkom v sume 49.000 Eur, ktoré rovnakého dňa vybral zo svojho termínovaného účtu žalovaný. Z uvedených finančných prostriedkov súd sumu 39.000 Eur prikázal do jeho vlastníctva z dôvodov o ktorých súd už pojednával v ods. ods. 75 a nasl. odôvodnenia tohto rozhodnutia.

101. Pri úvahách o tom, komu prikázať do vlastníctva položku B) Nebytový priestor súd prihliadal najmä na účelné využitie veci, na zásadu, aby boli veci prikázané tomu z manželov, ktorý ich mal naposledy v užívaní a u ktorého došlo k ich amortizácii, či naopak zhodnoteniu, ako aj na zásadu, že veci zo zaniknutého BSM sa majú rozdeliť tak, aby suma, ktorú je jeden z manželov povinný zaplatiť druhému na vyrovnanie podielu, bola čo najmenšia (rozhodnutia NS ČR sp. zn. 22Cdo/264/2011, 22Cdo/980/2003 a 22Cdo/1280/2011). Z dôvodu potreby riešenia bytovej otázky súd pri vypradávaní tejto nehnuteľnosti osobitne prihliadal aj na záujmy maloletých detí.

102. Ako už bolo uvedené vyššie, žalobkyňa v podanej žalobe navrhla uvedenú položku prikázať do svojho výlučného vlastníctva a na tomto stanovisku zotrvala počas celého konania. Pokiaľ sa jedná o dôvody tohto svojho rozhodnutia poukazovala na skutočnosť, že v tomto nebytovom priestore prevádzkovala svoju živnosť (butik), na ktorej prevádzkovanie dostala aj príspevok od ÚPSVaR v sume

55.000 Sk, a to od roku 2004 do októbra 2015, kedy si živnosť prerušila. Od prerušenia živnosti do februára 2017 sa tento nebytový priestor nevyužíval avšak ona musela uhrádzať všetky náklady, s týmto nebytovým priestorom spojené. Od februára 2017 tieto priestory prenajíma Kooperative. Po rozvedení manželstva do nebytového priestoru navyše investovala (rekonštrukcia kúrenia). Nesúhlasila s tvrdením žalobcu, že sa na nadobudnutí nebytového priestoru podieľal výraznejšie on. Tvrdia, že na nadobudnutie tohto nebytového priestoru boli použité spoločné finančné prostriedky.

103. Žalovaný v písomnom podaní doručenom súdu dňa 12.5.2017 (na č.l. 66 a nasl. spisu) s prikázaním predmetnej položky žalobkyni súhlasil. Uvedený súhlas žalovaný zopakoval napr. v písomnom podaní doručenom súdu dňa 30.8.2017 (na č.l. 76 spisu), či v písomnom podaní doručenom súdu dňa 13.4.2018 (na č.l. 115 a nasl. spisu). V písomnom podaní zo dňa 24.6.2019 (na č.l. 436 a nasl. spisu) žalovaný o. i. uviedol, že Nebytový priestor zaobstaral výlučne on, a to z veľkej miery z odchodného (ktoré mu bolo vyplatené v sume 293.861 Sk), ako aj zo svojho platu. Kúpna cena Nebytového priestoru predstavovala 400.000 Sk. Nakoľko sa na nadobudnutí predmetného Nebytového priestoru podieľal len žalovaný, navrhol, aby bola táto položka prikázaná do jeho vlastníctva. V ďalšom priebehu konania súhlasil s tvrdením žalobkyne, že živnosť v uvedenom nebytovom priestore prevádzkovala žalobkyňa, opakovane však uvádzal, že v tomto nebytovom priestore ako predavač pracoval on a on tento nebytový priestor aj rekonštruoval, a to v troch fázach. Vyslovil názor, že podiel žalobkyne na tomto nebytovom priestore, keby zohľadnil to, že kto sa akým podielom podieľal na nadobudnutí tejto nehnuteľnosti, je zhruba asi 1/8 z tejto nehnuteľnosti. Na pojednávaní dňa 18.10.2019 upravil aj svoje tvrdenia ohľadne nadobudnutia predmetného nebytového priestoru, a to tak, že Nebytový priestor bol zakúpený z jeho odchodného zhruba vo výške 296 000,- Sk a zvyšok predstavovali jeho úspory so žalobkyňou.

104. Na pojednávaní dňa 6. 12. 2019 (zápisnica na č.l. 733 a nasl. spisu) žalobkyňa uviedla, že žalovaný pracoval v butiky, bol napr. pri pokladni, vybavoval veci, vypomáhal jej s jej živnosťou. Vo svojej podstate prvé štyri roky bola zväčša taká situácia, že tam boli obaja väčšinu času. Potom to už bolo podľa potreby, väčšinou tam bol jeden z nich alebo tam bol druhý z nich. Pokiaľ sa jedná o nejaké oceňovanie, vybaľovanie tovaru a pod., toto tak isto robili vždy spoločne. Jeden trebárs vybaľoval, druhý dával etikety a pod.. Žalovaný na uvedenom pojednávaní uviedol, že je pravdou, že aj žalobkyňa tam pracovala, možno tak 5% a on zhruba tých 95% celkového času. Ona tam pracovala len vtedy, keď on mal nejakú prácu alebo si išiel niečo vybaviť. Pokiaľ sa týka zakupovania tovaru, toto chodili buď spolu, buď do Bratislavy alebo do Budapešti, alebo chodil on sám. Tovar sám naložil, vykladal tiež on. Občas mu pomohla žalobkyňa pri vybaľovaní tovaru.

105. Na pojednávaní dňa 13.11.2020 (zápisnica na č.l. 1033 a nasl. spisu) žalobkyňa uviedla, že od 01.05.2020 býva v byte, ktorý bol pôvodne Nebytovým priestorom (položka B/) o čom predložila rozhodnutie o povolení zmeny v užívaní stavby zo dňa 01.06.2020. Štyri roky bývala v nebytovom priestore u svojho brata, ktorý on v podstate prerobil na jednoizbový byt a situácia bola taká, že brat ten nebytový priestor potreboval. Preto sa žalobkyňa v minulom roku odsťahovala a od 01.07.2019 bývala v podnájme na T. O... Platila 350,- Eur mesačne nájom, s tým, že v tomto byte to nebolo ideálne už len z hľadiska toho, že tento byt plesnival, plus tie náklady 350,- Eur boli pre ňu vysoké. Tak sa rozhodla využiť Nebytový priestor na riešenie svojej bytovej otázky. V tomto nebytovom priestore prerobenom na byt ona aj s mal. dieťaťom momentálne býva, hoci rekonštrukcia tohto bytu nie je dokončená. Napr. v bývalej kancelárii má kuchyňu, tam sa robili napr. rozvody vody, dala si priečkou predeliť jednu miestnosť, ktorá bude k dispozícii pre deti a vznikla teda aj obývačka. Nechala si dorobiť balkón a pod.. Žalovaný na uvedenom pojednávaní uviedol, že samotnú prerábku tohto Nebytového priestoru na bytovú jednotku považuje za nezákonnú. Hoci je tento Nebytový priestor napísaný na žalobkyňu, patrí do BSM a cieľom žalobkyne bolo umelo znížiť hodnotu tohto Nebytového priestoru touto prerábkou. Uviedol, že trvá na tom, aby žalobkyňa Nebytový priestor, ktorý je momentálne bytom, dala do pôvodného stavu, a to z toho dôvodu, že tento nebytový priestor bol na byt prerobený bez jeho súhlasu. Následne žiadal, aby mu tento nebytový priestor bol prikázaný do jeho vlastníctva. K bytovej otázke žalobkyne uviedol toľko, že ona má k dispozícii 49 000,- Eur, ktoré vybrala zo svojho terminovaného vkladu z B. H. a teda za túto sumu si má možnosť riešiť svoju bytovú otázku, teda môže si zakúpiť iný byt. Respektíve môže ísť bývať do bytu na D. O. (položka C/ masy BSM). On by Nebytový priestor s najväčšou pravdepodobnosťou prenajímal.

106. Z kúpnej zmluvy na č.l. 313 spisu, z pokladničných dokladov na č.l. 421 a 422 a z návrhu na uzavretie dohody o vypořádání BSM na č.l. 37 spisu súd zistil, že na základe kúpnej zmluvy zo dňa 17. 5. 2004 uzatvorenou medzi T. W. ako predávajúcou a žalovanou ako kupujúcou došlo k prevodu

Nebytového priestoru za kúpnu cenu 400.000 Sk uhradenú dňa 17.5.2004 k rukám predávajúcej. Časť finančných prostriedkov určených na kúpu predmetnej nehnuteľnosti v sume 392.293,30 Sk bola vybratá dňa 17.5.2004 žalovaným, a to zo spoločného účtu oboch manželov. V návrhu na uzavretie dohody o vyporiadaní BSM zo dňa 14.6. 2016 žalovaný navrhol predmetnú nehnuteľnosť prikázať do vlastníctva žalobkyne.

107. Z rozhodnutia o odchodnom na č.l. 627 spisu bolo zistené, že týmto rozhodnutím zo dňa 23.6.2003 bolo žalovanému priznané odchodné v sume 293.861 Sk, z ktorého suma 99.656 Sk bola žalovanému už vyplatená preddavkovo na základe rozhodnutia zo dňa 9.2.2003.

108. Na základe nájomnej zmluvy v znení jej dodatku (na č.l. 708 a 711 spisu) mal súd za preukázané, že touto nájomnou zmluvou prenechala žalobkyňa ako prenajímateľ Nebytové priestory do dočasného užívania spoločnosti Y. C., Z..G.. D. V. K., a to od 1.2.2017 na dobu určitú do 1.2.2020.

109. Rozhodnutím o povolenie zmeny v užívaní stavby (č.l. 1021 spisu) zo dňa 1.6.2020 stavebný úrad povolil žalobkyňu zmenu v užívaní Nebytového priestoru na nový účel užívania „dvojizbový byt č. XX“.

110. Vychádzajúc z vyššie uvedeného bolo jednoznačne v konaní preukázané, že predmetný Nebytový priestor kúpili strany sporu v roku 2004 (t. j. za trvania manželstva) za účelom prevádzkovania živnosti žalobkyne (butik), že na tento účel bol nebytový priestor využívaný až do októbra 2015, že od októbra 2015 do konca januára 2017 uvedený nebytový priestor využívaný nebol, že náklady na tento priestor v uvedenom medzioddobí uhrádzala žalobkyňa, ďalej že od februára 2017 do konca januára 2020 žalobkyňa uvedený nebytový priestor prenajímala a že od polovice roku 2020 po tom, čo bol tento Nebytový priestor prerobený na bytovú jednotku zo súhlasom príslušného stavebného úradu, žalobkyňa uvedený priestor využíva na riešenie bytovej otázky svojej osoby, ako aj na riešenie bytovej otázky maloletého syna. Žalovaný po tom, čo opakovane súhlasil s prikázaním tejto položky do vlastníctva žalobkyne, zmenil svoj postoj a uvedenú položku žiadal prikázať sebe s odôvodneným, že to bol výlučne on, kto sa podieľal na nadobudnutí tohto Nebytového priestoru, keď tento bol zakúpený z odchodného a z jeho platu. Neskôr svoje stanovisko zmenil tak, že Nebytový priestor bol nadobudnutý prevažne jeho pričinením, keď na jeho zakúpenie bola použitá okrem odchodného aj suma spoločných úspor s manželkou. K uvedenému súd udáva, že pri úvahách o tom, komu túto položku prikázať do vlastníctva nepovažoval za relevantné, ktorý z manželov sa väčšou mierou postaral o nadobudnutie finančných prostriedkov, ktoré boli na zakúpenie tejto položky použité, a to jednak z dôvodu, že mieru pričinenia sa každého z manželov súd zohľadňoval v rámci disparity pri vyporiadaní celej masy BSM, a tiež z dôvodu, že v konaní nebolo preukázané, že by sa ktorýkoľvek z manželov práve o nadobudnutie tejto položky viac pričínil. Z vykonaného dokazovania totiž vyplynulo nanajvýš to, že žalovaný skutočne dostal vyplatené odchodné v celkovej výške 293.861 Sk, nie však, že práve uvedené odchodné bolo použité na zakúpenie tejto položky. K vyplateniu prvej časti odchodného v sume 99.656 SK došlo totiž na základe rozhodnutie ešte zo dňa 9.2.2003 (jeden a štvrt' roka pre zakúpením nebytového priestoru) a aj k vyplateniu druhej časti (v sume 194.205 Sk) došlo takmer rok skôr, ako bola kúpna cena za Nebytový priestor uhradená. Naopak, z vykonaného dokazovania vyplynulo nanajvýš to, že suma 392.293,30 Sk, ktorá bola na kúpu tohto Nebytového priestoru použitá bola, vybratá zo spoločného účtu oboch manželov.

111. Ďalej súd nepovažoval za relevantné ani to, že to bol najmä žalovaný, ktorý zabezpečil rekonštrukciu uvedeného nebytového priestoru (hoci sa strany sporu presne nezhodli na rozsahu tejto rekonštrukcie), keď súd považuje za nanajvýš logické, že práce stavebného charakteru bude vykonávať skôr osoba mužského ako osoba ženského pohlavia a keď aj žalobkyňa zabezpečila rekonštrukciu kúrenia v uvedenom priestore, čo žalovaný v konaní nespochybnil. Bez vplyvu na rozhodnutie súdu o tejto otázke bola i skutočnosť, kto z manželov v butiku, ktorí bývalí manželia v tomto Nebytovom priestore na meno žalobkyne prevádzkovali, odpracoval viac času. Zo zhodných tvrdení oboch strán sporu totiž vyplynulo, že v uvedenom butiku pracovali spoločne a hoci žalovaný tvrdil, že on pracoval v tomto butiku viac ako žalovaná, čo táto poprela, súd nepovažoval za relevantné ani doplnenie dokazovania výsluchmi svedkov, ktorí mali vypovedať o tom, ktorého z manželov častejšie v tomto butiku videli. Ako už totiž bolo uvedené vyššie, strany sporu sa zhodli, že v butiku pracovali spoločne, tiež sa zhodli v tom, že nemali dohodu o tom, ako bude rozdelený zisk z podnikania a ak by aj svedeckými výpoveďami bolo preukázané, že žalovaným navrhnutí svedkovia v uvedenom butiku videli častejšie práve jeho, uvedené by celkom logicky zapadalo do tvrdení žalobkyne o tom, že po tom, ak si adoptovali v roku 2008 maloleté deti trávil viac času v tomto butiku práve žalovaný. Napokon, ako už bolo uvedené vyššie, súd za kľúčové

pre posúdenie toho, komu má tento priestor do vlastníctva preukázať považoval skôr to, aby boli veci prikázané tomu z manželov, ktorý ich mal naposledy v užívaní a u ktorého došlo k ich amortizácii, či naopak zhodnoteniu, aby sa veci zo zaniknutého BSM rozdelili tak, aby suma, ktorú je jeden z manželov povinný zaplatiť druhému na vyrovnanie podielu, bola čo najmenšia a aby bolo prihladené na záujmy mal. detí ohľadne riešenia ich bytovej otázky. Všetky uvedené kritériá pritom svedčia v prospech toho, aby predmetný priestor bol prikázaný do vlastníctva žalobkyne. Bola to totiž žalobkyňa, ktorá od októbra 2015, kedy si prerušila živnosť, mala k dispozícii kľúče od tohto nebytového priestoru (čo žalovaný výslovne uznal), bola to ona, ktorá od tohto obdobia uhrádzala náklady s týmto priestorom spojené (čo žalovaný nepoprel), tiež to bola ona, ktorá uvedený nebytový priestor od februára 2017 prenajímala (čo žalovaný potvrdil), ktorá po ukončení nájmu tento priestor nechala prerobiť na bytovú jednotku a je to ona, ktorá tento nebytový priestor v súčasnosti na bývanie aj s maloletým dieťaťom užíva. Od októbra 2015 tak bol uvedený priestor v držbe žalobkyne a za toto obdobie zhodnotený (prípadne znehodnotený) jej osobou, či osobami, ktoré svoje práva k tomuto priestoru odvodzovali od zmluvného vzťahu s ňou (nájomca). Ďalej je potrebné uviesť, že zatiaľ čo žalovaný s mal. I., ktorá bola zverená do jeho osobnej starostlivosti, má bytovú otázku riešenú v nehnuteľnosti pod položkou A), na čom sa strany sporu výslovne zhodli, žalobkyňa s mal. I. (ktorý bol zverený do jej starostlivosti) momentálne bývajú práve v nehnuteľnosti pod položkou B), ktorú žalobkyňa nechala prestavať z nebytového priestoru na bytovú jednotku, s čím vyjadril súhlas aj príslušný stavebný úrad. Na tomto mieste pritom neobstoja tvrdenia žalovaného, že žalobkyňa si mohla bytovú otázku riešiť aj v Byte (položka C/ masy BSM), keď zo zhodných tvrdení strán sporu vyplynulo, že žiadny z manželov v tejto nehnuteľnosti nikdy nebýval, že v tejto nehnuteľnosti žila rodina brata žalobkyne, že tam strany sporu chodili len sporadicky alebo vôbec a z výsluchu brata žalobkyne tiež skutočnosť, že momentálne býva v uvedenom byte svokra brata žalobkyne. Súd samozrejme pripúšťa, že by bolo možné podniknúť kroky k tomu, aby sa do uvedeného bytu žalobkyňa spolu s mal. dieťaťom nasťahovala (čo by obnášalo vysporiadanie vzájomných vzťahov s neterami žalobkyne a vypratanie svokry brata žalobkyne z tohto bytu), uvedené však t. č. nie je možné považovať za pravdepodobné (strany sporu trpeli užívanie tohto bytu rodinou brata žalobkyne viac ako 15 rokov počas manželstva a robia tak obe aj doteraz), hospodárne (keď obe strany sporu už majú svoju bytovú otázku vyriešenú inak) a napokon v záujme maloletého dieťaťa je jednoznačne aj zabezpečenie stability bytových podmienok. Ak teda žalobkyňa v priebehu konania vyriešila svoju bytovú otázku (a tým aj bytovú otázku mal. I.) takým spôsobom, že nechala prerobiť Nebytový priestor na bytovú jednotku a do tejto sa nasťahovala, rozhodne nie je v záujme mal. dieťaťa opätovná zmena jeho bydliska. Uvedené zmena bydliska a prikázanie veci do vlastníctva žalovaného by nebola účelná ani z toho dôvodu, že tento mieni uvedený priestor, ktorý už je t. č. bytom, prenajímať a žiada od žalobkyne, aby tento byt opätovne prerobila na Nebytový priestor. Vyhovením uvedenej požiadavke by bolo nutné konštatovať, že žalobkyňa zbytočne vynaložila finančné prostriedky na prerobenie nebytového priestoru a v prípade prikázania tohto bytu žalovanému bude buď on znášať náklady na navrátenie tohto priestoru do pôvodného stavu, prípadne uvedené povedie k ďalšiemu súdnemu sporu, ktorého predmetom bude skúmanie žalovaným proklamovanej nezákonnosti rekonštrukcie a uloženie povinnosti žalobkyňi navrátenie priestoru do pôvodného stavu realizovať. Napokon, prikázanie tejto položky do vlastníctva žalobkyne je plne odôvodnené aj zásadou, aby sa veci zo zaniknutého BSM rozdelili tak, aby suma, ktorú je jeden z manželov povinný zaplatiť druhému na vyrovnanie podielu, bola čo najmenšia (ako o tom súd bude pojednávať nižšie) a zodpovedá aj postupu strán v konaní, keď zatiaľ čo žalobkyňa od podania žaloby zotrvala na tom, aby táto položka bola prikázaná do jej vlastníctva, žalovaný svoje postoje k tejto otázke menil.

112. Pokiaľ sa jedná o hodnotu tejto položky na pojednávaní dňa 26. 7. 2019 strany sporu dospeli k dohode na 30.000 Eur. Hoci v písomnom podaní zo dňa 18. 1. 2020 žalovaný uviedol, že sa dohodli na hodnote 25.000 Eur, na pojednávaní dňa 6.3.2020 akceptoval pôvodne dohodnutú hodnotu 30.000 Eur. Súd pritom nemal žiadne pochybnosti o pravdivosti uvedeného zhodného skutkového tvrdenia, ktoré zároveň podľa názoru súdu v zásade zodpovedá aj veku predmetnej nehnuteľnosti a jej stavu a je v súlade aj s potvrdeniami realitných kancelárií nachádzajúcich sa na č.l. 39,40 a 535 spisu, ktoré hodnotu tejto nehnuteľnosti odhadli na 32.000, 35.000, či 28.000 Eur.

113. Vzhľadom k uvedenému súd položku B), ktorá bola pôvodne nebytovým priestorom, ale ktorá je na základe rozhodnutia stavebného úradu bytom č. XX na prízemí bytového domu súp. č. XXX na parcele XXXX, vo vchode X, podiel priestoru na spoločných častiach a zariadeniach domu XX/XXXX a na LV č. XXXX parcela reg. „C“ č. XXXX zastavané plochy a nádvoría o výmere 716 m² v pomere 25/716 k celku, v hodnote 30.000 Eur, prikázal do vlastníctva žalobkyne.

114. Pri položke C) Byt súd po tom, čo túto zaradil do masy BSM, vyšiel zo zhodných tvrdení strán sporu o tom, že jej hodnota je 12.500 Eur a vzhľadom k skutočnosti že žalobkyňa v priebehu konania (okrem časti konania, v ktorej tvrdila, že táto položka do masy BSM vôbec nepatrí) žiadala tento byt prikázať do svojho výlučného vlastníctva a žalovaný rovnako túto položku do vlastníctva žalobkyne žiadal prikázať, predmetnú položku do vlastníctva žalobkyne prikázal.

115. Na pojednávaní dňa 11.10.2018 žalovaný navrhol v rámci vyporiadania BSM do podielu žalobkyne započítať aj nájomné za prenájom Nebytových priestorov, ktoré počas celej doby pripadá len žalobkyňi. V reakcii na uvedenú požiadavku žalobkyňa na pojednávaní dňa 16.10.2018 uviedla, že až od februára 2017 prenajíma Nebytový priestor pre C.O. Y., ktorá jej uhrádza nájomné v sume 500 Eur. Od októbra 2015 do februára 2017 všetky náklady spojené s týmto priestorom platila ona a žalovaný na tieto výdavky neprispel ničím. Zároveň poukázala na skutočnosť, že sa na tunajšom súde vedie konanie pod sp. zn. 11C/7/2018, ktoré bolo právoplatne prerušené a v ktorom sa žalovaný domáha nájomného, ktoré ona obdržala za tieto priestory. Na pojednávaní dňa 26.7.2019 žalovaný uviedol, že žiada od žalobkyne vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie týchto priestorov, a to od októbra 2015.

116. Ak už o tom súd pojednával vyššie, z nájomnej zmluvy na č.l. 708 spisu bol zistené, že uvedenou zmluvou, uzatvorenou dňa 28. 11. 2016, žalobkyňa ako prenajímateľ s účinnosťou od 1. 2. 2017 prenechala Nebytový priestor na užívanie spoločnosti Y. C., Z..G.. D. V. K. za nájomné vo výške 500 Eur, ktoré zahŕňa aj náklady na spotrebovanú energiu a služby.

117. V prejednávacom prípade teda žalovaný v prvom rade žiadal, aby do podielu žalobkyne z masy BSM bolo zahrnuté aj nájomné za prenájom Nebytových priestorov. V konaní však žiadnym spôsobom nepreukázal, že by žalobkyňa uvedený Nebytový priestor prenajíkala aj počas manželstva (ktoré bolo právoplatne rozvedené dňom 1.3.2016) a ani len nespochybnil tvrdenie žalobkyne (potvrdené aj vyššie citovanou nájomnou zmluvou) o tom, že žalobkyňa začala uvedené nebytové priestory prenajímať až od 1. 2. 2017. Preto súd zisk z nájomného do podielu žalobkyne na mase BSM zahrnúť nemohol. Rovnako súd za irelevantnú pre toto konanie považoval aj argumentáciu žalobkyne, že len ona mala výdavky s uvedeným Nebytovým priestorom od októbra 2015, či požiadavku žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie tejto nehnuteľnosti žalobkyňou v tomto období. Pokiaľ totiž žalobkyňa v konaní tvrdila, že od októbra 2015 do rozvodu manželstva (1.3.2016) žalovaný neprispieval na úhradu nákladov Nebytového priestoru, a tieto musela hradíť zo svojho, opomína, že príjem, ktorý žalobkyňa do rozvodu manželstva dosiahla, je nutné zahrnúť do BSM. Preto hoci možno uhradila platby za služby spojené s užívaním tohto nebytového priestoru zo „svojho“ osobného účtu, použila na úhradu týchto nákladov spoločné peňažné prostriedky. V danom prípade tak neexistuje povinnosť žalovaného dodatočne na tieto náklady za obdobie do rozvodu manželstva prispieť. Zároveň, pokiaľ sú pravdivé tvrdenia žalovaného, že do októbra 2015 on nebytový priestor užívať nemohol (na tomto mieste bez potreby pravdivosť týchto tvrdení verifikovať), čím sa žalobkyňa podľa jeho tvrdení na jeho úkor obohatila, žalobný v priebehu celého konania nedokázal presne špecifikovať výšku bezdôvodného obohatenia, ktorého vydania sa domáha. Napokon, ak aj vznikla medzi manželmi počas manželstva nezhoda o tom, aký spôsobom bude Nebytový priestor využívaný, žalovaný mal a mohol podať návrh na súd v zmysle § 146 ods. 1 OZ („Ak dôjde medzi manželmi k nezhode o právach a povinnostiach vyplývajúcich z bezpodielového spoluvlastníctva, rozhodne na návrh niektorého z nich súd.“), čo však neurobil a teda ani existenciu uvedenej nezahody medzi manželmi nepreukázal. Napokon pokiaľ sa jedná o nárok žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia (z titulu nájmu, či samotného užívania Nebytového priestoru) po zániku BSM, tento už nie je predmetom vyporiadania BSM, ktoré sa vyporiadava ku dňu jeho zániku (t. j. v prejednávanom prípade k 1.3.2016), a je navyše predmetom osobitného konania, ktoré je vedené tunajším súdom pod sp. zn. 11C/7/2018.

118. Vzhľadom na vyššie uvedené súd vyporiadal BSM strán tak, že žalobkyňi prikázal do jej vlastníctva hnuťelné veci uvedené pod položkou 27), 42), 44) - 58), 60) - 64), 68.1), 69) - 73), 83), 84), 89) - 91), finančné prostriedky na účte žalobkyne vedenom vo D. Z..G.. č: G. XXXX XXXX XXX XXX XXXX, finančné prostriedky v sume 49.000 Eur a nehnuteľné veci pod položkou B) a C), všetko spolu v hodnote 112.496,07 Eur.

119. Žalovanému súd prikázal do vlastníctva hnuťelné veci vedené pod položkou 1/) - 26), 28) - 36), 38) - 41), 43), 68), 75), 93), 94), 97) - 99), finančné prostriedky na účte žalovaného vedenom vo D. Z..G..

č: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, finančné prostriedky v sume 39.000 Eur a nehnuteľné veci pod položkou A), v celkovej hodnote 158.184,31 Eur.

Parita alebo disparita podielov

120. Podľa § 150 OZ pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

121. Vychádzajúc vyššie citovaného ustanovenia je základnou zásadou vyporiadania BSM zásada rovnosti podielov (princíp parity), pri ktorom sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov na majetku patriacom do ich BSM sú rovnaké. V rámci rozhodovania o vyporiadaní BSM však súd musí v zmysle vyššie citovej právnej úpravy v súvislosti s určením veľkosti podielov každého z manželov zohľadňovať aj zásadu refundácie nákladov na spoločný alebo oddelený majetok, zásadu ochrany záujmov maloletých detí, zásadu pričinenia sa na nadobudnutí majetku, na udržanie spoločného majetku a zásadu zohľadnenia starostlivosti o deti a obstarávanie spoločnej domácnosti. Obsah vyššie menovaných zásad je následne rozvíjaný právnou doktrínou a judikatúrou, z ktorej považuje konajúci súd sa potrebné citovať najmä nasledovné: „Prevažná časť odbornej literatúry a súdnej praxe zastáva názor, že odklon od princípu rovnosti podielov je namieste iba v prípade, ak je daná zjavná nerovnomernosť pričinenia medzi účastníkmi a zároveň zistenie, že ten, koho podiel na nadobudnutí a udržaní spoločných vecí, pri starostlivosti o deti a pri obstarávaní spoločnej domácnosti bol menší, nevyužíval svoje schopnosti a možnosti, resp. ak zvýšené úsilie jedného z manželov malo za následok udržanie majetku značnej hodnoty.“ (Števček, Občiansky zákonník I. § 1 ? 450. Komentár. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2019 str. 1135). „Samotná okolnosť, že každý z manželov má iné predpoklady na výkon zárobkovej činnosti, bez ďalšieho k nerovnomernému určeniu podielov nevedie. Úvahu o rozdielnom určení podielov by ale mohlo založiť, ak by jeden z manželov nepracoval, hoci by pracovať mohol, a to najmä v prípadoch, ak sa práci vyhýbal.“ (R 70/1965). „Pri vyporiadaní BSM môže súd stanoviť iné podiely manželov na spoločnom majetku, než rovnaké. Výnimočné priznanie väčšieho podielu pri vyporiadaní BSM však nemožno odôvodniť väčšími zásluhami o vytvorenie majetku, ak mal na to jeden z manželov lepšie predpoklady vzhľadom na svoje vzdelanie, schopnosti, profesiu, zdravie a podobne než druhý manžel, ktorému však nemožno vytknúť, že nevyužíval svoje schopnosti a možnosti pri starostlivosti o rodinu, nadobúdaní a udržiavaní spoločných vecí, starostlivosti o dieťa a obstarávaní spoločnej domácnosti.“ (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo/1274/2006). „Konanie, ktoré je v rozpore s § 18 zákona o rodine, resp. konanie, ktoré možno vo všeobecnosti považovať za negatívne ovplyvňujúce vzájomné spolužitie manželov, môže pri vyporiadaní BSM viesť k úvahe o odklone od rovnosti podielov, pokiaľ sa významným spôsobom premieta do hospodárenia so spoločným majetkom alebo do starostlivosti o rodinu. Odklon od rovnosti podielov však nebude daný akýmkoľvek negatívnym jednaním, ale iba takým, ktorý sa významnejšie premieta do majetkovej sféry BSM alebo do starostlivosti o rodinu.“ (rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 22Cdo/3637/2010 a sp. zn. 22Cdo/3110/2010).

122. Z osobného listu dôchodkového poistenia žalovaného na č.l. 420, z rozhodnutia o odchodnom na č.l. 418 a z potvrdenia na č.l. 1047 súd zistil, že pokiaľ sa jedná o žalovaného tento bol od uzatvorenia manželstva do začiatku r. 2003 zamestnaný, pričom v r. 2003 dosiahol hrubý zárobok 29.857 Sk, v r.2002 - 141.657 Sk, v r. 2001- 315.560 Sk, v r. 2000 - 312.870 Sk, v r. 1999 - 219.880 Sk, v r. 1998 - 177.307 Sk, v r. 1997 - 194.023 Sk, v r. 1996 -167.109 Sk, v r. 1995 - 164.568 Sk, v r. 1994 - 132.372 Sk, v r. 1993 - 104.679 Sk, v r. 1992 - 93.203 Kčs, v r.1991 - 72.816 Kčs a v r. 1990 - 67.710 Kčs, čo spolu predstavuje 2.223.350 Sk/Kčs, teda 73.801,7 Eur. Z titulu odchodného mu bola vyplatená suma 293.861 Sk (9.754,4 Eur). Od 1.3.2003 poberal výsluhový dôchodok nasledovne: od 1.1.2003 do 30.6.2003 v sume 14.806 Sk mesačne (za uvedené obdobie teda 88.836 Sk, t.j. 2.948,81 Eur), od 1.7.2003 do 30.6.2004 v sume 15.325 Sk mesačne (za uvedené obdobie teda 183.900 Sk, t.j. 6.104,36 Eur), od 1.7.2004 do 30.6.2005 v sume 15.709 Sk mesačne (za uvedené obdobie teda 188.508 Sk, t.j. 6.257,32 Eur), od 1.7.2005 do 30.6.2006 v sume 17.100 Sk mesačne (za uvedené obdobie teda 205.200 Sk, t.j. 6.811,39 Eur), od 1.7.2006 do 30.6.2007 v sume 18.118 Sk mesačne (za uvedené obdobie teda 217.416 Sk, t.j. 7.216,89 Eur), od 1.7.2007 do 30.6.2008 v sume 19.251 Sk mesačne (za uvedené obdobie teda

231.012 Sk, t.j. 7.668,19 Eur), od 1.7.2008 do 31.12.2008 v sume 20.214 Sk mesačne (za uvedené obdobie teda 121.284 Sk, t.j. 4.025,89 Eur), od 1.1.2009 do 30.6.2009 v sume 670,99 Eur mesačne (za uvedené obdobie teda 4.025,94 Eur), od 1.7.2009 do 30.6.2010 v sume 713,6 Eur mesačne (za uvedené obdobie teda 8.563,2 Eur), od 1.7.2010 do 30.6.2011 v sume 730,02 Eur mesačne (za uvedené obdobie teda 8.760,24 Eur), od 1.7.2011 do 30.6.2013 v sume 745,35 Eur mesačne (za uvedené obdobie teda 17.888,4 Eur), od 1.7.2013 do 30.6.2014 v sume 752,45 Eur mesačne (za uvedené obdobie teda 9.029,4 Eur), od 1.7.2014 do 30.6.2015 v sume 758,03 Eur mesačne (za uvedené obdobie teda 9.096,36 Eur) a od 1.7.2015 do 30.6.2016 v sume 761,33 Eur mesačne (od 1.7.2015 do právoplatného rozvodu manželstva, čo predstavuje 8 mesiacov, teda 6.090,64 Eur), t.j. spolu 104.487,03 Eur. Okrem toho bol zamestnaný aj v r. 2011, kde zarobil 29.739,78 Sk, t.j. 987,18 Eur. Z titulu zamestnania do 28.2.2003 tak žalovaný zarobil 73.801,7 Eur, z titulu odchodného 9.754,4 Eur, z výsluhového dôchodku nadobudol 104.487,03 Eur a z titulu zamestnania v r. 2011 sumu 987,18 Eur, čo spolu predstavuje 188.043,13 Eur.

123. Potvrdeniami na č.l. 177-179, evidenčnými listami dôchodkového zabezpečenia na č.l. 181-183 a 185, potvrdením na č.l. 184, potvrdeniami na č.l. 1050 - 1051, 1057-1058 a 1062-67 mal súd za preukázané, že žalobkyňa v r. 2016 bola zamestnaná u zamestnávateľa DUO&TEAM, s.r.o., dosiahla hrubý príjem 6,143,28 Eur (z čoho na obdobie od právoplatného rozvodu manželstva pripadá 1023,88 Eur, tj. 30.845,41 Sk), v r. 2015 u toho istého zamestnávateľa, kde dosiahla príjem 2.161,67 Eur (t.j. 65.317 Sk), za r. 2003 zo zamestnania (spol. Atlas, spol. s.r.o.) príjem 5.000 Sk, v r. 2002 (IMPERIAL TOBACO SLOVAKIA, a.s.) - 20.188 Sk, v r. 2001 (IMPERIAL TOBACO SLOVAKIA, a.s.) - 175.541 Sk, v r. 2000 (IMPERIAL TOBACO SLOVAKIA, a.s.) - 248.498 Sk, v r. 1999 (IMPERIAL TOBACO SLOVAKIA, a.s.) - 207.168 Sk, v r. 1998 (IMPERIAL TOBACO SLOVAKIA, a.s.) - 166.601 Sk, v r. 1997 (IMPERIAL TOBACO SLOVAKIA, a.s.) - 164.061 Sk, v r. 1996 (IMPERIAL TOBACO SLOVAKIA, a.s.) -141.447 Sk, v r.1995 (IMPERIAL TOBACO SLOVAKIA, a.s.) - 90.039 Sk, v r. 1991 - 38.399 Sk a v r. 1990 - 31.838 Sk, čo celkovo predstavuje 1.384.942, 41 Sk (45.971,67 Eur). V roku 2002 je bol a vyplatená dávka v nezamestnanosti v sume 11.370 Sk a v r. 2003 v sume 13.455 Sk, čo spolu predstavuje 24.825,00 Sk (824,04 Eur). Bol jej tiež vyplatený rodičovský príspevok za r. 2008 v sume 28.020 Sk (t. j. 930,09 Eur), za r. 2009 v sume 1.920,69 Eur a za r. 2010 v sume 821,1 Eur, čo spolu predstavuje 3.671,88 Eur a od 26.7.2010 do 9.3.2016 jej bola titulom nemocenských dávok vyplatená suma 1.641 Eur, s tým, že za obdobie do právoplatného rozvodu manželstva pripadá suma 1.544,7 Eur. Poberala tiež dávky dôchodkového poistenia za r. 2011 v sume 1.304,87 Eur, za r. 2012 v sume 2.114,41 Eur, za r. 2013 v sume 2.185,34 Eur, za r. 2014 v sume 2.238,45 Eur, za r. 2015 v sume 2.269,71 Eur a za r. 2016 do právoplatného rozvodu manželstva v sume 266,64 Eur, celkom teda 10.379,42 Eur. Z titulu zamestnania tak žalobkyňa zarobila 45.971,67 Eur, z dávky v nezamestnanosti získala 824,04 Eur, z titulu rodičovského príspevku 3.671,88 Eur, titulom nemocenských dávok 1.544,7 Eur a z dávok dôchodkového poistenia 10.379,42 Eur, čo spolu predstavuje 62.391,71 Eur. Ďalej z predmetných listinných dokladov vyplynulo, že žalobkyňa nebola zamestnaná od 2.1.1992 do 14.3.1995 (z čoho bola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie len do 16.12.1993), od 1.2.2002 do 31.1.2003 a od 25.2.2003 do 16.5.2004.

124. Ako už bolo uvedené vyššie, strany sporu uzatvorili manželstvo dňa 2. 9. 1989 a z tohto manželstva pochádzajú dve maloleté deti, I. Z. I. (obe narodené dňa 5. 10. 2006), ktoré si strany sporu osvojili v r. 2008. Manželstvo strán sporu bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 11P/55/2015-66 zo dňa 12.1.2016, ktorým boli obe maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti žalobkyne, ktorý vo výroku o rozvode manželstva a o osobnej starostlivosti o maloleté deti nadobudol právoplatnosť dňa 1. 3. 2016. Naposledy bola mal. I. zverená rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 12P/53/2017-2020 zo dňa 9.11.2017 do osobnej starostlivosti otca (žalovaného). Každý z bývalých manželov má tak t.č. v starostlivosti jedno maloleté dieťa v rovnakom veku. Z uvedeného dôvodu súd pri úvahách o veľkosti podielov jednotlivých manželov nezohľadňoval zásadu ochrany záujmov maloletých detí (v zmysle ktorej by napr. dôvodom pre disparitu podielov mohla byť skutočnosť, že jeden z manželov zabezpečuje osobnú starostlivosť o všetky deti), keď zároveň záujmy týchto detí boli dostatočne zohľadnené pri úvahách, ktorému z manželov súd prikáže ktorú z nehnuteľných vecí, na ktorom mieste súd zabezpečil, aby každé z maloletých detí malo svoju bytovú otázku vyriešenú (mal. I. spolu so žalovaným v nehnuteľnosti pod položkou A/ a mal. I. so žalobkyňou v nehnuteľnosti pod položkou B/). Ďalej súd konštatuje, že zjavne vyššie zásluhy žalovaného na udržaní spoločného majetku (jeho opravou, rekonštrukciami a pod. najmä v prípade položky A/ a B/, ktorá skutočnosť nebola medzi stranami sporná) sú podľa názoru súdu plne vyvážené obstarávaním spoločnej domácnosti žalobkyňou, ktorá aj podľa tvrdenia žalovaného bola na vynikajúcej úrovni, ako to vyplýva napr. zo zápisnice z

pojednávania dňa 24.11.2015 vo veci vedenej tunajším súdom pod sp. zn. 11P/55/2015, kde žalovaný pri svojom výsluchu uviedol: „čo sa týka starostlivosti o spoločnú domácnosť, vyslovujem názor, že manželka sa o domácnosť starala ukážkovo.“ V tejto súvislosti nebola pri vyporiadaní BSM relevantná ani zásada pričinenia sa na udržaní spoločného majetku a zásada zohľadnenia o obstarávaní spoločnej domácnosti. Rovnako v prejedávanom prípade nebola určujúcou ani zásada zohľadnenia starostlivosti o deti, a to napriek skutočnosti, že konajúci súd nepochybuje o tom, že to bola skôr žalobkyňa ako matka, ktorá v tejto súvislosti venovala mal. deťom viac času, pozornosti či energie. Je však potrebné dať do pozornosti, že v čase, keď si strany sporu ako manželia maloleté deti (v tom čase vo veku približne 1,5 roku) osvojili, zároveň prevádzkovali butik na meno (živnosť) žalobkyne, s tým, že zo zhodných tvrdení strán sporu vyplynulo, že neexistovala dohoda strán sporu (manželov) o rozdelení zisku z tohto podnikania a tiež, že v uvedenom butiku pracovali spoločne. Žalobkyňa tiež priznala, že v čase, keď zabezpečovala starostlivosť o deti, pracoval v uvedenom butiku viac žalovaný. Za uvedeného stavu a pokiaľ súd pri vyporiadaní BSM nezohľadňoval zisk z tohto podnikania najmä z dôvodu neexistencie dohody manželov o jeho rozdelení, a teda ani zvýšený podiel žalovaného na jeho dosiahnutí, nemohol naopak zohľadniť skutočnosť, že žalobkyňa venovala zvýšenú pozornosť výchove maloletých detí. Uvedené platí tým skôr, že z rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 11P/55/2015-66 zo dňa 12.1.2016 vyplynulo, že manželia spolu s maloletými deťmi žili až do rozvodu v spoločnej domácnosti, a teda v danom prípade nenastala situácia, kedy by jeden z rodičov starostlivosť o mal. deti nezabezpečoval a navyše z uvedeného rozsudku a ani z obsahu spisu nevyplývalo, že by sa žalovaný ako otec starostlivosti o tieto deti tiež nevenoval, či o túto sa nezaujímaval.

125. Naopak vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že zatiaľ čo žalovaný od r. 1990 do 1.3.2016 dosiahol príjmy 188.043,13 Eur, žalobkyňa dosiahla príjmy len 62.391,71 Eur, t.j. len niečo viac ako 33 % príjmov žalovaného, keď súd k uvedenému konštatovaniu dodáva, že u žalovaného nemohol brať na zreteľ cestovné náhrady, ktoré žiadal započítať písomným podaním na č.l. 854 spisu, keď ich existenciu súdu žiadnym spôsobom nepreukázal, a u žalobkyne poberanie prídavkov na obe mal. deti od r. 2008, keď prídavok na dieťa ako štátna sociálna dávka, ktorou štát prispieva oprávnenej osobe na výchovu a výživu nezaopatreného dieťaťa a na čiastočnú úhradu školských potrieb na účel podpory plnenia školských povinností nezaopatreného dieťaťa, sa vypláca ktorémukoľvek z rodičov, a teda nie je viazaný na toho rodiča, ktorý zabezpečuje osobnú starostlivosť o dieťa a zároveň (na rozdiel napr. od rodičovského príspevku) nepredstavuje kompenzáciu rodičovi, osobnú starostlivosť o dieťa zabezpečujúcemu, v súvislosti s výpadkom jeho príjmu. Zároveň súd u žiadnej zo strán sporu nebral na zreteľ zisk z podnikania v butiku, keď ako už bolo uvedené vyššie, strany sporu nemali uzatvorenú žiadnu dohodu o rozdelení toho zisku a butik považovali za svoje spoločné podnikanie. Možno teda konštatovať, že nakoľko žalovaný v priebehu trvania manželstva zarobil zhruba 3 x viac finančných prostriedkov ako žalobkyňa, podstatne viac sa pričínil na nadobudnutie spoločného majetku, čo súd musí pri vyporiadaní BSM zohľadniť. Na druhej strane, ako už vyplynulo z vyššie citovanej právnej doktríny, či judikatúry, výnimočne priznanie väčšieho podielu pri vyporiadaní BSM nemožno odôvodniť väčšími zásluhami o vytvorenie majetku, ak mal na to jeden z manželov lepšie predpoklady vzhľadom na svoje vzdelanie, schopnosti, profesiu, zdravie a podobne než druhý manžel, ktorému však nemožno vytknúť, že nevyužíval svoje schopnosti a možnosti pri starostlivosti o rodinu, nadobúdaní a udržiavaní spoločných vecí, starostlivosti o dieťa a obstarávaní spoločnej domácnosti. V prejedávanej veci je žalovaný osobou s vysokoškolským vzdelaním, žalobkyňa len sobou so stredoškolským vzdelaním, žalovaný bol štátnym zamestnancom, na rozdiel od žalobkyne, ktorá pracovala v súkromnej sfére, s ktorými okolnosťami súvisí aj skutočnosť, že žalovanému bol priznaný výsluhový dôchodok, z ktorého do rozvodu manželstva nadobudol 104.487,03 Eur (čo predstavuje viac ako 55 % všetkého príjmu, ktorý dosiahol), navyše jeho zdravotný stav je v porovnaní so zdravotným stavom žalobkyne lepší, o čom svedčí samotná skutočnosť, že žalobkyňa (na rozdiel od žalovaného) bol v r. 2011 priznaný čiastočný invalidný dôchodok. Žalovaný tak celkom jednoznačne mal počas celého trvania manželstva podstatne lepšie predpoklady podieľať sa na nadobudnutí spoločného majetku, ktoré predpoklady aj využil. Na druhej strane u žalobkyne, okrem obdobia od 2.1.1992 do 14.3.1995, kedy nebola zamestnaná (a napriek tejto skutočnosti skoro tretinu z toho času ani evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie), nemožno konštatovať, že by nevyužívala svoje schopnosti a možnosti zárobok dosiahnuť, keď okrem uvedeného obdobia (a obdobia od 1.2.2002 do 31.1.2003 a od 25.2.2003 do 16.5.2004 o ktorom bude súd pojednávať nižšie) bola riadne zamestnaná a dosahovala pravidelný príjem (navyše napr. v období r. 1997 - 1999 v podobnej výške ako žalovaný). Z vyššie uvedeného možno uzatvoriť, že len v období približne 3,2 roka z obdobia 26,5 roka (čas trvania manželstva) žalobkyňa nevyužívala svoje možnosti a schopnosti podieľať sa na nadobudnutí spoločného majetku, čo predstavuje približne 12 % času, za ktoré

obdobie však žalovaný zarobil len niečo viac ako 6 % svojich celkových príjmov (k uvedenému pozri ods. 117 odôvodnenia tohto rozhodnutia). Vzhľadom k uvedenému súd dospel k záveru, že v konaní boli splnené podmienky pre vyslovenie disparity podielov manželov, avšak rozdiel veľkosti podielov v prospech žalovaného je len 9 % (priemer medzi 6 až 12 %), a teda podiel žalobkyne predstavuje 45,5 % a žalovaného 54,5 %.

126. V tejto súvislosti pritom súd uvádza, že pri vyššie uvedených úvahách neprihliadol na obdobie nezamestnanosti u žalobkyne od 1.2.2002 do 31.1.2003 a od 25.2.2003 do 16.5.2004, keď ako bude uvedené v odsekoch nižšie, v uvedenom období si žalobkyňa jednak riešila svoje zdravotné problémy, v rámci ktorých sa podrobila o. i. laparoskopii, laparotómii, odstráneniu myómu, odstráneniu appendixu, či cystectómii z pravého vaječníka a jednak od 29.4.2002 do 16.6.2003 diagnostickým postupom a liečbe v Centre asistovanej reprodukcie v Košiciach, navyše na naliehanie žalovaného. V tomto období teda nemožno konštatovať, že neexistovali vážne dôvody, ktoré žalobkyňi príjem dosahovať nedovoľovali. Navyše v období od začiatku r. 2003 nebol zamestnaný ani žalovaný (po tom, čo mu bol priznaný výsluhový dôchodok) a v roku 2004 až do otvorenia živnosti žalobkyňou, strany sporu pripravovali spoločné podnikanie, v ktorom období rovnako žiadny z nich zamestnaný nebol.

Umelé oplodnenie

127. Ako už bolo uvedené vyššie, súdna prax pripúšťa, že konanie, ktoré je v rozpore s § 18 zákona o rodine, resp. konanie, ktoré možno vo všeobecnosti považovať za negatívne ovplyvňujúce vzájomné spolužitie manželov, môže pri vyporiadaní BSM viesť k úvahe o odklone od rovnosti podielov, pokiaľ sa významným spôsobom premieta do hospodárenia so spoločným majetkom alebo do starostlivosti o rodinu. Odklon od rovnosti podielov však nebude daný akýmkoľvek negatívnym jednaním, ale iba takým, ktorý sa významnejšie premieta do majetkovej sféry BSM alebo do starostlivosti o rodinu. V uvedených intenciách súd posúdil návrh žalobcu, aby súd do podielu žalobkyne zahrnul náklady v sume 8.300 Eur na 3 umelé oplodnenia, keď žalobkyňa s opakovaným umelým oplodnením súhlasila napriek tomu, že vedela, že oplodnené embryo nikdy nebude môcť vynosiť. Súd bol totiž názoru, že v prípade, že žalobkyňa skutočne vedela, že jej zdravotný stav vylučuje donosenie dieťaťa počatého hoci aj umelo, a napriek tomu absolvovala niekoľko pokusov o umelé oplodnenie, s čím boli spojené aj nemalé výdavky, uvedené konanie žalobkyne, ktoré je zjavne v rozpore s dobrými mravmi, malo zároveň (aj) podstatný vplyv na majetkovú sféru oboch manželov. O takomto právne relevantnom konaní žalobkyne by však bolo možné uvažovať len v prípade, ak by v konaní bola preukázaná jej vedomosť o takom poškodení jej zdravia, ktoré by donosenie plodu vylučovalo a nie napríklad len sťažovalo, či do istej miere znepravdepodobňovalo.

128. Na pojednávaní dňa 6.12.2019 žalobkyňa k nákladom na umelé oplodnenia uviedla, že odkedy sa zobrali, tak bola tam určitá honba za peniazmi, majetkom. Deti nejakým spôsobom neriešili. Potom, keď sa rozhodli toto riešiť, tak sa im nedarilo splodiť dieťa a ona nemá informáciu o tom, že by ona alebo žalovaný mali nejakú diagnózu o tom, že niektorý z nich je neplodný, alebo že ona nemôže donosiť dieťa. Myslí si, že keby dieťa nemohla donosiť, tak vôbec by jej nebol takýto zákrok odporučený. Nakoniec sa 2x pokúsili o umelé oplodnenie. Podľa jej názoru to bol asi rok 2003 s tým, že tieto dva pokusy neboli úspešné. A už vlastne od roku 2004 sa začala venovať živnosti. Žalovaný na tomto pojednávaní uviedol, že podľa jeho názoru žalovaná má diagnózu, pre ktorú nemôže vynosiť dieťa. Žalovaný od nej vie, že keď mala 17 rokov odpadla v Lučenci, bola hospitalizovaná a potratila. Oni sa dlhodobo snažili mať deti. Nedarilo sa im, išli k I.. Y., aby ich vyšetрил. Tento konštatoval, že žalovaný má zdravé spermie a žalobkyňa má v poriadku vajíčka, ale ukázalo sa neskôr, že ona nemôže donosiť dieťa. Oni sa totiž 3x pokúsili o umelé oplodnenie, ktoré sa realizovalo v Y.. Každý takýto pokus alebo zákrok stál 76 000,- Sk s tým, že vždy bol výsledok taký, že tento pokus úspešný nebol. Posledný pokus, na ktorý ju musel nahovoriť, skončil takým spôsobom, že žalobkyňa mu uviedla, že sa bola bicyklovať a že potratila. Žalovaný sa následne rozprával s I.. H., ktorý mu povedal, že on mu nemohol skôr povedať, aký je tam problém, avšak, že ona dieťa nemôže donosiť. Spočiatku to pripisoval nejakým zrastom, nakoniec sa tieto zrasty nepotvrдили, avšak žalovaný je názoru, že zo zdravotnej dokumentácie žalobkyne jednoznačne vyplynie, že táto nie je schopná dieťa donosiť. V tejto súvislosti navrhol predvolať a vypočuť I.. H..

129. Na pojednávaní dňa 24. 1. 2020 (zápisnica na č.l. 826 a nasl. spisu) žalobkyňa uviedla, že v tomto konaní síce tvrdila, že si spomína na umelé oplodnenie realizované 2x, avšak je možné, že je pravda to, čo hovorí žalovaný, že to bolo 3x, nakoľko on má k dispozícii zdravotnú dokumentáciu.

130. Na pojednávaní dňa 6.3.2020 žalovaný k otázke umelých oplodnení uviedol, že už v mesiaci október 2019 predkladal súdu správy od I. R., ktoré preukazujú to, že sa uskutočnili v skutočnosti tri umelé oplodnenia a nie dve. Ďalej uviedol, že má vedomosť o tom, že hoci mu žalobkyňa uviedla, že v mladosti vo veku 17 rokov jej bola vyoperovaná cysta, nešlo o cystu ale išlo o mŕtvvy plod s tým, že pokiaľ I. H. povedal, že z výpisu zo zdravotnej dokumentácie žalobkyne vôbec nevyplýva niečo také, ktoré by vylučovalo otehotnenie alebo nejaký pôrod, donosenie plodu, uviedol aj toľko, že mu žalobkyňa nepredložila zdravotnú dokumentáciu od pôvodného gynekológa. Preto žalovaný trval na tom, aby bola nejakým spôsobom zabezpečená kompletná zdravotná dokumentácia žalobkyne, či ona v minulosti, v mladosti, alebo kedykoľvek neprekonala nejaké ochorenie, ktoré by vylučovalo, že môže dieťa počať prípadne porodiť. Žalovaná považovala vykonanie takéhoto dôkazu za nevhodné a neúčelné. Vo svojej podstate žalovaný svoje tvrdenia opiera len o to, čo mu malo byť povedané nejakými ľuďmi v meste, alebo na dedine. Nepredložil žiaden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval skutočnosť, že žalobkyňa mohla vedieť o tom, že tie pokusy o otehotnenie a teda aj tie finančné prostriedky, ktoré budú vynaložené, budú vynaložené neúčelne. Osobitne uviedla, že nesúhlasí so sprístupnením svojej zdravotnej dokumentácie.

131. Z výpisu zo zdravotnej dokumentácie žalobkyne vedenej I. W. H., gynekológom (na č.l. 804 spisu) vyplynulo, že žalobkyňa je evidovaná na jeho gynekologickej ambulancii od augusta 2000. Pri prvom vyšetrení udáva, že niekoľko rokov manželstva sa jej nepodarilo otehotnieť. Boli vykonané laboratórne vyšetrenia, ktoré nevykazovali patologické hodnoty, opakované gynekologické vyšetrenie vrátane ultrasonografického vyšetrenia. V septembri 2001 bola kvôli sterilite vykonaná diagnostická laparoskopia, bol odstránený myóm z maternice, cysta z pravého vaječníka a odstránené zrasty v okolí maternice, histologické nálezy boli negatívne. V r. 2002 žalobkyňa navštívila reprodukčné centrum, s tým, že kompletná dokumentácia z reprodukčného centra ostala u nej. Podľa popisu v zdravotnej dokumentácii a podľa anamnézy menovanej umelé oplodnenie bolo neúspešné. Žalobkyňa podľa nálezov v zdravotnej dokumentácii netrpela takým ochorením, ktoré by jej bránilo donosiť plod buď po spontánnom otehotnení eventuálne po umelom oplodnení.

132. Svedok I. H., ktorý je gynekológom žalobkyne pri svojom výsluchu uviedol nasledovné: „Podľa mojich nálezov a podľa obsahu zdravotnej dokumentácie, z ktorej som súdu zaslal aj výpis, žalobkyňa netrpí a netrpela takým ochorením, ktoré by jej bránilo donosiť plod, či už počatý prirodzene alebo umelým spôsobom. Ona je mojou pacientkou od roku 2000, hoci musím uviesť, že zdravotnú dokumentáciu za predchádzajúce obdobie mi nedoniesla. Vo svojej podstate v tom čase, keď sa stala mojou pacientkou, tak mi bolo uvedené, že sa niekoľko rokov snažia o počatie dieťaťa. Boli realizované vyšetrenia, ktoré však nepreukázali nejaké pochybnosti o tom, že by nemohla otehotnieť, prípadne dieťa donosiť. Viem potvrdiť toľko, že sa u nej robila aj diagnostická laparoskopia, čo je teda štandardný spôsob vyšetrenia, keď sa nedá dlhší čas otehotnieť. Avšak nebolo toto teda zistené, nebolo tam zistené nejaké ochorenie. Pokiaľ sa jedná o to, čo tvrdí žalovaný, že žalobkyňa mala alebo má trpieť rubeolou, čo ja teda neviem potvrdiť zo zdravotnej dokumentácie, tak rubeola ako taká podľa môjho odborného názoru nemá vplyv na schopnosť otehotnieť ani na schopnosť donosiť dieťa. Pokiaľ sa jedná o umelé oplodnenie ja viem, že teda žalobkyňa absolvovala nejaké umelé oplodnenie, neviem sa však ja vyjadriť k tomu koľko krát to bolo, nakoľko celú zdravotnú dokumentáciu týkajúcu sa tohto majú strany sporu alebo niektorá z nich vlastne u seba. Pokiaľ sa jedná o operačný zákrok na Sliachi, tento bol realizovaný dňa 02.12.2000 a to z toho dôvodu, že žalobkyňa trpela nepravidelným zvýšeným krvácaním. S týmto som ju vlastne teda poslal na Sliach na histologické vyšetrenie, ktorého záverom bola zhrubnutá sliznica maternice, čo je však v období menopauzy bežný nález. Podľa môjho názoru žalobkyňa nemohla vedieť o nejakej vrodenej vade, ktorá by jej bránila donosiť plod. Ja neviem o tom, že by táto niekedy absolvovala nejaké umelé prerušenie tehotenstva. Zo zdravotnej dokumentácie, ktorú ja mám k dispozícii, to nevyplýva.“

133. Z výpisu zo zdravotnej dokumentácie I. S., ktorý je všeobecným lekárom žalobkyne (na č.l. 888 spisu) vyplynulo, že žalovaná prekonala v mladosti bežné zápalové ochorenia dýchacích ciest, je v sústavnej starostlivosti neurológa. Žiadne iné závažné ochorenia neprekonala.

134. Z výpisu zo zdravotnej dokumentácie MUDr. R. na č.l. 891 spisu súd zistil, že žalobkyňa sa podrobila diagnostickým postupom a liečbe v Centre asistovanej reprodukcie v Košiciach v období od 29.4.2002 do 16.6.2003. Pacientka po laparoskopii a laparotomii s nálezom rozsiahlych zrastov. Prevedené odstránenie myómu, odstránenie appendixu a cystectomia z pravého vaječníka (popis od I..

W. H. z 9.4.2002). Dňa 21.11.2002 absolvovala liečebný postup 1 x in vitro fertilizáciu. Prenos embryí bol 26.11.2002. K otehotneniu nedošlo. Dňa 3.6.2003 bol prevedený prenos embryí. Ku gravidite nedošlo. Tehotenský test dňa 13.6.2003 bol negatívny. Uvedený test je posledný záznam v dokumentácii.

135. Vykonaným dokazovaním tak v prvom rade bolo preukázané, že žalobkyňa z dôvodu, že sa jej dlhodobo nedarilo otehotnieť, absolvovala minimálne dve umelé oplodnenia v období od 29.4.2002 do 16.6.2003 (žalovaný v konaní tvrdil, že šlo celkom o tri umelé oplodnenia, žalobkyňa, že boli dve, pripustila však aj, že mohli byť tri, z správy I. R. vyplývajú dve umelé oplodnenia), ktoré neboli úspešné z ktorých realizáciou boli spojené výdavky tak so samotným umelým oplodnením, s pridruženou terapiou, či opakovanými cestami do a z Košíc, v dôsledku čoho strany sporu mohli vynaložiť aj sumu 8.300 Eur, ako uvádzal žalovaný. Bez potreby verifikácie celkového počtu uvedených umelých oplodnení a celkovej sumy, ktorá na ne a v ich súvislosti bola vynaložená, však v konaní žiadnym spôsobom nebolo preukázané ani len zdravotné obmedzenie na strane žalobkyne, ktoré by jej znemožnilo ľudský plod donosiť a teda už vôbec nie skutočnosť, že by žalobkyňa mala o takomto obmedzení vedomosť. Žalovaný pritom v konaní spočiatku nedokázal ani len hodnoverne uviesť zdroj, z ktorého má pochádzať informácia o tom, že jeho (bývalá) manželka donosiť dieťa nedokáže, keď spočiatku poukazoval len na to, že sa jednalo o „všeobecne známu skutočnosť“ (viď písomné podanie žalovaného zo dňa 30.9.2018 na č.l. 323 spisu), že mu to uviedli viacerí známy a podobne (napr. písomné podanie označené ako „Vyjadrenie k súdnemu konaniu č.: 11P/55/2015 ako aj k návrhu, sp. č.: 7P/148/2015“ na č. l. 68 a nasl. spisu tunajšieho súdu sp. zn. 7P/148/2015). Neskôr uvádzal, že túto informáciu má od I. H., ktorý je gynekológom žalovanej. Z výsluchu uvedeného svedka a ani z výpisu zo zdravotnej dokumentácie, ktorú menovaný svedok súdu poskytol, však žiadna takáto informácia nevyplýva. Neboli potvrdené ani indicie žalovaného, že žalobkyňa sa podrobila na G. umelému prerušeniu tehotenstva, keď z obsahu predmetného výpisu, z výsluchu svedka ako aj z výpisu zo zdravotnej dokumentácie, ktorý súdu zaslal I. R. vyplýva nanajvýš to, že sa žalobkyňa podrobila laparoskopii a laparotomii s nálezom rozsiahlych zrástov. Bolo prevedené odstránenie myómu, odstránenie appendixu a cystectomy z pravého vaječníka, ktoré však podľa I. H. nepredstavovalo prekážku toho, že by žalobkyňa mohla dieťa donosiť. O uvedenom svedčí aj záver viacerých vyšetrení, ktoré I. H. realizoval. Zo skutočnosti, že sa následne žalobkyňa podrobila diagnostickým postupom a liečbe v Centre asistovanej reprodukcie v Y. v období od 29.4.2002 do 16.6.2003, v rámci ktorej liečby boli uskutočnené minimálne dva pokusy o umelé oplodnenie, možno navyše vyvodiť, že rovnakého záveru (t. j. záveru o tom, že donosenie plodu žalobkyňou je možné) bol i I. R.. Je pritom len veľmi ťažko pravdepodobné, že by I. H. žalobkyňu po vyšetreniach odporučil a I. R. realizoval umelé oplodnenia v prípade, ak by bolo zjavné, že žalobkyňa donosenia plodu nie je schopná. Uvedená neschopnosť žalobkyne nevyplývalo ani z výpisu zdravotnej dokumentácie od všeobecného lekára žalobkyne, z ktorého výpisu vyplynulo, že žalobkyňa žiadne závažné choroby neprekonala. I žalobca pritom na pojednávaní dňa 6.12.2019 uviedol, že I. Y., ako ďalší odborník, ktorý žalobkyňu vyšetroval, konštatoval, že žalobkyňa má v poriadku vajíčka. Vzhľadom k uvedenému, keď žalovaný nepredložil žiaden relevantný dôkaz, ktorý by čo i len neschopnosť žalobkyne donosiť dieťa (a už vôbec nie jej vedomosť o tejto skutočnosti) naznačoval, a opak nevyplýval ani z troch výpisov zo zdravotnej dokumentácie žalobkyne a ani z výsluchu jej gynekológa, súd už z hľadiska hospodárnosti nepovažoval za potrebné nariadiť znalecké dokazovanie ohľadne zdravotného stavu žalobkyne. Uvedené platí osobitne s poukazom na skutočnosť, že ak by aj nemožnosť žalobkyne donosiť dieťa (nie napr. len samotné poškodenie jej zdravia, ktoré by donosenie plodu len sťažovalo, či do istej miere znepravdepodobňovalo) preukázaná bola (čo súd vzhľadom na vyššie uvedené považuje takmer za vylúčené), v konaní by muselo byť preukázané i to, že žalobkyňa vedela, že jej zdravotný stav takéto obmedzenie prináša. Je pritom krajne nepravdepodobné, že ak by žalobkyňa vedela o tom, že dieťa donosiť nedokáže, že by jednak chcela vynaložiť finančné prostriedky na umelé oplodnenia a najmä že by sa dobrovoľne a opakovane podrobila zjavne vopred neúspešných zásahom do svojho tela.

136. Rovnako nebolo možné zohľadniť ani požiadavku žalovaného prezentovanú na pojednávaní dňa 13.11.2020, v rámci ktorej chcel zohľadniť, že žalobkyňa vložila do nebankovej spoločnosti H. V. sumu 200 000,- Sk, ktorú nestihla z tejto spoločnosti vybrať, zatiaľ čo on svoju sumu, ktorú do tejto spoločnosti vložil, vybrať stihol, o čom predložil zmluvu o tichom spoločenstve. Uvedené skutočnosti a dôkazy totiž žalovaný v prvom rade uviedol a označil viac ako 3 roka po tom, čo súd na pojednávaní dňa 6.12.2019 využil s poukazom na § 153 CSP koncentráciu konania, a stranám sporu uložil uviesť súdu ďalšie skutočnosti a označiť dôkazy najneskôr dňa 20.12.2019 (s poučením, že na ďalšie tvrdenia a dôkazy už prihliadať nebude), s tým, že žalovaný po tom, čo tieto skutočnosti uviedol a dôkazy predložil (navyše po 4 rokoch od začatia konania) ani len netvrdil, že by tieto skutočnosti súdu z nejakých dôvodov

nemohol oznámiť, či dôkazy predložiť, skôr. Zároveň skutočnosť, že jeden z manželov investoval horšie ako manžel druhý (prípadne, že kúpil nejakú vec drahšie ako ju následne zohnal druhý manžel, že nevymohol určitú pohľadávku, že objednal tovar, ktorý následne dodaný nebol a pod.) nepredstavuje takú skutočnosť, na ktorú by súd mohol pri vyporiadaní BSM prihliadať, okrem prípadu, ak by bolo v konaní preukázané, že uvedená zlá investícia (drahší nákup, nevyloženie pohľadávky a pod.) bola úmyslom, či hrubou neobstaranosťou druhého manžela. Takúto skutočnosť však žalovaný v konaní netvrdil, existencia úmyslu žalobkyne prísť o peniaze zlou investíciou nie je pravdepodobná, a nakoľko je všeobecne známou skutočnosťou, že krach spoločnosti H. V. za dotkol desaťtisícov ľudí, ktorí rovnako peniaze do tejto spoločnosti vložili a nestihli ich vybrať, nemožno uvažovať ani o hrubej neobstaranosť žalobkyne.

Investície zo svojho do spoločného majetku

137. Podľa § 150 veta druhá OZ každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok.

138. Ako už bolo uvedené vyššie v podanej žalobe žalobkyňa do masy BSM zaradila aj Rodinný dom s pozemkami. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe potvrdil, že Predmetný rodinný dom s pozemkami do BSM patrí, zdôraznil však, že hoci bol tento rodinný dom zakúpený za trvania manželstva, bolo to výlučne z jeho finančných prostriedkov. V písomnom podaní doručenom súdu dňa 12.5.2017 (na č.l. 66 a nasl. spisu) žalovaný uviedol, že žalobkyňa pri jeho kúpe prispela len symbolicky sumou 12.000 Kčs, čo predstavuje z celkovej hodnoty len zhruba 3 %. V písomnom podaní na č.l. 115 a nasl. spisu žalovaný uviedol, že do nákupu nehnuteľností v roku 1992 (pozn. v tom čase sa jednalo o pozemok parc. č. XXXX/XX zastavaná plocha o výmere 396 m² a na tejto parcele stojaci rozostavaný rodinný dom ešte bez súpisného čísla) investoval sumu 570.271 Kčs. Tieto peniaze pochádzali z vkladu v G., Z.G.. vo výške 161.549 Kčs, predaja OMV Fiat Uno (výlučné vlastníctvo žalovaného) vo výške 120.688 Kčs, predaja (druhého) OMV Fiat Uno (výlučné vlastníctvo žalovaného) vo výške 288.000 Kčs. Preto žiadal tieto finančné prostriedky zohľadniť pri vyporiadaní BSM. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 11. 10. 2018 zotrvala na svojom názore, že Rodinný dom s pozemkami patrí do BSM. Rodinný dom strany sporu zakúpili počas manželstva r. 1992 ako rozostavaný. Pravdou je tá skutočnosť, že manželia zakúpili tento rodinný dom zo spoločných prostriedkov, ako aj z prostriedkov patriacich do výlučného vlastníctva žalovaného, ale aj z majetku pochádzajúceho z výlučného vlastníctva žalobkyne. Rodičia žalobkyne tejto darovali 230 tis. korún v r. 1992 pri zakúpení tohto rodinného domu, o čom žalobkyňa predložila ich čestné prehlásenie. Nesúhlasila s tvrdením žalovaného, že všetky prostriedky na zakúpenie rodinného domu pochádzali z výlučného majetku žalovaného, keď žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že práve tie prostriedky, ktoré v tom čase mal, boli všetky vložené na investíciu do tejto kúpy. Na totožnom pojednávaní žalovaný prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedol, že navrhuje vylúčiť z masy BSM nehnuteľnosť, ktorá bola kupovaná ako prvotná v r. 1992, a to kúpnu zmluvou zo dňa 25. 9. 1992 (pozn. v tom čase sa jednalo o pozemok parc. č. XXXX/XX zastavaná plocha o výmere 396 m² a na tejto parcele stojaci rozostavaný rodinný dom ešte bez súpisného čísla) z dôvodu, že všetky finančné prostriedky potrebné na jej nákup mal k dispozícii žalovaný. Kúpna zmluva bola uzatvorená dňa 25. 09. 1992 a on 19. 09. 1992 predal vozidlo Fiat Uno za 288.000,- SK a rovnako mal v G. Š. G. 357.000,- SK, ktoré tam vložil. Ďalej nesúhlasil s predloženým Čestným prehlásením rodičov žalobkyne s ohľadom na vtedajšie pomery, na to, aké boli zárobky a kde vlastne oni pracovali, nie je možné, že mali takéto finančné prostriedky k dispozícii. Pokiaľ ich aj mali, tak mali predložiť listiny, výbery z účtov alebo vkladné knižky alebo niečo, čo je relevantné a nie ex post po viac ako 20tich rokoch predložiť nejaké prehlásenie. V reakcii na toto vyjadrenie žalobkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne navrhla na budúce pojednávanie predvolať rodičov žalobkyne.

139. V písomnom podaní zo dňa 24.6.2019 (na č.l. 450 a nasl. spisu) žalovaný uviedol, že „pri vstupe do manželstva disponoval žalovaný s finančnými prostriedkami vo výške 695.624 Kčs, ktoré žalovaný nadobudol nasledovne:

a) tak, ako to vyplýva aj z rozpisu hrubého príjmu zo dňa 22.3.2016 vydaného OMP CP BB, žalovaný už v čase pred uzavretím manželstva mal vzhľadom k svojmu povolaniu vysoký plat

b) z uvedených finančných prostriedkov si zakúpil tuzexové koruny (bony) vo výške 22.000 TK, za ktoré zakúpil motorové vozidlo zn. fiat UNO 45 od N. O., ktoré následne v r. 1987 predal za 120.668 Kčs (príloha č. 25)

c) dňa 21.11. 1984 zakúpil ďalšie motorové vozidlo za 21.950 TK (bony), ktoré predal v r. 1985 p. N. R. za 125.000 Kčs.

d) Dňa 4.6.1990 zrušil svoj vklad založený v r. 1988 (finančné prostriedky vložil žalovaný na účet v roku 1988, nakoľko sa mu nepodarilo odkúpiť nehnuteľnosť v Ž.) a vybral z neho finančné prostriedky vo výške 161.549 Kčs

e) Tieto tri výbery spolu tvoria 407.217 Kčs (120.668+125.000+161.549)

f) Za uvedené finančné prostriedky si zadovážil dva osobné automobily vo výške 357.000 Kčs a zostalo mu 50.000 Kčs. Za 357.000 Kčs boli zakúpené 2 automobily o cene 59.500 Tk (tuzexové koruny), ktoré po prepočte 1 Tk=3 Kčs bola zaplatená cena 357.000 Kčs.

g) Uvedené motorové vozidlá predal, jedno v r. 1991 za 205 tis. Kčs a druhé v r. 1992 za 288 tis Kčs

h) Dňa 24.9.1992 žalovaný zrušil vklad zo dňa 24.9.1987 (5 ročná fixácia) a vybral finančné prostriedky vo výške 152.624 Kčs (príloha č. 29)

i) Sumarizácia:

Predajom 2 vozidiel zakúpených za 357.000 Kčs získal celkom 543.000 Kčs, k tomu je potrebné pripočítať 50.000 Kčs ako zostatok výberu a 152.624 Kčs, ktoré vybral dňa 24.9.1992, celkom uvedené finančné prostriedky predstavujú 695.624 Kčs.“

140. Na pojednávaní dňa 26.6.2019 žalobkyňa uviedla, že akceptuje, že väčšinu finančných prostriedkov použitých na kúpu rodinného domu v r. 1992 mal žalovaný, neakceptuje však, že výlučne z jeho prostriedkov pred uzatvorením manželstva bol tento dom kupovaný. Podľa jej názoru bola situácia taká, že mala nejakú sumu 12 000,- až 14 000,- Kčs spred manželstva, ktorá sa použila, plus jej rodičia jej dali sumu 230 000,- Kčs. Zvyšok mal žalovaný zo svojich výlučných prostriedkov, resp. zvyšok bol zmesou peňazí žalovaného, ktoré mal pred manželstvom a nejakých spoločných peňazí. Na uvedenom pojednávaní strany sporu dospeli k dohode o tom, že celková kúpna cena za rozostavaný rodinný dom a pozemok, na ktorom stál, ktorá bola uhradená na základe kúpnej zmluvy zo dňa 25. 9. 1992, bola 505.000 Kčs.

141. Na pojednávanie dňa 26. 7. 2019 súd predvolal rodičov žalobkyne, ktorí písomným podaním, doručeným súdu dňa 25.7.2019, ospravedlnili svoju neúčast' na pojednávaní s odôvodnením, že obaja sú vo vysokom veku a ich zdravotný stav im nedovoľuje dostaviť sa a na tomto pojednávaní vypovedať.

142. Na pojednávaní dňa 26. 7. 2019 žalobkyňa uviedla, že pokiaľ sa jedná o zdravotný stav jej rodičov, ktorí mali svedčiť, tak matka má problémy hlavne s chrbticou a bedrovými kĺbmi, navštevuje obvodnú lekárku v Modrom Kameni, ortopéda v Poprade, navštevuje neurológa v Lučenci. Otec je na tom tiež zdravotne zle, ledva chodí a navštevuje obvodnú lekárku v Želovciach. Vo svojej podstate veľmi zle na nich vplývalo najmä to, že sa museli dostaviť na výsluch na políciu, boli tam vypovedať dvakrát, zhruba pred dvoma rokmi, toto veľmi ťažko znášali. Peniaze na zakúpenie rozostavaného rodinného domu v r. 1992 pozostávajú zo sumy 12.000 Kč, ktorú mala ona k dispozícii, zo sumy 230.000 Kčs, ktorú jej dali jej rodičia a potom to bola suma zvyšná 263.000 Kčs, ktorá bola zmesou spoločných peňazí a peňazí žalovaného, s tým, že žalobkyňa sa presne nevie vyjadriť aká časť tejto sumy pozostávala z výlučných peňazí žalovaného. Čo sa týka tých spoločných peňazí, tak jednak to boli peniaze z titulu predaja dvoch aut Fiat Uno bielej farby, tieto zakupovali niekde medzi rokom 1990 a 1992 zo spoločných peňazí, následne zakrátko tieto autá veľmi výhodne predali.

143. Žalovaný na tomto pojednávaní uviedol, že v roku 1984 za 21.950 Bonov, teda približne 110.000 Kčs, kúpil Fiat Uno bordovej farby. Toto auto užíval zhruba asi pol roka a potom ho predal za sumu 125.000 Kčs. Tak isto v roku 1986 kúpil podobný Fiat Uno bordový za 100.000 Kčs, ktorý predal za 120.000 Kčs 29. 03. 1987. Medzičasom zarábala a do okamihu uzavretia manželstva zarobil zhruba sumu 400.000 Kčs s tým, že to, čo mu ostalo z tejto sumy aj spolu so ziskom z predaja motorových vozidiel, vložil do sporiteľne. On v tomto období nemal nejaké vysoké výdavky, nakoľko býval s rodičmi. Dňa 05. 06. 1990 zakúpil bony, a to 2 x 59.500 Bonov, čo stálo 357.000 korún, za tieto Bony boli kúpené vlastne dve autá Fiat Uno s tým, že tieto finančné prostriedky, boli tie finančné prostriedky, ktoré mal nasporené, teda z toho, čo zarobil a z predaja tých predchádzajúcich vlastne vozidiel. Prvé vozidlo Fiat Uno bolo následne predané za sumu 205.000 korún, druhé za sumu 288.000 korún a tak isto v roku 1992 si vybral aj sumu 152.624, ktorú si vložil vlastne na účet v roku 1988, čiže pred uzavretím manželstva.

Tieto finančné prostriedky boli použité na zakúpenie toho rodinného domu. Ďalej uviedol, že pokiaľ sa jedná o jeho písomné vyjadrenie zo dňa 12. 04. 2018 (na č. l. 119 spisu), kde uvádzal sumu 570.217 Kčs, toto v tom čase myslel takým spôsobom, že mal takú sumu k dispozícii, a to z titulu z vkladu zo Slovenskej sporiteľne, z predaja prvého motorového vozidla Fiat Uno a z predaja druhého motorového vozidla. Nemyslel to tak, že by tá nehnuteľnosť mala stáť 570.217 Kčs.

144. Na pojednávaní dňa 18. 10. 2019 žalovaný uviedol, že druhé (bordové) vozidlo Fiat Uno kupoval o farára O., s tým, že do spisu predložil ako doklad faktúru od spoločnosti TUZEX, že teda farár O. toto vozidlo zakúpil. On ho od tohto farára odkúpil za 100 000 Kčs a následne ho v roku 1987 predal za sumu 120 688, Kčs v Prahe. Potom, čo sa obidve vozidlá FIAT Uno predali, jedno za zhruba 120 000,- Kčs, druhé za 125 000 Kčs, tak tieto peniaze si nevložil na nejaký účet v nejakej sporiteľni alebo tak, ale tieto mal odložené u rodičov v Kiarove. A pokiaľ sa jedná o to, že si dňa 04.06.1990 vybral sumu 161 549,- Sk zo svojej vkladnej knižky, tak táto bola tvorená vlastne úsporami, nakoľko mal vysoký príjem pred uzavretím manželstva, bol veliteľ roty. Dostával napr. aj štvrtročné prémie a pod.

145. Žalobkyňa na tomto pojednávaní uviedla, že vie, že pri uzavretí manželstva mal manžel iba vozidlo Trabant a pamätá si aj to, že sa kupovali dva biele Fiaty počas trvania manželstva niekde okolo roku 1990 alebo 1991 s tým, že sa nevedela vyjadriť k tomu z akých peňazí alebo odkiaľ boli vybraté peniaze, alebo kde boli tie peniaze na tieto motorové vozidlá. Tak isto si dobre pamätá, že tie vozidlá boli predané, ale nepamätá si komu presne a za koľko boli tieto vozidlá predané. Ohľadne financovania domu si spomína toľko, že jedno vozidlo bolo predané tesne pred nadobudnutím tejto nehnuteľnosti a pamätá si aj to, že rodičia, ako už uvádzala, jej dali tú sumu tých 230 000,- Kčs. Osobitne tiež uviedla, že pred manželstvom na vkladnú knižku, z ktorej boli následne vybraná nejaká suma vyše 160 000,- Sk, neprispela.

146. V písomnom podaní zo dňa 20.12.2019 žalovaný o. i. uviedol, že „bratovi sa zarylo do pamäte, že v kuchyni na kuchynský stôl som vyložil 550.000, Kčs pred mojimi rodičmi ako aj pred švagrinou a vtedy vznikla dilema, čo s peniazmi. Bolo to začiatkom roka 1989, ešte predtým ako som uzavrel sobáš so žalobkyňou. Mama mi poradila, aby som všetko nedržal doma, aby som peniaze rozložil. Právom mi môžete položiť otázku, prečo zrazu 550.000 Kčs, keď predtým ste tvrdili, že ste chceli kúpiť rodinný dom a mali ste len 389.000 Kčs a zvyšok, tých 50.000 Kčs pán farár Vám nechcel požičať. Nuž auto zn. Fiat Uno, kupované od farára O. som vtedy ešte pred obzretím rodinného domu rodiny I. som nepredal a ani som nechcel predat' kvôli kúpe rodinného domu a vznikli aj iné dôvody, ktoré som už vysvetľoval, prečo nedošlo ku kúpe. Predaj auta sa uskutočnil až 27.04.1987 za 120.668. Kčs čo spolu s mojou doterajšou úsporou 389.000 Kčs a následne s ďalšou úsporou z môjho platu od predaja toho druhého Una od farára do začiatku roka 1989 tvorilo spolu tých 550.000 Kčs / 385.000 s predajom prvého FIATA Uno+120.668 Kčs + ďalšie úspory od roku 1987 tvorilo tých 550.000 Kčs/, kým ku nám nebola dovezená a predstavená práve v tom období začiatkom roka 1989 žalobkyňa, ktorej som prezradil, že chcem kúpiť rodinný dom a že disponujem s dostatočným množstvom finančných prostriedkov na kúpu rodinného domu. Podľa rady matky som následne v roku 1989 160.000 Kčs vložil na vkladnú knižku - vid. už predložený dôkaz, 150.344,40 Kčs som vložil do slovenskej sporiteľne zase na účet a zvyšok, za predaj dvoch Fiat Uno som mal schované doma. Medzi tým som z úspor krátku dobu po predaji druhého FIATA Uno som kupoval ešte Trabant combi za 34.000 Kčs.“ ... Ďalej uviedol, že „ Z mojich úspor koncom roka 1989 som následne vykonal na vtedajšiu dobu komplet rekonštrukciu jednoizbového bytu v H.. H. na ulici B. X, žalobkyňa doložila svoje 12.000 Kčs / nie som si istý, či to bolo za zrušenie jej životnej poisťky alebo za zrušenie životnej poisťky jej matky to by mala dokazovať žalobkyňa, ale to bol jediný jej vklad do masy BSM/. Aj keď žalobkyňa to nevie dokázať ja to potvrdím, že to tak bolo. Ani som túto čiastku pravdupovediac nechcel vtedy prijať od žalobkyne, pretože som vedel, že nemajú úspory a táto čiastka pochádzala na rýchlo zrušenej životnej poisťky aby sa nehovorilo, že prišla s holou ríťou, že žalobkyňa po sobáši neprispela s ničím.“

147. Z faktúry zo dňa 7.6.1984 (na č.l. 337 spisu) súd zistil, že touto faktúrou Tuzex podnik zahraničného obchodu ako predávajúci p. N. O., C. XXX/X, Ž. B.. D. Y. ako kupujúcemu fakturoval sumu 21.950 TK za nákup OMV FIAT Uno 45, č. motora XXXXXXX/XX.

148. Z faktúry zo dňa 21.11.1984 (na č.l. 336 spisu) súd zistil, že touto faktúrou Tuzex podnik zahraničného obchodu ako predávajúci žalovanému ako kupujúcemu fakturoval sumu 21.950 TK za nákup OMV FIAT Uno 45, č. motora XXXXXXX.

149. Z výsluchu svedkov I. K. a M. I. vyplynulo, že farár N. O. vlastnil motorové vozidlo Fiat Uno bordovej farby, ktoré od menovaného kúpil žalovaný, s tým, že žiadny zo svedkov nevedel uviesť, za akých podmienok bolo uvedené auto žalovaným kupované a ani čo sa následne s uvedeným autom stalo.

150. V čestnom vyhlásení na č.l. 112 spisu I. C., T.. XX.XX.XXXX, ktorý je bratom žalovaného, uviedol: „Týmto vyhlasujem na svoju česť pre prípad súdneho konania o vyporiadanie BSM po rozvode manželov, že môj brat V.. W. C. pred uzavretím sobáša s I.M. C. disponoval so značným množstvom finančných prostriedkov. Ešte pred uzavretím sobáša v roku 1998 si chcel kúpiť rodinný dom v obci Ž. od rodiny I. za 450 000,- Kčs, vtedy mal úspory celkom 398 000,- Kčs, ktoré som videl ja, môj otec, mama a manželka. Predmetný rodinný dom bol pozrieť s našou mamou N. C.. Nepáčilo sa mu dispozičné usporiadanie a rodičia ho tak isto odhovárali od kúpy s odôvodnením, že nie je isté, že jeho budúcej manželke sa to bude páčiť. Keď sa oženil s I. C., ktorá len symbolicky prispela na kúpu rodinného domu na ul. S. XX vo D. Y., naša mama môjho brata upozornila: Syn môj kupuješ rodinný dom za tvoje peniaze z tvojich úspor, nemal by si si rodinný dom na seba napísať v celistvosti? Brat jej odpovedal: Mama ja verím I., ona ma nesklame, neboj, je veľmi rozumná, sľúbila mi, že keď budeme mať rodinný dom potom mi porodí deti. Týmto vyhlasujem, že za predmetný rodinný dom vo väčšej miere boli vyplatené finančné prostriedky, ktoré vychádzali z výlučných úspor môjho brata, pochádzajúce ešte pred uzavretím manželstva a jeho manželka na kúpu prispela len symbolicky s čiastkou 12 000,- Kčs. Na dokúpenie pozemku k predmetnému rodinnému domu v roku 1995 tak isto musela pomôcť naša mama, pretože už môj brat nemal peniaze, bol dlhodobo na práceneschopnosti a jeho manželka bola nezamestnaná. Táto čiastka od mamy činila 40 000,- Sk. Ďalej môžem potvrdiť aj fakt, že naša mama N. C.Ö. s mojím bratom cez Ministerstvo spravodlivosti SR vybavili odškodnenie za komunistami vykonštruované väznenie nášho starého otca, ktoré dostala naša mama, ktorá môjmu bratovi darovala 27 000,- Kčs. Môj brat sa pochválil našej mame, že rozumne investoval a za tie peniaze si kúpil spálňový nábytok, aby mal spomienku na starého otca. Tak isto môžem potvrdiť, že mama tak mne ako aj môjmu bratovi spravodlivo darovala väčší obnos finančných prostriedkov pochádzajúci z jej úspor, ako aj za nájom poľnohospodárskej pôdy.“

151. Svedok I. C., T.. XX.XX.XXXX, ktorý je bratom žalovaného, pri svojom výsluchu na pojednávaní uviedol: „Môj brat kúpil Fiat Uno bordovej farby, potom ho predal. Mal viem, že aj iné autá. Viem, že keď predával toto auto Fiat Uno predával to niekde v Čechách asi v Prahe a domov poslal poštovou poukážkou sumu neviem asi 150 000,- až 160 000,- Kčs. Viem to preto lebo tá poštová poukážka teda prišla domov a ja som ju videl. Ďalej viem o tom, že si kúpil koncom 80-tych rokov, neviem presne uviesť kedy, aj dve ďalšie autá Fiat Uno, tentokrát biele. Viem, že ich so ziskom predal. Na iné vozidlá si ja nespomínam. Pokiaľ sa v konaní uvádzalo, že teda mal aj Trabant, viem si na tento spomenúť. Možno začiatkom 90-tych rokov bol aj Trabant. Kúpil viem, že starší tento Trabant. Dost' sa mu žalovaný venoval, dal ho nakoniec nastriekať a to auto vyzeralo ako nové. Viem ďalej toľko, že môj brat chcel kúpiť dom v Želovciach. Mal nachystané na to peniaze, ja som tie peniaze fyzicky videl, boli položené na stole v rodičovskom dome. Bolo to 550 000,- Sk. Myslím si, že tieto peniaze získal ako dary od rodiny, lebo ja som dostal tak podobné dary a tak isto aj dobre zarábali. Nakoľko ku kúpe toho domu nakoniec v tých Želovciach nedošlo, ja neviem na čo môj brat použil tých 550 000,- Sk.“ Ďalej uviedol „Pokiaľ sa jedná o obsah čestného prehlásenia toto písal brat pokiaľ ja viem doma a doniesol mi ho na podpis. Ja som si ho prečítal, nakoľko som s ním súhlasil, tak som ho podpísal. Kde, to si už nepamätám, čo v ňom je. Pokiaľ som aj uviedol, že ten dom mal stáť 550 000,- Sk a že 550 000,- Sk som aj videl na stole, ja som vlastne len vychádzal z toho, že som videl na tom stole nejaké peniaze. Ja samozrejme neviem, či tam bolo 550 000,- Sk alebo 450 000,- Sk, ako bolo uvedené v čestnom vyhlásení, že mal stáť ten dom. Jednoducho videl som nejaké peniaze a viem, že oni mali dohadovať tú kúpu. Mal som za to, že tam bolo dostatok peňazí na to, aby ten dom bol kúpený. Neviem sa vyjadriť k tomu prečo je v tom čestnom vyhlásení je uvedená suma, že som videl úspory 398 000,- Sk. Pre odstup času, si teda nepamätám, viem, že tam bola nejaká kopa peňazí, ktorú som považoval za dostatočnú na to, aby ten dom kupovaný byť mohol. Ďalej chcem uviesť, že si nepamätám koľko stál dom na S. O.. Viem, že brat mal peniaze, neviem však koľko prispela vlastne jeho v tom čase ešte manželka, alebo či vôbec prispela na tento dom. Alebo z akých peňazí on bol vlastne kupovaný.“

152. Z ústrižku pre príjemcu zo dňa 23.4.1987 (na č.l. 202 spisu) súd zistil, že žalovaný predal vozidlo Fiat Uno45 Československým automobilovým opravovňám za sumu 120.668 Kčs.

153. Z odpočtu zrušeného vkladu na č.l. 202 spisu súd zistil, že dňa 4.6.1990 žalovaný zrušil vklad č. XXXXXX v G. Š. G. a bola mu vyplatená suma 161.549 Kčs.

154. Z faktúry zo dňa 6.6.1990 (na č.l. 456 spisu) súd zistil, že touto faktúrou Tuzex podnik zahraničného obchodu Praha ako predávajúci žalovanému ako kupujúcemu fakturoval sumu 59.500 TK za nákup OMV FIAT Uno, č. motora XXXXXXXX/XX, č. karosérie XXXXXXXX/XX.

155. Z podacieho lístka na č.l. 334 súd zistil, že dňa 5.6.1990 dal žalovaný príkaz svojej banke na vyplatenie sumy 357.000 Kčs na účet č. XXXXXXXX-XXX.

156. Z kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 14.9.1992 (č.l. 332 spisu) súd zistil, že táto bola uzatvorená medzi žalovaným ako predávajúcim a p. K. ako kupujúcim a jej predmetom bol predaj OMV FIAT Uno, ŠPZ H. XXXX, r.v. 1990, č. motora XXXXXXXX/XX, č. karosérie XXXXXXXX/XX sa kúpnu cenu 288.000 Kčs.

157. Z kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 29.8.1991 (č.l. 219 spisu) súd zistil, že táto bola uzatvorená medzi žalovaným ako predávajúcim a p. Q. ako kupujúcim a jej predmetom bol predaj OMV FIAT Uno, r.v. 1990, č. karosérie XXXXXXXX za kúpnu cenu 205.000 Kčs.

158. Z odpočtu zrušeného vkladu zo dňa 24.9.1992 (na č.l. 333 spisu) vyplynulo, že dňa 24.9.1992 bola z vkladnej knižky vedenej v G. Š.U. G. pod č. XXXXX vybraná suma 152.624 Kčs.

159. Žalobkyňa pri svojom výsluchu na pojednávaní dňa 16.10.2018 uviedla: „Mne dali rodičia sumu 230 tis. Sk, o čom som predložila súdu čestné prehlásenie mojich rodičov. Okrem toho sme mali dve biele motorové vozidlá značky Fiat Uno, ktoré sme kúpili niekedy v r. 1990 alebo 1991 a výhodne sme ich obidve predali, takže z týchto peňazí sme vlastne financovali kúpu rodinného domu.“

160. Z čestných prehlásení na č.l. 171-172 spisu súd zistil, že v uvedených prehláseniach rodičia žalobkyne čestne prehlasujú, že žalobkyňa darovali finančné prostriedky v sume 230.000 Kčs na zakúpenie Rodinného domu v roku 1992 nakoľko žalobkyňa so žalovaným nedisponovali v tom čase finančnými prostriedkami, ktoré by postačovali na zakúpenie rodinného domu, jeho zariadenia a na chod domácnosti.

161. Ako už vyplýva z vyššie uvedeného, žalobkyňa v podanej žalobe navrhla do masy BSM zaradiť aj položku Rodinný dom s pozemkami. Žalovaný spočiatku súhlasil že Predmetný rodinný dom s pozemkami do BSM patrí (hoci zdôrazni, že bol zakúpený výlučne z jeho finančných prostriedkov a následne že žalobkyňa prispela na jeho kúpu len symbolicky sumou 12.000 Kčs), neskôr však žiadal z masy BSM vylúčiť nehnuteľnosť, ktorá bola kupovaná ako prvotná v r. 1992, a to kúpnu zmluvou zo dňa 25. 9. 1992 (pozn. v tom čase sa jednalo o pozemok parc. č. XXXX/XX zastavaná plocha o výmere 396 m2 a na tejto parcele stojaci rozostavaný rodinný dom ešte bez súpisného čísla), z tohto titulu, že bola kupovaná len z jeho vlastných finančných prostriedkov. Súd z dôvodov, ktoré sú bližšie uvedené v odsekoch 51 a nasl. odôvodnenia tohto rozhodnutia Rodinný dom s pozemkami do masy BSM zaradil, s tým, že za existencie prejavu vôle, že vec bude do BSM patriť, je možné skutočnosť, že táto vec bola napr. nadobudnutá úplne alebo z časti z výlučného majetku jedného z manželov riešiť podľa § 150 veta druhá OZ, v zmysle ktorého ustanovenia každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok.

162. Ďalej je potrebné uviesť, že vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že dňa 7.6.1984 kúpil p. N. O. za sumu 21.950 TK OMV FIAT Uno 45, č. motora XXXXXXXX/XX a dňa 21.11.1984 za sumu 21.950 TK kúpil vozidlo OMV FIAT Uno 45, č. motora XXXXXXXX žalovaný. Na pojednávaní dňa 26.7.2019 a na pojednávaní dňa 18. 10. 2019 žalovaný uviedol, že vozidlo Fiat Uno, ktorý kúpil on (s č. motora XXXXXXXX), asi za pol roka od jeho kúpy predal za sumu 125.000 Kčs (tak ako to vyplýva aj z osobnej evidencie žalovaného o príjmoch a výdavkoch na č.l. 893-895 spisu, z ktorej navyše vyplýva, že k predmetnému prevodu došlo dňa 19.5.1985) a že od p. N. O. odkúpil jeho vozidlo OMV FIAT Uno 45, č. motora XXXXXXXX/XX za sumu 100.000 Kčs v roku 1986, o čom svedčí nie len výsluch I. K. a M.H. I., ale aj skutočnosť, že to bol žalovaný, ktorý súdu predložil faktúru preukazujúcu, že predmetné motorové vozidlo p. O. kúpil dňa 7.6.1984 za sumu 21.950 TK od Tuzex podnik zahraničného obchodu. Pokiaľ sa jedná o kúpu tohto vozidla od p. O. žalovaný v konaní nepreukázal, že peňažné prostriedky na jeho

zakúpenie v sume 100.000 Kčs pochádzali z jeho zárobku a teda, že sa nejedná o zisk z predaja vozidla OMV FIAT Uno 45, č. motora XXXXXXX, ktoré žalovaný pôvodne kúpil a zhruba pol roka od jeho kúpi (dňa 19.5.1985) predal za 125.000 Kčs. Tým žalovaný nepreukázal ani skutočnosť, že okrem toho, že v roku 1986 kúpil za sumu 100.000 Kčs vozidlo od N. O., mal ešte k dispozícii zisk z predaja svojho vozidla v sume 125.000 Kčs. K uvedenému je potrebné len v krátkosti uviesť, že hoci žalovaný v konaní tvrdil, že má k dispozícii evidenciu o svojich príjmoch a výdavkoch za obdobie od 1983 do 1987 (viď jeho písomné podanie zo dňa 4.3.2020), súdu predložil len fotokópiu svojej evidencie od r. 1983 do 1.4.1986 (na č.l. 893-895 spisu), ktorá kúpu uvedeného OMV od N. O. a ani stav finančných prostriedkov žalovaného tesne pred touto kúpou nezachycuje. Naopak, v konaní bolo jednoznačne preukázané, že po tom, čo vozidlo Fiat Uno 45, č. motora XXXXXXX/XX žalovaný od p. N. O. kúpil, uvedené auto dňa 23.4.1987 predal Československým automobilovým opravovňám za sumu 120.668 Kčs. Možno teda konštatovať, že žalovaný mal uvedenú sumu v tomto čase k dispozícii. Pokiaľ sa jedná o ďalší osud tejto sumy, žalovaný na pojednávaní dňa 26.7.2019 uviedol, že to, čo nasporil z platu spolu so ziskom z predaja OMV vložil do sporiteľne. V rozpore s uvedeným žalovaný na pojednávaní dňa 18.10.2019 uviedol, že zisk z predaja OMV nevložil na nejaký účet v nejakej sporiteľni alebo tak, ale ho mal odložený u rodičov v Y.. A pokiaľ sa jedná o to, že si dňa 04.06.1990 vybral sumu 161 549,- Kčs zo svojej vkladnej knižky, tak táto bola tvorená úsporami, nakoľko mal vysoký príjem pred uzavretím manželstva, bol veliteľ roty. Dostával napr. aj štvrťročné prémie a pod.

163. Ďalej bolo v konaní jednoznačne preukázané, že dňa 4.6.1990 žalovaný zrušil vklad č. XXXXXX v G. Š. G. a bola mu vyplatená suma 161.549 Kčs, že len deň na to, t. j. dňa 5.6.1990 dal príkaz svojej banke na vyplatenie sumy 357.000 Kčs na účet č. XXXXXXX-XXX a že hneď nasledujúci deň, t. j. 6.6.1990 Tuzex podnik zahraničného obchodu Praha ako predávajúci žalovanému ako kupujúcemu fakturoval sumu 59.500 TK (v prepočte 178.500 Kčs) za nákup OMV FIAT Uno, č. motora XXXXXXX/XX, č. karosérie XXXXXXX/XX. Zo zhodného tvrdenia strán sporu zároveň vyplynulo, že boli kúpené celkom dva takéto automobily bielej farby, oba za sumu 59.500 TK (v prepočte 178.500 Kčs), t. j. celkom za sumu 357.000 Kčs. Na pojednávaní dňa 18.10.2019 žalobkyňa osobitne uviedla, že pred manželstvom na vkladnú knižku, z ktorej boli následne vybraná suma vyše 160 000 Kčs, neprispela. Z uvedeného je teda zrejmé, že dňa 6.6.1990, t. j. za trvania manželstva, boli zakúpené 2 OVM Fiat Uno bielej farby za celkovú kúpnu cenu 357.000 Kčs, s tým, že na uhradenie ich kúpnej ceny bola použitá aj suma 161.549 Kčs, ktorá bola výlučným majetkom žalovaného. Pokiaľ sa jedná o zvyšok z uvedenej sumy (195.451 Kčs), vykonaným dokazovaním (osobný list dôchodkového poistenia na č.l.419-420 a evidenčný list dôchodkového zabezpečenia na č.l. 173-182 spisu) bolo jednoznačne preukázané, že žalobkyňa v r. 1989 dosiahla hrubý zárobok 24.836 Kčs (23.815 + 1021 Kčs), teda za obdobie od uzavretia manželstva do konca uvedeného roka približne 8.278,66 Kčs a za rok 1990 hrubý zárobok 31.838 Kčs (t. j. do konca mesiaca máj približne 13.265,83 Kčs) a žalovaný za rok 1989 hrubý zárobok 63.738 Kčs (t. j. za obdobie od uzavretia manželstva do konca uvedeného roka približne 21.246 Kčs) a za rok 1990 hrubý zárobok 67.710 Kčs (t. j. do konca mesiaca máj približne 28.212,5 Kčs), čo spolu za obdobie od uzavretia manželstva do kúpy uvedených motorových vozidiel predstavuje približne 71.002,99 Kčs, navyše v hrubom. Nie je teda reálne, aby manželia sumu 195.451 Kčs, ktorá im na zakúpenie 2 OMV Fiat Uno chýbala, uhradili so svojich zárobkov od uzavretia manželstva, teda z masy BSM. Uvedené platí tým skôr, že zo zhodných tvrdení strán sporu vyplynulo, že tieto koncom roku 1989 alebo začiatkom roku 1990 kúpili byt v Banskej Bystrici za sumu 6.000 Kčs, ktorý následne rekonštruovali. Vzhľadom uvedenému a súd priklonil k záveru, že pokiaľ žalovaný pred uzatvorením manželstva vložil na vkladnú knižku sumu 160.000 Kčs, ktorú následne dňa 4.6.1990 zrušil a vybral z nej aj s úrokmi sumu 161 549 Kčs, čo medzi stranami sporu sporné nebolo, uvedená suma bola tvorená úsporami žalovaného z výkonu práce, a ďalej že žalovaný v konaní preukázal, že okrem uvedenej sumy mal k dispozícii sumu 120.668 Kčs z predaja OMV Fiat Uno 45, č. motora XXXXXXX/XX, ktorý pôvodne kúpil od N. O.. Žalovaný tak preukázal, že na kúpu dvoch vozidiel Fiat Uno bielej farby v roku 1990 zo svojich finančných prostriedkov vynaložil sumu 282.217 Kčs, nie však, že celá suma potrebná na nákup uvedených dvoch vozidiel (357.000 Kčs) bola jeho oddeleným majetkom. S poukazom na ustálenú judikatúru (k uvedenému pozri napr. R 42/1972, rozhodnutie NS SSR, sp. zn. 1Cz 57/1978, či rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 42/2011), v zmysle ktorej platí, že pri nadobudnutí veci jednak z prostriedkov patriacich do BSM, jednak z osobného majetku jedného z manželov, sa takto nadobudnuté veci stávajú predmetom BSM bez ohľadu na rozsah použitých prostriedkov z BSM, tak možno uzatvoriť, že predmetné 2 OMV Fiat Uno bielej farby tvorili masu BSM.

164. Ďalej bolo v konaní preukázané, že uvedené 2 OMV Fiat Uno bielej farby boli následne v r. 1991 a 1992 predané, a to prvé z nich dňa 29.8.1991 za sumu 205.000 Kčs a druhé z nich dňa 14.9.1992 za sumu 288.000 Kčs. Zo zhodných tvrdení strán sporu následne vyplýva, že suma, ktorá bola nadobudnutá za predaj týchto motorových vozidiel bola použitá na zakúpenie rodinného Domu s pozemkami. Možno teda uzatvoriť, že žalovaný z vlastných finančných prostriedkov prispel na zakúpenie motorových vozidiel, ktoré tvorili masu BSM, a zisk z predaja ktorých bol použitý na zakúpenie Rodinného domu s pozemkami, sumou 282.217 Kčs (t. j. 9.367,89 Eur) a že uvedená suma tvorí jeho vnos do spoločného majetku. V tejto súvislosti je pritom irelevantné, že predmetné motorové vozidlá, ktoré boli kupované prevažne z finančných prostriedkov žalovaného za celkovú sumu 357.000 Kčs, boli následne predané za sumu celkom 493.000 Kčs, keď z ustálenej judikatúry vplýva, že hodnotu vnosu do manželstva je potrebné zásadne zisťovať ku dňu, kedy bol uskutočnený a ak je v dobe vyporiadania BSM hodnota vecí, na nadobudnutí ktorej sa jeden z manželov podieľal svojimi oddelenými prostriedkami (vnosmi), vyššia než pôvodná hodnota, k tomuto zvýšeniu sa pri stanovení náhrady nákladov, vynaložených len z prostriedkov jedného z manželov, neprihliada (napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22 Cdo/820/2003, či sp. zn. 22Cdo/2457/2004).

165. Žalobkyňa v rámci záverečnej reči uviedla, že ak žalovaný tvrdil, že rodinný dom bol financovaný len z jeho výlučných prostriedkov, ide o tzv. refundačný nárok, ktorý si mal uplatniť v konaní, čo však neurobil. Ďalej uviedla, že takúto situáciu rieši Občiansky zákonník v § 150, kedy si mohol žalovaný nárokovať prostriedky, ktoré vynaložil na spoločný majetok. Určenie nerovnosti veľkosti podielu manželov po zániku BSM je odlišným právnym inštitútom než je určenie výška vnosov jedného z manželov bez určenia sumy, ktorá by mala byť nahradená zo spoločného majetku manželov. Tieto inštitúty nemožno spolu zmiešavať a ani zamieňať, o čom pojednáva aj rozhodnutie NS ČR pod sp. zn. 22Cdo/1821/2004. Pokiaľ sa jedná o vyššie citovanú argumentáciu žalobkyne, uvedenú súd nepovažoval za dôvodnú s poukazom na skutočnosť, že žalovaný opakovane (napr. v písomnom vyjadrení na č.l. 436 a nasl. spisu) uviedol, že ak súd nebude akceptovať vyčlenenie nehnuteľností nadobudnutých na základe kúpnej zmluvy č. M. XXX/XX zo dňa XX.X.XXXX - XXX/XX (pôvodný rodinný dom spolu s pozemkom, na ktorom stál), ktorý bol podľa jeho tvrdení nadobudnutý len z jeho finančných prostriedkov, žiada zohľadniť pri vyporiadaní sumu 695.624 Kčs (23.090 Eur), ktorá bola použitá na kúpu nehnuteľnosti, a ktorej špecifikácia sa nachádza na č.l. 139 odôvodnenia tohto rozhodnutia. Žalovaný teda formuloval svoj nárok v tejto časti eventuálne, a teda pokiaľ by súd nezohľadnil skutočnosť, že pôvodný dom s pozemkom bol nadobudnutý výlučne za jeho finančné prostriedky nepatriace do masy BSM, a teda pokiaľ by súd uvedené nehnuteľnosti z masy BSM nevylúčil (čo súd neurobil, ako už o tom bolo pojednávané vyššie), eventuálne navrhol, aby súd sumu 23.090 Eur považoval za jeho vnos do masy BSM (to, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok s poukazom na § 150 OZ).

166. Pokiaľ žalovaný v konaní tvrdil, že pri kúpe rodinného domu mal k dispozícii aj sumu 152.624 Kčs, ktorá pochádzala z jeho vkladu zo dňa 24.7.1988, a ktorú vybral dňa 24.9.1992, v konaní bolo preukázané nanajvýš, že dňa 24.9.1992 bola vkladnej knižky vedenej v G. Š.U. G. pod č. XXXXX vybraná uvedená suma, nie však, kedy bola uvedená vkladná knižka založená, kto bol jej majiteľom, kedy boli na túto vkladnú knižku vložené finančné prostriedky a z akého titulu, kto uvedenú sumu z vkladnej knižky vybral a podobne. Bolo na žalovanom, ktorý tvrdil, že na tejto vkladnej knižke boli uložené jeho úspory pred manželstvom, aby uvedenú skutočnosť preukázal, čo neurobil. Za situácie, keď súd už mal preukázané, že úspory žalovaného pred manželstvom boli vložené na inej vkladnej knižke, z ktorej žalovaný dňa 4.6.1990 vybral 161.549 Kčs a že peniaze z predaja vozidla pred manželstvom mal k hotovosti (a nie vložené v peňažnom ústave), je tak dobre možné, že v prípade uvedenej vkladnej knižky sa nejedná o vkladnú knižku ktorej majiteľom bol on, prípadne že táto vkladná knižka bola založená až po uzatvorení manželstva a že na nej boli vložené spoločné finančné prostriedky manželov, alebo že na ňu bola vložená časť sumy, ktorá bola nadobudnutá predajom motorového vozidla Fiat UNO dňa 29.8.1991, a podobne.

167. Na tomto mieste konajúci súd považuje za potrebné uviesť, že pri svojom rozhodovaní neprihliadal na čestné vyhlásenie I. C., ktorý je bratom žalovaného (na č.l. 112 spisu), v ktorom je o. i. uvedené, že žalovaný mal v roku 1988 úspory v celkovej sume 398.000 Kčs, a že na kúpu Rodinného domu z pozemkami boli z väčšej časti použité finančné prostriedky žalovaného, keď sám menovaný I. C. pri svojom výsluchu na pojednávaní uviedol, že predmetné čestné vyhlásenie on nepísal, ale ho napísal žalovaný a jemu ho priniesol len na podpis. Pri svojom výsluchu ďalej brat žalovaného uviedol, že fyzicky videl peniaze nachyšané na kúpu rodinného domu v Želovciach a že to bolo 550.000 Kčs, s tým, že

po tom, čo bol konfrontovaný so skutočnosťou, že v čestnom vyhlásení je uvedené to, že žalovaný mal úspory len v sume 398.000 Kčs, uviedol, že on len videl nejaké peniaze a mal za to, že nakoľko sa dohadovala kúpa domu v Želovciach, že sa tam zrejme nachádza dostatok peňazí potrebných na to, aby bol tento dom kúpený (k čomu nakoniec nedošlo - poznámka konajúceho súdu). Ďalej svedok v rozpore s čestným vyhlásením v ktorom uviedol, že väčšinu finančných prostriedkov na kúpu Rodinného domu s pozemkami mal žalovaný a že žalobkyňa prispela len symbolicky sumou 12.000 Kčs, pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že si nepamätá koľko stál Rodinný dom s pozemkami, nevie koľko prispela naň žalovaná, alebo či vôbec prispela, nevedel z akých peňazí bol tento Rodinný dom s pozemkami kupovaný, vedel len, že jeho brat mal nejaké peniaze. Napokon za nepresvedčivý možno považovať aj samotný výsluch brata žalobcu na tomto pojednávaní, keď okrem už uvádzaných rozporov zjavne nepresne popísal aj predaj vozidla Fiat Uno bordovej farby, keď odhliadnúc od toho, že nevedel, o predaj ktorého z vozidiel Fiat Uno bordovej farby, ktoré žalovaný vlastnil, sa jedná, uviedol, že po tom, čo žalovaný toto vozidlo predal, domov poslal poštovou poukážkou sumu 150 alebo 160.000 Kčs. Z vykonaného dokazovania však jednoznačne vyplynulo, že prvé vozidlo Fiat Uno bordovej farby žalovaný predal v r. 1985 za sumu 125.000 Kčs a druhé v r. 1987 za sumu 120.668 Kčs, ktorá suma bola uhradená žalovanému poštovou poukážkou na adresu trvalého pobytu žalovaného, a teda sa možno domnievať, že svedok mal v skutočnosti na mysli uvedené poukážku na sumu 120.688 Kčs, ktorá sa nachádza na č.l. 202 spisu.

168. Ako už bolo uvedené vyššie, žalobkyňa v konaní tvrdila, že na nadobudnutie Rodinného domu s pozemkami jej darovali jej rodičia v roku 1992 sumu 230.000 Kčs, s tým, že na preukázanie tejto tvrdenej skutočnosti predložila čestné prehlásenia svojich rodičov zo dňa 27.9.2018 (na č.l. 171-172 spisu). Žalovaný nesúhlasil s predloženými čestnými prehláseniami rodičov žalobkyne s ohľadom na vtedajšie pomery, na to, aké boli zárobky a kde vlastne oni pracovali. Uviedol, že nie je možné, že mali takéto finančné prostriedky k dispozícii. Pokiaľ ich aj mali, tak mali predložiť listiny, výbery z účtov alebo vkladné knižky alebo niečo, čo je relevantné a nie ex post po viac ako 20tich rokoch predložiť nejaké prehlásenie. V reakcii na toto vyjadrenie žalobkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne navrhla na budúce pojednávanie predvolať rodičov žalobkyne. Súd rodičov žalobkyne predvolal na pojednávanie na deň 26. 7. 2019. Písomným podaním, doručeným súdu dňa 25.7.2019, rodičia žalobkyne ospravedlnili svoju neúčasť na pojednávaní s odôvodnením, že obaja sú vo vysokom veku a ich zdravotný stav im nedovoľuje dostaviť sa a na tomto pojednávaní vypovedať. Na predmetnom pojednávaní žalobkyňa uviedla, že pokiaľ sa jedná o zdravotný stav jej rodičov, ktorí mali svedčiť, tak matka má problémy hlavne s chrbticou a bedrovými kĺbmi, navštevuje obvodnú lekárku v Modrom Kameni, ortopéda v Poprade, navštevuje neurológa v Lučenci. Otec je na tom tiež zdravotne zle, ledva chodí a navštevuje obvodnú lekárku v Želovciach. Vo svojej podstate veľmi zle na nich vplývalo najmä to, že sa museli dostaviť na výsluch na polícii, boli tam vypovedať dvakrát, zhruba pred dvoma rokmi, toto veľmi ťažko znášali. S poukazom na skutočnosť, že sa prítomnosť svedkov zabezpečiť nepodarilo, súd návrh na výsluch uvedených svedkov podľa § 198 ods. 3 CSP zamietol.

169. Žalobkyňa tak nie len podľa názoru žalovaného, ale aj podľa názoru súdu nepreukázala tvrdenú skutočnosť o dare sumy 230.000 Kčs v roku 1992 na kúpu Rodinného domu s pozemkami, keď samotné čestné prehlásenie, navyše spochybnené žalovaným, na preukázanie uvedenej skutočnosti podľa názoru súdu nepostačuje. V prvom rade je totiž k uvedenému potrebné uviesť, že žalobkyňa v podanej žalobe napriek skutočnosti, že s poukazom na § 150 veta druhá OZ je každý z manželov oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, v podanej žalobe netvrdila, že hoci Rodinný dom s pozemkami do masy BSM patrí, žiada započítať jej vnos v sume 230.000 Kčs. Neurobila tak dokonca ani po tom, čo žalovaný vo viacerých písomných podaniach (napr. na č.l. 31 a nasl. spisu, či na čl. 66 a nasl. spisu) uviedol, že predmetný Rodinný dom s pozemkami bol kupovaný z jeho výlučných finančných prostriedkov, resp. že žalobkyňa na jeho kúpu prispela len sumou 12.000 Kčs, a to napriek tomu, že na každé z uvedených podaní žalovaného písomne reagovala. Naopak napr. v písomnom podaní na čl. 52 a nasl. spisu uviedla, že sa strany sporu vzájomne podieľali na nadobudnutí uvedenej nehnuteľnosti nakoľko žalobkyňa mala v tom čase značný príjem zo zamestnania. Po prvý krát žalobkyňa spomenula uvedený dar svojich rodičov až na pojednávaní dňa 11.10.2018 avšak po tom, čo žalovaný jeho poskytnutie, či dôkaz, ktorý by ho mal preukazovať (čestné prehlásenie jej rodičov) spochybnil, žalobkyňa nedokázala existenciu uvedeného daru preukázať žiadnym relevantným spôsobom. Na výzvu súdu prezentovanú na pojednávaní aby zabezpečila účasť svojich rodičov na ďalšom pojednávaní reagovala tak, že účasť rodičov zabezpečiť nedokáže a je potrebné, aby súd uvedených svedkov predvolal. Po tom, čo tak súd následne urobil a jej rodičia sa z účasti na pojednávaní

ospravedlnili zo zdravotných dôvodov, žalobkyňa k zdravotnému stavu rodičov uviedla, že títo majú zdravotné problémy (matka hlavne s chrbticou a bedrovými kĺbmi a otec je tiež na tom zdravotne zle), uviedla však tiež, že matka navštevuje obvodnú lekárku v Modrom Kameni, ortopéda v Poprade, neurológa v Lučenci a otec obvodnú lekárku v Želovciach. Je pritom všeobecne známou skutočnosťou, že obec G. Ď., v ktorej rodičia žalobkyne bývajú, je vzdialená od miesta sídla tunajšieho súdu 16,5 km, čo je rozhodne viac ako cesta do Popradu (167 km), Lučenca (51 km), či do Modrého Kameňa (20 km) a teda súd nepovažuje za pravdepodobné, že pokiaľ sa rodičia žalobkyne vedia dostaviť na vyšetrenia do uvedených podstatne vzdialenejších miest, nemohli sa reálne dostať na súdne pojednávanie. Súd v tejto súvislosti považuje za podstatne pravdepodobnejšie to, čo uviedla samotná žalobkyňa, že na jej rodičov veľmi zle vplývalo to, že sa museli v minulosti dostaviť na políciu a tam dva krát vypovedať. Uvedené však nepredstavuje tak výnimočný dôvod, aby súd s poukazom na § 196 ods. 3 CSP svedkom uložil, aby na otázky odpovedali písomne a uvedený postup navyše nebol navrhnutý ani jednou zo sporových strán.

170. Samotné čestné prehlásenie najmä vzhľadom na výšku sumy, ktorá je v ňom uvedené, a ktorá mala byť žalobkyňi darovaná, však bez existencie ďalších podporných dôkazov napr. dôkazov o tom, že rodičia žalobkyne takouto sumou reálne v danom čase disponovali, že uvedenú sumu vybrali z vkladnej knižky, či účtu a podobne, alebo aspoň dôkazov, že strany sporu bez pomoci tretích osôb (napr. rodičov žalobkyne) nemali dostatok finančných prostriedkov, aby Rodinný dom s pozemkami za sumu 505.000 Kčs kúpili, nepostačuje, a to aj s poukazom na tvrdenie právnej zástupkyne žalobkyne na pojednávaní dňa 18.10.2019, že priemerná mzda v hospodárstve Československej socialistickej republiky bola v tom čase 2 941 Kčs avšak otec žalobkyne zarábala v tomto období v priemere sumu 4 703,- Kčs. Z vykonaného dokazovania (osobné listy dôchodkového zabezpečenia na č.l. 592 - 602 spisu) totiž vyplynulo, že matka žalobkyne dosahovala v roku 1989 priemernú hrubú mzdu 2.516 Kčs (za tento rok zarobila 30.198 Kčs), za r. 1990 priemernú mzdu 2.582,08 Kčs (za uvedený rok zarobila 30.985 Kčs), za r. 1991 priemernú mzdu 2.062,17 Kčs (za uvedený rok zarobila 24.746 Kčs), za r. 1992 priemernú mzdu 2.058,33 Kčs (za uvedený rok zarobila 24.700 Kčs a do nadobudnutia Rodinného domu stranami sporu približne 16.466 Kčs). Matka žalobkyne tak od roku 1989 do nadobudnutia Rodinného domu s pozemkami stranami sporu zarobila v hrubom približne 102.395 Kčs. Otec žalobkyne dosahoval v roku 1989 priemernú hrubú mzdu 4.273,67 Kčs (za tento rok zarobil 51.284 Kčs), za r. 1990 priemernú mzdu 4.157,33 Kčs (za uvedený rok zarobil 49.888 Kčs), za r. 1991 priemernú mzdu 4.133,66 Kčs (za uvedený rok zarobil 49.604 Kčs), za r. 1992 priemernú mzdu 4.289 Kčs (za uvedený rok zarobil 51.468 Kčs a do nadobudnutia Rodinného domu stranami sporu približne 34.312 Kčs). Otec žalobkyne tak od roku 1989 do nadobudnutia Rodinného domu s pozemkami stranami sporu zarobil v hrubom približne 185.088 Kčs. Obaja rodičia žalobkyne tak od začiatku roku 1989 do nadobudnutia Rodinného domu s pozemkami stranami sporu zarobili sumu 287.483 Kčs, avšak v hrubom. Vychádzajúc z vtedajšej právnej úpravy odvodového zaťaženia (§ 57 zákona č. 54/1956 Zb. v znení účinnom od 1.7.1987 do 31.12.1992 a § 6 zákona č. 76/1952 Zb. v znení účinnom do 31.12.1992) predstavovala výška odvodov na tzv. nemocenské poistenie 10 % - 25 % (podľa druhu zamestnávateľa) a výška tzv. dane zo mzdy 5 - 12 % hrubej mzdy zamestnanca s príjmom do 5.000 Kčs mesačne. Na odvody teda rodičia žalobkyne vynaložili od 15 % do 37 % zo sumy 287.483 Kčs, t.j. 43.122,45 - 106.368,71 Kčs. V čistom tak rodičia žalobkyne od začiatku roku 1989 do nadobudnutia Rodinného domu s pozemkami stranami sporu zarobili maximálne 244.360 Kčs, minimálne 181.114,29 Kčs, a teda v priemere 212.737,14 Kčs. Je teda maximálne nepravdepodobné, že aj keby rodičia žalobkyne za účelom neskoršieho darovania sumy 230.000 Kčs šetřili od začiatku roku 1989 (kedy žalobkyňa so žalovaným neboli ešte ani manželmi), a aj keby dokázali zarobiť vyššie uvedené maximálnu sumu 244.360 Kčs (a nie sumu priemernú, či minimálnu), že by dokázali nadobudnúť finančné prostriedky v uvedenej sume 230.000 Kčs, keď je zrejmé, že si museli každodenne zabezpečovať aspoň základné potreby a v tej súvislosti pravidelne znášať aspoň výdavky na bývanie, plnenia spojené s bývaním, stravu, ošatenie a zdravotnú starostlivosť a podobne. Záverom k uvedenému súd udáva, že existencia daru žalobkyňi v sume 230.000 Kčs na zakúpenie uvedeného domu nie je racionálna aj z toho hľadiska, že obe strany sporu sa zhodli v tom, že na zakúpenie uvedeného domu boli použité peňažné prostriedky z predaja dvoch vozidiel Fiat Uno bielej farby. Ako už bolo uvedené vyššie, z predaja týchto vozidiel bola nadobudnutá suma 493.000 Kčs a vzhľadom k celkovej kúpnej cene rodinného domu zostávalo uhradiť už len sumu 12.000 Kčs. V tejto súvislosti je dar v hodnote 230.000 Kčs na nadobudnutie rodinného domu nepravdepodobný.

171. Na rozdiel od uvedeného strany sporu zhodne uviedli (napr. na pojednávaní dňa 11.10.2018, či dňa 16.10.2018), že zo sumy 98.000 Eur, ktorú súd do masy BSM zaradil, tvorí suma 23.662 Eur

výlučné prostriedky žalovaného. Vzhľadom k uvedenému súd uvedenú sumu ako investíciu z majetku žalovaného do spoločného majetku manželov zaradil.

172. Rovnako súd ako investíciu z majetku jedného z manželov do spoločného majetku zaradil aj sumu 398 Eur (pôvodne 12.000 Kčs) z majetku žalobkyne, a to bez ohľadu na to, či uvedená suma bola použitá v rámci kúpy rodinného domu, na rekonštrukciu služobného bytu, jeho zariadenie, či na kúpu televízora strán sporu. Pokiaľ sa totiž jedná o túto investíciu, žalovaný prvom rade v písomnom podaní doručenom súdu dňa 12.5.2017 (na č.l. 66 a nasl. spisu) uviedol, že žalobkyňa pri kúpe rodinného domu prispela len symbolicky sumou 12.000 Kčs, čo predstavuje z celkovej hodnoty len zhruba 3 %. O uvedenej investícii do rodinného domu v sume 12.000 Kčs svedčí aj záznam na č.l. 36 spisu, v rámci ktorého je uvedené, že žalovaný uviedol, že „on má väčší podiel na majetku, lebo napr. keď sa dom kupoval mal vlastných 505.000 Kčs a žalobkyňa len 12.000 Kčs.“, ďalej zápisnica z pojednávania zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 12P/53/2017 zo dňa 27.6.2017, z ktorej vyplýva vyjadrenie žalovaného „matka (žalobkyňa - poznámka konajúceho súdu) na kúpu rodinného domu prispela len 3 %.“, či písomné podanie označené ako „Vyjadrenie k súdному konaniu č.: 11P/55/2015 ako aj k návrhu, sp. č.: 7P/148/2015“, ktoré sa nachádza na č.l. 68 a nasl. spisu tunajšieho súdu sp. zn. 7P/148/2015, v ktorom žalovaný uviedol: „Pri kúpe rodinného domu si (žalobkyňa) zrušila poisťku a tak, aby sa nehovorilo prispela na kúpu s tromi percentami z ceny rodinného domu.“ Na pojednávaní dňa 26.6.2019 žalovaný uviedol, že suma 12.000 Kčs nebola použitá na zakúpenie rodinného domu, ale sa za ňu zakúpilo zariadenie ešte do bytu do Banskej Bystrice. V písomnom podaní zo dňa 20.12.2019 už žalovaný uviedol, že uvedená suma 12.000 Kčs z majetku žalobkyne bola použitá na rekonštrukciu služobného bytu v Banskej Bystrici a na pojednávaní dňa 6.3.2020, že bola použitá na zakúpenie televízora, na preukázanie ktorej skutočnosti žalovaný navrhol vykonať dokazovanie výsluchom svedka D.. Žalovaná, tak na pojednávaní dňa 26.6.2019, ako aj na pojednávaní dňa 26.7.2019, uviedla, že suma 12.000 Kčs, ktorá bola jej výlučným vlastníctvom, bola použitá na zakúpenie rodinného domu. Možno teda konštatovať, že strany sporu sa v priebehu konania opakovane zhodli, že žalobkyňa mala mimo peňazí patriacich do BSM sumu 12.000 Kčs (t. j. 398 Eur), s tým, že vzhľadom na opakované zmeny skutkových tvrdení žalovaného o tom, na čo konkrétne mali byť tieto peňažné prostriedky použité (kúpa domu, rekonštrukcia bytu, zariadenie bytu, či kúpa televízora), z ktorého dôvodu súd považoval ďalšie (t. j. od pôvodného skutkového tvrdenia odlišné) skutkové tvrdenia žalovaného za nevierohodné, sa súd priklonil k záveru, že uvedená suma bola použitá práve na zakúpenie rodinného domu (položka A masy BSM). Uvedený záver vyplýva nie len z pôvodných tvrdení žalovaného a z opakovaných tvrdení žalobkyne, ale aj z už citovaného záznamu na č.l. 36 spisu, zo zápisnice o pojednávaní v spise sp. zn. 12P/53/2017, či z vyjadrenia žalovaného v spise sp. zn. 7P/148/2015. Za zmienku tiež stojí skutočnosť, že ak by aj bola uvedená suma použitá na rekonštrukciu bytu, jeho zariadenie, či na zakúpenie televízora, i tak by sa jednalo o investíciu z majetku jedného z manželov do spoločného majetku oboch manželov, a teda i v takom prípade by súd na uvedenú investíciu žalobkyne musel prihliadať. Vzhľadom k uvedenému súd nepovažoval za potrebné vykonať výsluch svedka D., a v tejto súvislosti poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súd Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/100/2018 zo dňa 16. 05. 2019, v zmysle ktorého možno nevyhovenie návrhu strany sporu na vykonanie dôkazu odôvodniť aj tým, že tvrdená skutočnosť, ku ktorej overeniu/vyvráteniu sa navrhuje dôkaz vykonať, je bez relevantnej súvislosti s predmetom konania.

173. Pokiaľ žalobkyňa na pojednávaní dňa 16.10.2018 žiadala zohľadniť skutočnosť, že jej otec predal poľnohospodársku pôdu a daroval jej sumu 16.000 Sk, resp. vo vyjadrení zo dňa 14.10.2019 skutočnosť, že otec jej daroval výťažok nie len z predaja svojho podielu, ale aj z podielu N. G., teda spolu 32.000 Sk (čo žalovaný poprel s odôvodnením, že otec žalobkyne zdedil pôdu v Podlužanoch, odpredal ju tretej osobe za sumu 16.000,- Sk, túto sumu potom rozdelil a dal svojim súrodencom každému 1/3-inu a z tej zvyšnej tretiny strany sporu nedostali nič) žalobkyňa tieto svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázala. Preto súd na uvedenú „investíciu“ pri vypořiadaní BSM prihliadať nemohol.

174. Rovnako súd nemohol zohľadniť ani požiadavku žalovaného (prezentovanú na pojednávaní dňa 20.11.2015), aby súd pri vypořiadaní BSM prihliadal na skutočnosť, že ako štátny zamestnanec dostal v roku 1989 jednoizbový štátny byt, ktorý po komunistickom prevrate odkúpil za 6.450 Kčs a o 5 rokov predal za sumu 250.000 Kčs, v dôsledku čoho chcel žalovaný sumu 243.650 Kčs „pripočítať“ k jeho dobru“. Na pojednávaní dňa 26.7.2019 žalovaný ďalej u uvedenému služobnému bytu uviedol, že tento mu bol pridelený v roku 1990, že ho odkupovali asi v roku 1995, asi za sumu okolo 8.000 SK a zhruba za dva roky ho predali za sumu približne 260.000 korún. Z vykonaného dokazovania totiž bolo jednoznačne

nepreukázané, že strany sporu manželstvo uzatvorili dňa 2.9.1989. Bez ohľadu na skutočnosť, či bol uvedený služobný byt nadobudnutý „po komunistickom prevrate“, t. j. po 17.11.1989 (ako uvádzal žalovaný na pojednávaní dňa 20.11.2015) alebo až v roku 1995 (ako uvádzal na pojednávaní dňa 26.7.2019), bol jednoznačne nadobudnutý počas trvania manželstva, a teda s poukazom na § 143 OZ patrí do BSM manželov. Pokiaľ teda bol z následného predaja tohto bytu nadobudnutý určitý zisk, aj uvedený zisk bol spoločným ziskom oboch manželov a z tohto dôvodu nejde o peňažné prostriedky, ktoré jeden z manželov vynaložil zo svojho na spoločný majetok. V súvislosti s uvedeným je pritom irelevantné, či tento byt bol pôvodne ako služobný pridelený žalovanému, či žalobkyňi.

175. V rámci investícií zo majetku jedného z manželov do spoločného majetku súd nezohľadnil ani sumu 398 Eur z predaja trabantu, ktorý vlastnil žalovaný pred uzatvorením manželstva, a to z dôvodu, že uvedená suma je už zahrnutá v sume 23.662 Eur, ktorú súd v rámci investícií žalovaného zohľadnil. S uvedeným postupom nakoniec súhlasil aj samotný žalovaný v priebehu pojednávania dňa 26.6.2019.

176. Pokiaľ žalovaný v rámci záverečnej reči na pojednávaní dňa 16.6.2021 požiadal, aby mu žalobkyňa uhradila daň, ktorú on za ňu uhradil za Byt v rokoch 2000 a 2001 v celkovej sume 14,70 Eur, uvedenou požiadavkou žalovaného sa súd podrobnejšie nezaoberal. Uvedenú požiadavku (a aj tvrdenú skutočnosť, že za žalovanú uhradil v rokoch 2000 a 2001 daň za Byt v už uvádzanej výške) totiž žalovaný uviedol jeden a pol roka po tom, čo súd na pojednávaní dňa 6.12.2019 využil s poukazom na § 153 CSP koncentráciu konania, a stranám sporu uložil uviesť súdu ďalšie skutočnosti a označiť dôkazy najneskôr dňa 20.12.2019 (s poučením, že na ďalšie tvrdenia a dôkazy už prihliadať nebude). Len na okraj pritom súd uvádza, že ak aj žalovaný skutočne daň za uvedený Byt v r. 2000 a 2001 uhradil (o čom súdu dôkaz nepredložil), v konaní ani len netvrdil (a z tohto dôvodu teda ani nemohol preukázať), že by na úhradu uvedenej dane použil svoj výlučný majetok. Napokon, ak na úhradu uvedenej dane svoj výlučný majetok nepoužil, ale uvedenú daň uhradil z peňažných prostriedkov patriacich do BSM, jednalo sa o použitie finančných prostriedkov z masy BSM na vec patriacu do BSM, a z tohto dôvodu refundačný nárok žalovaného neexistuje.

177. Napokon k vnosom z výlučného majetku jedného z manželov do majetku v BSM nemožno zaradiť ani finančný príspevok od ÚPSVaR v celkovej výške 55.537 Sk (1.843,49 Eur) na začiatok podnikania žalovanej, keď uvedené prostriedky boli nadobudnuté počas trvania manželstva, a zároveň nemajú povahu daru, neboli získané dedičstvom, ani v rámci predpisov o reštitúcii. Zároveň z dôvodu, že sa jedná o finančné prostriedky, nejedná sa o veci, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe len jedného z manželov, a ako už súd uviedol v ods. 44 odôvodnenia tohto rozhodnutia z dôvodu, že obaja manželia sa na podnikaní v butiku podieľali spoločne, tieto finančné prostriedky, hoci boli použité na zariadenie butiku, neslúžili výkonu povolania len jedného z manželov.

178. Vzhľadom k uvedenému súd uzavrel, že žalobkyňa z vlastného majetku vynaložila na spoločný majetok sumu 398 Eur a žalovaný sumu 33.029,89 Eur (9.367,89 Eur + 23.662 Eur).

Vzájomné vyrovnanie

179. Následne súd musel pri vyporiadaní BSM zohľadniť zásadu refundácie nákladov na spoločný majetok u žalobkyne v sume 398 Eur a u žalovaného v sume 33.029 Eur s poukazom na § 150 veta druhá OZ. Vychádzajúc aj z rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo 367/2013, v zmysle ktorého pohľadávka toho z manželov, ktorý zo svojho výlučného majetku niečo vynaložil na majetok v BSM nesmeruje voči druhému z manželov, ale voči celej mase BSM, ktorej hodnota je nižšia o výšku výnosu; preto pri stanovení výšky vyrovnacieho podielu nemožno hodnotu vnosu odpočítať od čiastky, ktorú by mal účastník druhému zaplatiť na vyrovnanie vyporiadacieho podielu; pre zohľadnenie vnosu je potrebné určiť výšku celkového majetku tvoriaceho súčasť BSM a výšku vnosov; od celkovej hodnoty masy BSM je nutné odpočítať jednotlivé vnosi; výsledná hodnota je určujúca pre základné vyčíslenie výšky podielu pre každého z účastníkov; pri rovnosti podielov je to polovica uvedenej čiastky; k takto zistenému podielu účastníka je nutné pripočítať výšku ním realizovaného vnosu; súčet oboch podielov (i so započítaním vnosu) musí predstavovať vo svojom súhrne celkovú hodnotu aktív BSM - súd v prvom rade od celkovej hodnoty masy BSM (270.680,38 Eur) odpočítal celkovú hodnotu vnosov (398 + 33.029,89 Eur = 33.427,89 Eur), čím dospel k sume 237.252,49 Eur určujúcej pre základné vyčíslenie výšky podielu pre každého z účastníkov. Následne v prípade žalobkyne určil 45,5 % z tejto sumy, čo predstavuje 107.949,88 Eur a k tejto sume pripočítal výšku jej vnosu do masy BSM v sume 398 Eur.

Podiel žalobkyne na mase BSM tak predstavuje 108.347,88 Eur. U žalobcu súd určil 54,5 % zo sumy 237.252,49 Eur, čo predstavuje 129.302,61 Eur a k tejto sume pripočítal výšku jeho vnosu do masy BSM v sume 33.029,89 Eur. Podiel žalobcu na mase BSM tak predstavuje 162.332,5 Eur. Vzhľadom k tomu že súd žalobkyni do vlastníctva prikázal položky v celkovej sume 112.496,07 Eur a žalovanému v celkovej sume 158.184,31 Eur, súčet hodnoty žalobkyni prikázaných položiek tak prevyšuje jej podiel o 4.148,19 Eur a súčet hodnoty žalovanému prikázaných položiek je o 4.148,19 Eur nižší ako predstavuje jeho podiel. Preto súd zaviazal žalobkyňu zaplatiť žalovanému na vyrovnanie podielov sumu 4.148,19 Eur.

180. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 16.6.2021 uviedla, že pokiaľ by bola zaviazaná na vyrovnanie podielu žalovaného uhradiť sumu okolo 4.200,-Eur, túto by bola schopná splácať len v splátkach po 100 Eur mesačne, a to z toho dôvodu, že jej príjmom je minimálna mzda a potom čiastočný invalidný dôchodok vo výške 209,20,-Eur s tým, že zabezpečuje aj starostlivosť o mal. syna, s čím má tiež spojené výdavky. Žalovaný uvedenú požiadavku žalobkyne akceptoval. Vzhľadom na výšku uvedenej sumy v porovnaní s príjmom žalobkyne a s prihliadnutím aj na to, že zabezpečuje osobnú starostlivosť maloletému synovi a má tiež vyživovaciú povinnosť k maloletej dcére, a napokon, s prihliadnutím na skutočnosť, že žalovaný s tým, že žalobkyňa bude sumu určenú na vyrovnanie podielov v splátkach po 100 Eur uhrádzať, súhlasil, súd považoval za odôvodnené a primerané, aby žalobkyňa uvedené sumu uhradila v 100 Eurových mesačných splátkach. Preto súd podľa § 232 ods. 3 CSP uložil žalobkyni, aby žalovanému na vyrovnanie jeho podielu vyplatila sumu 4.148,19 Eur v mesačných splátkach po 100 Eur vždy do 15. dňa v mesiaci splatných od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti výroku II tohto rozsudku. Súd zároveň s poukazom na ods. 4 § 232 CSP rozhodol, že v prípade včasného nezaplatenia čo len jednej zo splátok sa stane splatným celý nezaplatený zostatok sumy na vyrovnanie podielu žalovaného, aby sa v prípade riadneho nesplácania zo strany žalobkyne mohol žalovaný naraz domôcť celej výplaty. Takýmto spôsobom sa vyrovná podiel žalovaného v rozumnej lehote so zárukou možnosti uplatniť si ho celý naraz, ak nebude žalobkyňou riadne splácaný, čím dôjde k spravodlivému usporiadaniu vzťahov medzi stranami.

Zastavenie konania

181. Pokiaľ sa týka o petit pôvodnej žaloby, že žalovaný je povinný vydať žalobkyni zlaté šperky, a to hrubá retiazka, tenšia retiazka s prívieskom Kleopatry, hrubý náramok, prsteň točitý končiaci listom a dva prstene bez očka, ktoré predmety sú jej výlučným vlastníctvom, v tejto časti žalobkyňa vzala svoju žalobu so súhlasom žalovaného späť. Preto súd konanie o tejto žalobe s poukazom na § 144 a 145 CSP zastavil.

182. V nadväznosti na dohodu strán sporu, že položka pod č. 65) zostava haky lešenia nepatrí do masy BSM, žalovaný na pojednávaní dňa 20. 11. 2018, v úvode pojednávania dňa 6.3.2020 a písomným podaním zo dňa 24. 6. 2019 (č.l. 436 a nasl. spisu) žiadal, aby mu žalobkyňa predmetnú zostavu haky lešenia vydala. V závere pojednávania dňa 6.3.2020 žalovaný uviedol, že ustupuje od svojej požiadavky, aby haky lešenie, ktoré nepatrí do masy BSM, mu žalobkyňa vydala, ktoré podanie súd podľa jeho obsahu (§ 124 ods. 1 CSP) posúdil ako späťvzatie žaloby. Z dôvodu, že žalobkyňa s predmetným späťvzatím nesúhlas nevyjadрила, súd konanie o tejto žalobe s poukazom na § 144 a 145 CSP zastavil. Záverom súd k uvedenej položke uvádza, že pokiaľ sa žalovaný ohľadne tejto položky zmienil aj na pojednávaní dňa 13.11.2020, na tomto pojednávaní nežiadal túto položku od žalovanej vydať a teda jeho tvrdenia na tomto pojednávaní nie sú v rozpore s jeho predchádzajúcim úkonom, ktorý súd posúdil ako späťvzatie vzájomnej žaloby o uloženie povinnosti žalobkyne vydať žalovanému túto položku, ktorá do BSM nepatrí.

183. Pokiaľ sa jedná o položku 59) kovové regále, strany sporu sa na pojednávaní dňa 26. 06. 2019 dohodli, že táto položka do masy BSM nepatrí a že túto položku žalobkyňa bezodplatne žalovanému vydá na náklady žalovaného. Na pojednávaní dňa 13. 11. 2020 žalovaný potvrdil, že žalobkyňa mu uvedené kovové regále vydala, avšak jednak ich nevydala kompletne, nakoľko tam chýbalo 32 šraubov spolu s maticami a tak isto tieto regále sú poškodené sekerou. Z uvedených dôvodov navrhol, aby si žalobkyňa tieto regáli odniesla, dala ich opraviť a následne mu ich vydala, prípadne, aby ju súd zaviazal na náhradu škody, ktorá mu týmto vznikla. Na pojednávaní dňa 16.6.2021 (na č.l. 1133 a nasl. spisu) žalovaný uviedol, že ohľadne tejto položky podal samostatnú žalobu, ktorej predmetom je oprava tejto položky, resp. náhrada škody. Preto v tomto konaní netrvá, aby súd ďalej túto položku prejednal. Uvedené podanie súd podľa jeho obsahu (§ 124 ods. 1 CSP) posúdil ako späťvzatie žaloby. Z dôvodu,

že žalobkyňa s predmetným späťvzatím nesúhlas nevyjadřila, súd konanie o žalobe žalovaného, ktorou sa domáhal aby žalobkyňa zabezpečila opravu kovových regálov alternatívne aby mu nahradila škodu spôsobenú na kovových regáloch, s poukazom na § 144 a 145 CSP zastavil.

Vylúčenie veci na samostatné konanie

184. Žalobu žalovaného, ktorou sa domáhal, aby žalobkyňa dodatočne uhradila povinné odvody do Sociálnej poisťovne a do zdravotnej poisťovne, za riadne odrobené obdobie žalovaného od augusta 2004 do októbra 2015, ktorá bola uplatnená písomným podaním doručeným súdu dňa 20.12.2019 označeným ako „Porovnanie vyjadrení so skutkovým stavom - resumé a predkladanie ďalších dôkazov“ (č.l. 764 spisu) a písomným podaním doručeným súdu dňa 21.01.2020 označeným ako „Návrh na vyporiadanie BSM po rozvoze manželstva - upresnenie vyjadrenia žalovaného zo dňa 23.03.2018“ (č.l. 814 spisu), súd uznesením č. k. 3Pc/15/2016-921 zo dňa 26.03.2020 vylúčil na samostatné konanie. Na samostatné konanie tiež súd vylúčil žalobu žalovaného, ktorou sa domáhal náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 20 300,00 Eur voči žalobkyňi, ktorá bola uplatnená podaním označeným ako „Porovnanie vyjadrení so skutkovým stavom - resumé a predkladanie ďalších dôkazov“ (č.l. 761 spisu) a podaním doručeným súdu dňa 29.01.2020 označeným ako „Upresnenie a doplnenie podaného návrhu na vyporiadanie BSM zo dňa 18.01.2020“ (č.l. 852 spisu), a to uznesením č. k. 3Pc/15/2016-925 zo dňa 26.03.2020.

Trovy konania

185. Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal zo skutočnosti, že konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je jedným z konaní, v ktorých z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyporiadania vzťahu medzi stranami sporu. Hoci platná právna úprava civilného procesu určité osobitosti konaní v ktorých z (hmotnoprávneho) právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyporiadania vzťahu medzi stranami sporu (a kam patrí okrem konania o vyporiadanie BSM aj konanie o vyporiadanie neoprávnenej stavby, ako aj konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva) zohľadňuje, keď ustanovuje, že súd nie je žalobným návrhom v týchto prípadoch viazaný (viď § 216 ods. 2 CSP), vo vzťahu k trovám konania žiaden osobitný postup neponúka. Možno teda uzavrieť, že aj v týchto konaniach je pri rozhodovaní o trovách konania, ktoré nebolo zastavené, s poukazom na § 255 CSP nutné vychádzať zo zásady úspechu (zo staršej judikatúry a literatúry k uvedenému pozri napr. Stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu ČSR k výkladu zákonných ustanovení o bezpodielovom spoluvlastníctve sp. zn. Cpj 86/71 a Soukup, J. v: Handl, V., Rubeš, J.: Občanský soudní řád. Komentář. I. díl. Praha: Panorama: 1985 a z tej novšej napr. nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 1441/11, či rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22 Cdo 3730/2015, sp. zn. 22 Cdo 4551/2015, sp. zn. 22 Cdo 3331/2014, sp. zn. 22 Cdo 1894/2014 a pod., keď posledne citované rozhodnutia, napriek tomu, že sa jedná o rozhodnutia súdov Českej republiky, sú plne aplikovateľné i na prejednávany prípad vzhľadom na skutočnosť, že ust. § 142 ods. 1 a 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občanského soudního řádu je takmer totožné s ust. § 255 ods. 1 a 2 CSP). Ďalej z už citovanej judikatúry vyplýva, v konaní o vyporiadanie BSM by mala byť rovnosť podielov manželov len jedným z hľadísk pri posudzovaní úspechu strán sporu, a to najmä za situácie, keď existuje spor o uplatnenie tzv. disparity podielov (kedy súd rozhoduje o tom, či sa podiely manželov na spoločnom majetku neurčia iným spôsobom napr. s prihliadnutím na to, že sa jeden z manželov osobitnou mierou, na ktorú by bolo potrebné zvlášť prihliadať, o nadobudnutie majetku alebo o jeho udržanie pričínil). Pri rozhodovaní o nákladoch konania o vyporiadanie BSM je treba vychádzať z toho, ako súd meritórne vyriešil rozhodné otázky, ktorými otázkami boli, čo všetko tvorilo masu BSM, akým spôsobom bola masa BMS vyporiadaná (t. j. komu ktoré veci tvoriace BSM súd prikázal do vlastníctva), ako bolo posúdená otázka disparity podielov, akým spôsobom boli zohľadnené vnosy do manželstva a akú sumu súd určil na vyporiadanie podielov.

186. Pokiaľ sa jedná o otázku čo tvorí masu BSM, v tejto sa vzhľadom na ich hodnotu zdalo byť určujúce zaradenie položiek Rodinný dom s pozemkami (položka A/) v hodnote 108.100 Eur, byt č. XX, ktorý bol pôvodne Nebytovým priestorom (položka B/), v hodnote 30.000 Eur, byt č. X (položka C/) v hodnote 12.500 Eur a finančné prostriedky v hodnote 98.000 Eur. Žalobkyňa navrhovala vyporiadať všetky uvedené položky okrem položky C/, ktorá podľa je názoru do masy BSM nepatrí a žalovaný uviedol, že do masy BSM z položky A/ nepatrí pôvodný rozostavaný dom vrátane pozemku, na ktorom stál a ani finančné prostriedky v sume 98.000 Eur. Súd v prejednávanej veci rozhodol, že do masy BSM

patria všetky nehnuteľnosti (položky A/, B/ a C/) a zo sumy 98.000 Eur suma 88.000 Eur. Súd teda pokiaľ sa jedná o otázku určenia masy BSM rozhodol viac v prospech žalobkyne ako v prospech žalovaného. Rovnako žalobkyni súd vyhovel viac pokiaľ sa jedná o to, komu z rozvedených manželov budú ktoré veci prikázané do vlastníctva, keď medzi stranami sporu bolo v tejto otázke sporné len prikázanie bytu č. XX, ktorý bol pôvodne Nebytovým priestorom, ktorý si nárokovala tak žalobkyňa ako aj žalovaný a tiež sumy 98.000 Eur, o ktorej prikázanie do vlastníctva nemal záujem žiaden z nich. Súd uvedenú nehnuteľnosť prikázal do vlastníctva žalobkyne, a pokiaľ sa jedná o sumu 98.000 Eur súd nevyhovel ani jednej zo strán sporu, keď žalobkyni prikázal do vlastníctva sumu 49.000 a žalovanému sumu 39.000 (sumu 10.000 Eur súd do masy BSM nezaradil, ako už o tom pojednával vyššie). I v prípade určenie toho, komu z manželov čo bude prikázané do vlastníctva, bola v konaní úspešnejšia žalobkyňa. Pokiaľ sa jedná o otázku parity alebo disparity podielov, tu sa žalovaný dožaloval disparity podielov vzhľadom k tomu, že sa podstatne viac podieľal na nadobudnutí masy BSM keď dosiahol 2,66-3 x vyšší príjem ako žalobkyňa (napr. podanie žalovaného na č.l.650 spisu), zatiaľ čo žalobkyňa sa dožadovala parity podielov. Súd v prejedávanej veci určil disparitu podielov, a to v prospech žalovaného v pomere 54,5 % ku 45,5 %. Ohľadne tejto otázky bol v konaní úspešnejší žalovaný. Pokiaľ sa jedná o otázku vnosov do manželstva, i v tejto otázke bol úspešnejším žalovaný. Žalobkyňa totiž v konaní tvrdila svoje vnosi v sume 12.000 Kčs (398 Eur) a 230.000 Kčs (7.634,6 Eur), t. j. dokopy 8.032 Eur, v konaní však preukázala len vnos v celkovej sume 398 Eur, čo predstavuje len približne 5 % tvrdenej sumy. Žalovaný v konaní tvrdil vnos 18.928 EUR (570.217 Kčs) pri kúpe Rodinného domu s pozemkami a vnos 23.662 Eur, ktorý tvoril súčasť sumy 98.000 Eur, t. j. vnosi do manželstva v sume 42.590 Eur. V konaní preukázal vnos v sume 33.029 Eur, teda približne 77,5 % tvrdenej sumy. Napokon pokiaľ sa jedná o otázku vyrovnacieho podielu, tu žalobkyňa v konaní požadovala, aby jej žalovaný na vyrovanie podielov uhradil sumu 162.732,50 Eur, žalovaný písomným podaním na č.l. 97 spisu, aby mu žalobkyňa uhradila sumu 165 Eur. Vzhľadom k tomu, že súd na vyrovanie podielov žalobkyňu zaviazal zaplatiť žalobcovi 4.147,78 Eur, bol i v tejto otázke úspešnejším žalovaný. Osobitne žalovaný žiadal, aby súd do podielu žalobkyne zarátal náklady na umelé oplodnenie, s ktorou požiadavkou úspešný nebol, a žalobkyňa spochybňovala existenciu pôžičky od p. R., a teda aj vrátenie sumy 10.000 Eur jeho osobe žalovaným, s ktorou argumentáciou nebola úspešná žalobkyňa. Uvedené dve argumentácie tak vplyv na výsledok konania nemali. Bez vplyvu na výsledok konania bolo aj určenie hodnoty jednotlivých vecí tvoriacich masu BSM nakoľko strany sporu uzatvorili dohodu o hodnote u každej z vyporiadávaných vecí a rovnako tak otázka, komu budú zvyšné, v tomto odseku osobitne neuvádzané, položky prikázané do vlastníctva. Strany sporu sa totiž ohľadne zvyšných položiek dohodli. Napokon je potrebné uviesť, že obe strany sporu zavinili i čiastočné zastavenie konania, avšak len pokiaľ sa jedná o položky, ktorých hodnota je zanedbateľná v porovnaní s celkovou masou BSM, či s hodnotami ostatných položiek, o ktorých súd pojednával vyššie. Preto súd nezohľadňoval ani zavinenie jednotlivých strán na čiastočnom zastavení konania. Vzhľadom k tomu možno konštatovať, že žalobkyňa bola úspešnejšia v otázke masy BSM, v otázke určenia strany, ktorej budú ktoré veci prikázané do vlastníctva, teda v dvoch ukazovateľoch určujúcich úspech v konaní, zatiaľ čo žalovaný bol úspešný až v troch takýchto ukazovateľoch (otázka parita/disparita, otázka vnosov do manželstva a otázka vyrovnacieho podielu). Bol to teda žalovaný ktorý bol v konaní úspešnejším, a to v pomere 3:2. Vzhľadom k uvedenému súd podľa § 255 CSP rozhodol, že žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 20 % (100 % / 5 častí = 20 % na jednu časť; 3 časti v prospech žalovaného x 20 % = 60 %; 2 časti v prospech žalobkyne x 20% = 40 %; 60 % - 40 % = 20 %). O výške trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Veľký Krtíš písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie vo výroku, v ktorom mu bola uložená peňažná povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.